

P.Z.E. br. 420

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/18-01/129

URBROJ: 65-18-08

Zagreb, 16. studenoga 2018.

Hs**NP*022-03/18-01/129*65-18-08**Hs

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o energetskej učinkovitosti*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 16. studenoga 2018. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Tomislava Ćorića, ministra zaštite okoliša i energetike, Ivu Milatića, Milu Horvata i dr. sc. Marija Šiljega, državne tajnike u Ministarstvu zaštite okoliša i energetike, te Domagoja Validžića, pomoćnika ministra zaštite okoliša i energetike.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

P.Z.E. br. 420

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/18-01/76
Urbroj: 50301-25/05-18-9

Zagreb, 16. studenoga 2018.

Hs**NP*022-03/18-01/129*50-18-07**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 16-11-2018		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
022-03/18-01/129	65	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
50-18-07	1	20

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o energetskej učinkovitosti

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o energetskej učinkovitosti.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Tomislava Čorića, ministra zaštite okoliša i energetike, Ivu Milatića, Milu Horvata i dr. sc. Marija Šiljega, državne tajnike u Ministarstvu zaštite okoliša i energetike, te Domagoja Validžića, pomoćnika ministra zaštite okoliša i energetike.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
ENERGETSKOJ UČINKOVITOSTI**

Zagreb, studeni 2018.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ENERGETSKOJ UČINKOVITOSTI

Članak 1.

U Zakonu o energetske učinkovitosti (Narodne novine, broj 127/14), u članku 1. stavku 2. iza riječi: »učinkovitost« i zarezom dodaju se riječi: »tehnički zahtjevi koje moraju ispuniti proizvodi koji se stavljaju na tržište ili na raspolaganje na tržištu«.

Članak 2.

U članku 2. dodaje se stavak 2. koji glasi:

»(2) Ovim se Zakonom osigurava provedba Uredbe (EU) br. 2017/1369 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2017. o utvrđivanju okvira za označivanje energetske učinkovitosti i o stavljanju izvan snage Direktive 2010/30/EU (dalje u tekstu: Uredba (EU) br. 2017/1369).«.

Članak 3.

U članku 4. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju značenja utvrđena zakonom kojim se uređuje obavljanje energetske djelatnosti, zakonom kojim se uređuje tržište električne energije, plina, toplinske energije, nafte i naftnih derivata, korištenje obnovljivih izvora energije i visokoučinkovite kogeneracije, biogoriva za prijevoz i Uredbom (EU) br. 2017/1369, ako ovim Zakonom nisu uređeni drugačije.«.

U stavku 2. točka 1. mijenja se i glasi:

»1. *Agencija za pravni promet i posredovanje nekretninama* (u daljnjem tekstu: APN) – znači pravnu osobu s javnim ovlastima, osnovanu posebnim propisom i koja obavlja posredovanje u prometu određenim nekretninama između vlasnika i zainteresiranih domaćih fizičkih ili pravnih osoba«.

Točka 5. mijenja se i glasi:

»5. *distributer energije* – znači pravna ili fizička osoba obrtnik odnosno fizička osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, uključujući operatora distribucijskog sustava, odgovorna za prijenos ili transport energije s ciljem njezine isporuke krajnjim kupcima ili do distribucijskih stanica koje prodaju energiju krajnjim kupcima«.

Točka 19. mijenja se i glasi:

»19. *javni sektor* – znači tijela državne uprave, druga državna tijela, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe s javnim ovlastima i druge osobe na koje su prenesene javne ovlasti, pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, pravne osobe i druge osobe koje obavljaju javnu službu, pravne osobe koje se u cijelosti financiraju iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave«.

Točka 24. mijenja se i glasi:

»24. *krajnja potrošnja energije* – znači cjelokupna energija kojom se opskrbljuju industrija, promet, kućanstva, usluge i poljoprivreda, isključujući isporuku sektoru za pretvorbu energije i samoj energetskej industriji i neenergetsko korištenje«.

Točka 33. mijenja se i glasi:

»33. *nacionalni informacijski sustav za gospodarenje energijom (ISGE)* – znači računalna aplikacija za praćenje i analizu potrošnje energije i vode te praćenje razine izmjerenih ušteda koju vodi APN, a u koju se unose opći, konstrukcijski i energetske podaci te podaci o krajnjoj potrošnji energije i vode za svaku zgradu ili dio zgrade u vlasništvu javnog sektora ili koje koristi javni sektor«.

Točka 38. mijenja se i glasi:

»38. *osoba odgovorna za energetske učinkovitost* – fizička ili pravna osoba odgovorna za uspostavu i provedbu sustavnog gospodarenja energijom te za praćenje i nadzor potrošnje energije i vode u svim zgradama ili dijelovima zgrada u vlasništvu ili koje koristi javni sektor, a koje troše energiju i/ili vodu«.

Točka 41. mijenja se i glasi:

»41. *opskrbljivač energije* – znači sve subjekte koji prodaju energiju krajnjim kupcima, a što uključuje energetske subjekte koji imaju dozvolu za obavljanje energetske djelatnosti opskrbe električne energije, opskrbe plinom, opskrbe toplinskom energijom, subjekte koji obavljaju djelatnost trgovine na malo energijom, uključujući trgovinu na malo naftnim derivatima, benzinom i dizelskim gorivom, loživim uljem i ukapljenim naftnim plinom«.

U točki 52. riječi: »krajnjem kupcu« zamjenjuju se riječima: »zgrada, građevina ili postrojenja u vlasništvu korisnika energetske usluge ili koje on koristi po drugoj pravnoj osnovi«.

U točki 56. iza riječi: »uprave« dodaju se riječi: »s nadležnošću na cijelom području Republike Hrvatske«.

Točka 57. mijenja se i glasi:

»57. *stranka obveznica* – opskrbljivač energije na kojeg se primjenjuje sustav obveza energetske ušteda iz članka 13. ovoga Zakona«.

Točka 69. mijenja se i glasi:

»69. *velika poduzeća* – trgovačka društva koja tijekom poslovne godine prosječno zapošljavaju najmanje 250 osoba i ispunjavaju još jedan od druga dva uvjeta za svrstavanje poduzeća u kategoriju veliko poduzeće u skladu sa zakonom kojim se uređuje računovodstvo poduzetnika«.

Članak 4.

U članku 5. točka 1. mijenja se i glasi:

»1. izrađuje Nacionalni akcijski plan energetske učinkovitosti (u daljnjem tekstu: Nacionalni akcijski plan), zajedno s ministarstvom nadležnim za poslove graditeljstva i ministarstvom nadležnim za poslove zaštite okoliša«.

U točki 9. točka na kraju rečenice briše se.

Iza točke 9. dodaje se točka 10. koja glasi:

»10. obavlja poslove Nacionalnog koordinacijskog tijela za energetske učinkovitost (u daljnjem tekstu: Nacionalno koordinacijsko tijelo).«.

Članak 5.

U članku 7. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Nacionalno koordinacijsko tijelo ustrojava se kao zasebna unutarnja ustrojstvena jedinica Ministarstva.«.

Članak 6.

Iza članka 7. dodaje se članak 7.a s naslovom iznad njega koji glasi:

»Agencija za pravni promet i posredovanje nekretninama.

Članak 7.a

»(1) APN provodi politike sustavnog gospodarenja energijom i vodom u zgradama u vlasništvu javnog sektora ili koje koristi javni sektor, zajedno s ministarstvom nadležnim za poslove graditeljstva provodi program energetske obnove zgrada javnog sektora i obavlja druge poslove i aktivnosti sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) APN do 1. ožujka tekuće godine izvještava Nacionalno koordinacijsko tijelo o svim relevantnim podacima upisanim u nacionalni informacijski sustav za gospodarenje energijom (ISGE) u protekloj godini.«.

Članak 7.

U članku 8. stavku 2. točki 6. iza riječi: »zgrada« dodaju se riječi: »koje su«.

Članak 8.

Naslov iznad članka 9. mijenja se i glasi: »Godišnje izvješće o napretku postignutom u ostvarenju nacionalnih ciljeva energetske učinkovitosti«.

U članku 9. stavku 1. riječi: »Izvješće o provedbi Nacionalnog akcijskog plana« zamjenjuju se riječima: »Godišnje izvješće o napretku postignutom u ostvarenju nacionalnih ciljeva energetske učinkovitosti«.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Izvješće iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se Europskoj komisiji i sadrži:

1. prikaz mjera koje su provedene prethodne godine i koje doprinose ostvarivanju ukupnih nacionalnih ciljeva povećanja energetske učinkovitosti
2. ukupnu površinu poda grijanih i/ili hlađenih zgrada u vlasništvu i uporabi središnje vlasti koje su bile obnovljene u prethodnoj godini ili procijenjene uštede energije u zgradama u vlasništvu i uporabi središnje vlasti ostvarene energetskom obnovom ili primjenom drugih mjera
3. analizu ostvarenja ciljeva u prethodnoj godini, uključujući nacionalni okvirni cilj ušteda energije i kumulativni cilj novih ušteda u krajnjoj potrošnji.«.

Članak 9.

Naslov iznad članka 13. i članak 13. mijenjaju se i glase:

»Sustav obveza energetske ušteda«.

Članak 13.

»(1) Radi poticanja novih ušteda energije u krajnjoj potrošnji mimo mjera politike za ostvarivanje uštede energije sufinanciranjem prema Nacionalnom akcijskom planu (u daljnjem tekstu: alternativne mjere), subjektima određenim ovim Zakonom određuje se obveza uštede energije kroz sustav obveza energetske ušteda (u daljnjem tekstu: sustav obveza).

(2) Udio ušteda kroz sustav obveza određen je kao dio nacionalnog cilja iz Nacionalnog akcijskog plana i jednak je razlici nacionalnog cilja i dijela cilja koji se planira postići alternativnim mjerama.

(3) Stranke obveznice sustava obveza su u:

– 2019. godini opskrbljivači energije i sva njihova povezana društva koja su opskrbljivači energije, ako su u 2017. godini krajnjim kupcima ili do distribucijskih stanica koje prodaju energiju krajnjim kupcima isporučili ukupno više od 300 GWh energije

– 2020. godini opskrbljivači energije i sva njihova povezana društva koja su opskrbljivači energije, ako su u 2018. godini krajnjim kupcima ili do distribucijskih stanica koje prodaju energiju krajnjim kupcima isporučili ukupno više od 100 GWh energije

– u 2021. i svakoj narednoj godini opskrbljivači energije i sva njihova povezana društva koja su opskrbljivači energije, ako su u 2018. godini krajnjim kupcima ili do distribucijskih stanica koje prodaju energiju krajnjim kupcima isporučili ukupno više od 50 GWh energije.

(4) Strankama obveznicama sustava obveza iz stavka 3. ovoga članka, Ministarstvo po službenoj dužnosti do 30. lipnja tekuće godine rješenjem određuje obvezu uštede u narednoj kalendarskoj godini u kWh, temeljem podatka o energiji koju je stranka obveznica isporučila krajnjim kupcima ili do distribucijskih stanica koje prodaju energiju krajnjim kupcima u prethodnoj godini (u daljnjem tekstu: obveza).

(5) Ministarstvo rješenjem iz stavka 4. ovoga članka stranci obveznici određuje početnu osnovicu obveze u visini 1,5% njihove godišnje prodaje energije krajnjim kupcima u pretprošloj godini.

(6) Ministarstvo u rješenju iz stavka 4. ovoga članka početnu osnovicu iz stavka 5. ovoga članka za izračun obveze umanjuje za:

– udio cilja koji se ostvaruje alternativnim mjerama u razmatranoj godini, počevši od 2017. godine

– dio biogoriva koji su subjekti (koji su i stranke obveznice) koji stavljaju na tržište dizelsko gorivo ili motorni benzin za pogon motornih vozila u određenom postotku imali obvezu staviti sukladno posebnom propisu kojim se uređuju korištenje biogoriva za prijevoz

– dio energije koju je opskrbljivač energije isporučio kupcu koji je proizvođač, distributer ili opskrbljivač toplinske energije

– dio energije koju je opskrbljivač energije isporučio industriji koja je obveznik temeljem uredbe kojom se propisuje način trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova.

(7) Umanjenja temeljem stavka 6. podstavaka 2., 3. i 4. ovoga članka obračunavaju se na početnu osnovicu za sva povezana društva stranke obveznice i ne mogu prijeći 25% godišnje prodaje energije krajnjim kupcima ili isporuka do distribucijskih stanica koje prodaju energiju krajnjim kupcima stranke obveznice.

(8) Ministarstvo u rješenju iz stavka 4. ovoga članka obvezu izračunatu na osnovici sukladno stavcima 6. i 7. ovoga članka za uštedu energije koju je stranka obveznica ostvarila preko visine obveze ostvarene u prošlim godinama, ako stranka obveznica nije u izvješću iz stavka 12. ovoga članka postavila zahtjev da se takva ušteda ili njihov dio obračuna u neku od idućih godina trenutnog ili prvog narednog razdoblja kumuliranja.

(9) Za neostvarene uštede stranke obveznice koje ne prelaze 10% ukupne obveze u prošloj godini, Ministarstvo će u rješenju iz stavka 4. ovoga članka obvezu stranke obveznice u narednoj godini uvećati za neostvarene uštede stranke obveznice iz prošle godine.

(10) Stranke obveznice dužne su obvezu ostvariti:

– ulaganjem u poboljšanje energetske učinkovitosti i poticanjem energetske učinkovitosti u krajnjoj potrošnji i to na način da se ta ulaganja ostvare kao nove uštede energije u skladu s pravilnikom iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona, ne isključujući ulaganja u opremu za proizvodnju električne energije i samoopskrbu energijom, male i mikrokogeneracije, napredna brojila za očitavanje potrošnje energije kod krajnjih kupaca, odnosno kupaca energije i sva druga ulaganja i poticanja za koje stranka obveznica dokaže novu uštedu ili

– kupnjom utvrđenih ušteda energije ili

– uplatom u skladu sa stavkom 14. ovoga članka.

(11) Stranke obveznice dužne su obvezu ostvariti:

– ulaganjem i poticanjem energetske učinkovitosti koja dovode do većeg učinka nego što bi to imala mjera učinjena u razini koju nalažu propisi i tehnički standardi

– ulaganjem i poticanjem mjera ili aktivnosti koje, u trenutku kada se ulaganje ugovara ili započinje izvoditi nisu već obuhvaćene alternativnim mjerama, a radi izbjegavanja dvostrukog obračuna ušteta.

(12) Stranke obveznice dužne su od 2020. godine Ministarstvu jednom godišnje do 1. ožujka tekuće godine za prošlu godinu dostaviti izvješće o ostvarenim uštedama, krajnjim kupcima i njihovoj potrošnji, kao zbirne statističke informacije o krajnjim kupcima (i utvrde bitne promjene u odnosu na prethodno dostavljene informacije) i trenutačne informacije o potrošnji krajnjih kupaca, uključujući profile opterećenja, segmentaciju kupaca i zemljopisni položaj kupaca.

(13) U prvom izvješću o ostvarenim uštedama stranka obveznica dužna je prijaviti sve ostvarene nove uštete koje su rezultat mjera koje je stranka obveznica poduzela nakon 1. siječnja 2014. godine kao ostvarenje obveze u protekloj kalendarskoj godini, a stranka obveznica može postaviti zahtjev da se takva ušteta ili njihov dio obračuna u neku od idućih godina trenutnog razdoblja kumuliranja.

(14) Za neostvoreni dio obveze iz prethodne godine koji prelazi 10% obveze, Ministarstvo će po službenoj dužnosti rješenjem kojeg donosi do 31. ožujka tekuće godine, na temelju troškova ulaganja Fonda u alternativne mjere u kalendarskoj godini koja je prethodila godini u kojoj je obveza određena, odrediti iznos koji je stranka obveznica na ime neostvarene uštete dužna jednokratno uplatiti Fondu s rokom uplate od 30 dana od dana dostave rješenja stranci.

(15) Stranka obveznica može podnijeti zahtjev Fondu za plaćanje utvrđenog iznosa iz stavka 14. ovoga članka u ratama u razdoblju ne dužem od jedne godine.

(16) Fond je dužan javno objaviti troškove ulaganja u alternativne mjere po uštedenom kWh energije u prethodnoj kalendarskoj godini do 15. lipnja tekuće godine.

(17) U ostvarenju obveze, stranke obveznice se potiče povećavati energetske učinkovitost prioritetno u kućanstvima koja su pogođena energetskim siromaštvom ili u socijalnim prostorima za stanovanje.

(18) Protiv rješenja iz stavaka 4. i 14. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.

(19) Ministar pravilnikom određuje udio nacionalnog okvirnog cilja koji će se ostvariti kroz alternativne mjere i kroz sustav obveza, načine i razdoblja izvještavanja te pobliže rokove u kojima su stranke obveznice dužne podnositi izvješća, metode za izračun ušteta energije koje uključuju i predviđene uštete na temelju rezultata prethodnih energetske poboljšanja u sličnim postrojenjima, mjerenja, procjene i utvrđivanje na temelju istraživanja kojima se utvrđuje učinak na ponašanje potrošača, opseg obuhvata pojma i obveze povezanih društava i način raspodjele obveza među njima, trajanje razdoblja kumuliranja, posljedice uračunavanja na zahtjev stranke obveznice ranije neobračunate obveze u koju od prethodnih ili budućih godina, način na koji će se nadoknaditi ušteta neostvarena na ime ukupne količine energije koju su u pretprošloj godini krajnjim kupcima isporučili opskrbljivači energije koji skupno sa svim povezanim društvima nisu premašili 50 GWh ili ušteta neostvarena davanjem

prioritetnog statusa ostvarenja uštede povećanjem energetske učinkovitosti u kućanstvima koja su pogođena energetske siromaštvom ili u socijalnim stanovima, načine poticanja povećanja energetske učinkovitosti prioritetno u kućanstvima koja su pogođena energetske siromaštvom ili u socijalnim prostorima za stanovanje, trgovanje utvrđenim uštedama energije, uvjete pod kojima se ulaganje iz stavka 11. ovoga članka mora ostvariti da bi se smatralo da mjera ima veći učinak mjera učinjena na razini koju nalažu propisi i tehnički standardi, način izvještavanja ili planiranja stranaka obveznica na godišnjoj razini o ostvarenim uštedama energije u krajnjoj potrošnji i informacije o krajnjim kupcima i njihovoj potrošnji koje su stranke obveznice dužne dostavljati Ministarstvu, namjenu sredstava uplaćenih po stavku 14. ovoga članka i uvjete plaćanja u ratama i kriterije za ostvarivanje prava iz stavka 15. ovoga članka.«.

Članak 10.

U članku 14. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Opskrbljivač energije dužan je bez naknade na zahtjev krajnjeg kupca s kojim ima sklopljen pisani ugovor, a najmanje jednom godišnje u ugovoru, prilikom izmjene ugovora, u računu koji krajnji kupac prima ili na mrežnim stranicama namijenjenim pojedinačnom krajnjem kupcu dostaviti informacije o obračunu energije, te prethodnoj potrošnji krajnjeg kupca za obračunska mjerna mjesta koja su predmet ugovornog odnosa, koje obuhvaćaju usporedbu s prosječnim uobičajenim ili referentnim krajnjim kupcem iz iste kategorije krajnjih kupaca opskrbljivača.«.

U stavku 2. riječi: »mjerenju i potrošnji električne energije, toplinske energije, odnosno plina« zamjenjuju se riječima »mjerenju i potrošnji energije«.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Regulatorno tijelo za energetiku provodi nadzor nad obvezama opskrbljivača energije iz stavka 1. ovoga članka.«.

Članak 11.

U članku 15. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Distributeri energije dužni su podatke o mjerenju i potrošnji energije u javnom sektoru upisivati jednom mjesečno u nacionalni informacijski sustav za gospodarenje energijom (ISGE) za obračunska mjerna mjesta koja su predmet ugovornog odnosa s tijelima ili osobama javnog sektora.«.

Članak 12.

U članku 17. stavku 8. nakon riječi: »pristup« dodaju se riječi: »i sudjelovanje u«.

Članak 13.

U članku 18. stavku 3. riječi: »njihove internetske adrese« zamjenjuju se riječima: »adrese njihovih mrežnih stranica«.

U stavku 4. točka 3. mijenja se i glasi:

»3. da se na zahtjev krajnjeg kupca električne energije osigura brojilo koje može mjeriti odnosno uzimati u obzir električnu energiju isporučenu u elektroenergetsku mrežu iz vlastite proizvodnje unutar instalacija krajnjeg kupca.«.

U stavku 8. iza riječi: »opskrbljivači energije« dodaju se riječi: »koji imaju dozvolu za obavljanje energetske djelatnosti opskrbe električne energije, opskrbe plinom, opskrbe toplinskom energijom«.

U točki 1. iza riječi: »obračunu« riječi: »električne energije« brišu se.

Članak 14.

U članku 19. stavku 1. iza riječi: »izraditi« dodaje se riječ: »neovisan«.

U stavku 5. riječ: »pet« zamjenjuje se riječju: »sedam«.

Članak 15.

U članku 20. stavku 1. točki 2. iza riječi: »pregledu« dodaju se riječi: »i u roku od 60 dana nakon svake obnove više od 10% rasvjetnih tijela javne rasvjete te o tome izvijestiti Nacionalno koordinacijsko tijelo«.

Točka 3. briše se.

Stavak 2. briše se.

Članak 16.

Članak 21. mijenja se i glasi:

»(1) Javni sektor provodi obveze u okviru politike sustavnog gospodarenja energijom i vodom sukladno smjernicama Europske unije o decentralizaciji lokalne i područne (regionalne) samouprave te potrebama i usvojenim planovima i programima energetske učinkovitosti i drugih akata kojima se uređuje provedba politike sustavnog gospodarenja energijom i vodom, kao i sukladno održivoj fiskalnoj politici i odgovornosti prema korištenju javnog novca.

(2) Javni sektor dužan je upravljati potrošnjom energije i vode na energetske učinkovit način, a u ispunjenju te obveze dužan je:

1. odlukom iz redova vlastitog osoblja ili ugovaranjem po pravilima o nabavi usluga imenovati osobu odgovornu za energetske učinkovitost, za dio zgrade na korištenju i/ili u vlasništvu ili za zgradu ili za više zgrada skupno

2. redovito pratiti i najmanje jednom mjesečno unositi podatke o potrošnji energije i vode u zgradama ili dijelovima zgrada na korištenju i/ili u vlasništvu, ili u kojima se energija plaća javnim sredstvima u nacionalni informacijski sustav za gospodarenje energijom i redovito ažurira podatke o energetske svojstvima zgrada

3. analizirati periodički, a najmanje jednom godišnje, potrošnju energije u zgradama ili dijelovima zgrada na korištenju i/ili u vlasništvu, ili u kojima se energija plaća javnim sredstvima, o čemu izvještava APN

4. na svim mjernim mjestima potrošnje energije i vode u zgradi, dijelu zgrade ili skupini zgrada čiji je ukupni godišnji trošak potrošnje energije i vode jednak ili veći od 700.000,00 kuna ugraditi sustav daljinskog očitavanja potrošnje i povezati ga s nacionalnim informacijskim sustavom za gospodarenje energijom (ISGE).

(3) Način upravljanja potrošnjom energije i vode, analiza potrošnje energije i vode te način izvještavanja propisuju se pravilnikom koji donosi ministar nadležan za poslove graditeljstva.“.

Članak 17.

U članku 23. stavku 1. iza riječi: »dostupnim« dodaju se riječi: »kontaktima i«.

Članak 18.

Iznad članka 24. dodaje se naslov koji glasi: »Označivanje energetske učinkovitosti proizvoda povezanih s energijom«.

Članak 24. mijenja se i glasi:

»(1) Proizvodi povezani s energijom mogu biti stavljeni na tržište ili na raspolaganje na tržištu samo ako su sukladni zahtjevima Uredbe (EU) br. 2017/1369 i njenih provedbenih propisa.

(2) Gospodarski subjekti u smislu Uredbe (EU) br. 2017/1369 i njenih provedbenih propisa, koji stavljaju na tržište ili na raspolaganje na tržištu proizvode povezane s energijom, dužni su u odnosu na označivanje tih proizvoda i pružanje standardiziranih informacija o proizvodu u pogledu energetske učinkovitosti, potrošnje energije i drugih resursa proizvoda tijekom uporabe te dodatnih informacija o tim proizvodima, ispuniti obveze u skladu sa zahtjevima Uredbe (EU) br. 2017/1369 i njenih provedbenih propisa.«.

Članak 19.

Članak 26. mijenja se i glasi:

»(1) Ugovorom o energetske učinku pružatelj energetske usluge korisniku energetske usluge se obvezuje provesti ulaganja (radove ili usluge) u mjere energetske učinkovitosti kojima se postiže zajamčena ušteda energije i/ili ušteda vode i/ili ušteda pripadajućih troškova u odnosu na referentnu potrošnju energije i/ili pripadajućih troškova na način da rizik i koristi takvog ugovaranja preuzme pružatelj energetske usluge, a korisnik se pružatelju energetske usluge obvezuje za trajanja ugovora plaćati naknadu temeljenu na ugovorenoj novčanoj vrijednosti energetske ušteda koje su ostvarene i utvrđene.

(2) Zajamčena ušteda energije utvrđuje se ili mjerenjem u skladu s pravilnikom iz članka 21. stavka 3. ovoga Zakona ili procjenom.

(3) Kada se zajamčena ušteda energije utvrđuje mjerenjem, ugovor o energetske učinku uređuje izračun referentne potrošnje energije u skladu s pravilnikom iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona.

(4) Kada se ušteda energije utvrđuje procjenom, vrijednost zajamčene uštede utvrđuje se glavnim projektom kojeg izrađuje osoba ovlaštena za projektiranje sukladno posebnom propisu.

(5) Pružatelj energetske usluge može temeljem ugovora o energetskom učinku ulagati u nepokretnu imovinu korisnika, u pokretnine ili činiti nematerijalna ulaganja, a može se pored ulaganja obvezati i na opskrbu korisnika energijom.

(6) Ulaganja pružatelja energetske usluge u nepokretnu imovinu mogu obuhvaćati ulaganja u poboljšanje energetskog svojstva zgrade, mjere poboljšanja ovojnice grijanog ili hlađenog dijela zgrade, a što uključuje i održavanje obnovljenih dijelova zgrade i opremu izrađenu za specifične potrebe korisnika, a pri kojem ulaganju dolazi do spajanja uloženog s nepokretnom imovinom na način da se ono ne može odvojiti ili bi odvajanjem ulaganje ili sama nepokretna imovina bili uništeni ili bi im se bitno umanjila vrijednost.

(7) Ulaganja pružatelja energetske usluge u nepokretnu imovinu iz stavka 6. ovoga članka za čitavog trajanja ugovora o energetskom učinku predstavljaju ulaganje pružatelja energetske usluge u tuđu imovinu.

(8) Pružatelj energetske usluge je kao vlasnik dužan održavati i upravljati pokretninama, kada su iste ugovorom o energetskom učinku namijenjene zadovoljavanju energetskih potreba korisnika.

(9) Korisnik je dužan pružatelju energetske usluge omogućiti pristup pokretninama iz stavka 8. ovoga članka.

(10) Nematerijalna ulaganja pružatelja energetske usluge mogu obuhvaćati savjetodavne usluge, upravljanje, nadzor, nabavu ili ostale djelatnosti koje dovode do provjerljive uštede energije ili provjerljive financijske uštede za korisnika, a nastale promjenom ponašanja korisnika ili općenito poboljšanjem upravljanja potrošnjom energije na strani korisnika.

(11) Kada je ugovorena obveza pružatelja energetske usluge na opskrbu korisnika energijom, pružatelj energetske usluge takvu energiju proizvodi ili pribavlja o vlastitom riziku i trošku, a isporučuje ju korisniku u sklopu naknade za uslugu, bez posebne i/ili dodatne naknade.«.

Članak 20.

Iza članka 26. dodaje se članak 26.a koji glasi:

»Članak 26.a

(1) Ugovor o energetskom učinku za zgrade javnog sektora sklapa se u pisanom obliku i na jasan i transparentan način uređuje sljedeća pitanja:

- popis mjera za poboljšanje učinkovitosti koje treba provesti ili rezultata u vezi s učinkovitošću koje treba ostvariti
- zajamčene uštede koje treba ostvariti provedbom ugovorenih mjera i novčanu vrijednost ostvarenih energetskih ušteda
- ključne faze ispunjenja ugovora i njihovo trajanje, popis koraka u provedbi mjere

- trajanje ugovora i otkazni rok
 - popis obveza svake ugovorne strane, odredbe o preuzimanju rizika i o sankcijama za kršenje obveza
 - ugovorenu obvezu potpune provedbe ugovorenih mjera i dokumentiranja svih promjena učinjenih izvedbom projekta
 - odredbe o mjerenju i verifikaciji ušteta energije, razdobljima za koja se moraju raditi verifikacije ili praćenja potrošnje, metode i dokazi kojima se ugovorne strane mogu služiti
 - prikaz financijskih posljedica projekta i raspodjele udjela obiju ugovornih strana u ostvarenim novčanim uštedama (naknada pružatelju energetske usluge)
-
- provjere kvalitete izvedbe
 - jamstva pružatelja energetske usluge
 - zahtjev za ugovaranjem istovjetnih obveza u svim podugovorima pružatelja energetske usluge
 - odredbe u svezi s raspolaganjem viškova energije proizvedenim korištenjem ulaganja pružatelja energetske usluge, a koji viškovi pripadaju pružatelju energetske usluge
 - odredbe koje reguliraju normalizaciju referentne potrošnje energije i/ili prilagodbe ugovorene novčane vrijednosti energetskih ušteta.

(2) Za ugovorenu odgovornost pružatelja energetske usluge za ostvarenje ušteta, verifikacija ušteta koje se utvrđuju procjenom izračunava se temeljem verificiranog projekta pružatelja energetske usluge, verifikacija ušteta koje se utvrđuju mjerenjem izračunava se temeljem mjerenja, a ništetna je ugovorna odredba koja obvezuje na plaćanje naknade za uštete koje nisu verificirane.«.

Članak 21.

U članku 27. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Sredstva za plaćanje naknade do vrijednosti određene ugovorom smatraju se rashodima naknade za energetske usluge u okviru redovnih materijalnih troškova.«.

Članak 22.

U članku 29. stavku 3. riječi: »članka 26. stavka 2.« zamjenjuju se riječima: »članka 26.a«.

U stavku 3. točka 9. mijenja se i glasi:

»9. ništetnost ugovorne odredbe kojom bi se korisnici kao cjelina obvezivali na plaćanje neostvarene uštete.«.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

»(5) Svaki suvlasnik može osporiti ostvarenje ušteda dokazom ušteda izrađenim u skladu s pravilnikom iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona.«.

Iza stavka 8. dodaje se stavak 9. koji glasi:

»(9) Ništetna je ugovorna odredba ugovora o energetske učinku višestambene zgrade kojom bi se korisnici kao cjelina obvezivali na plaćanje neostvarene uštede.«.

Članak 23.

Iza članka 30. dodaje se članak 30.a koji glasi:

»Članak 30.a

(1) Projekti energetske obnove stambene zgrade (višestambene zgrade i obiteljske kuće) financirani iz europskih strukturnih i investicijskih fondova provode se sukladno Ugovoru o dodjeli bespovratnih sredstava za projekte financirane iz europskih strukturnih i investicijskih fondova.

(2) Prijavitelj projekta, odnosno korisnik bespovratnih sredstava za projekte financirane iz europskih strukturnih i investicijskih fondova za energetske obnovu višestambene zgrade, je ovlašteni predstavnik suvlasnika zgrade u ime i za račun suvlasnika višestambene zgrade ili upravitelj zgrade u ime i za račun suvlasnika višestambene zgrade.

(3) Odluku o sklapanju ugovora o energetskej obnovi višestambene zgrade u smislu odredbe članka 4. stavka 2. točke 9. ovoga Zakona donose suvlasnici zgrade temeljem natpolovične većine glasova suvlasnika zgrade koja se računa po suvlasničkim dijelovima i po broju suvlasnika nekretnine.

(4) Korisnik bespovratnih sredstava za projekte financirane iz europskih strukturnih i investicijskih fondova za energetske obnovu obiteljske kuće je vlasnik odnosno suvlasnici obiteljske kuće (fizička osoba ili osobe).

(5) Ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava za projekte financirane iz europskih strukturnih i investicijskih fondova je ugovor između korisnika i posredničkih tijela, kojim se utvrđuje najviši iznos bespovratnih sredstava dodijeljen za provedbu projekta iz sredstava Europske unije i sredstava iz državnog proračuna te drugi financijski i provedbeni uvjeti projekta.

(6) Ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava za projekte financirane iz europskih strukturnih i investicijskih fondova, među ostalim, sadrži podatak o posebnom računu zgrade za provedbu projekta na koji se uplaćuju bespovratna sredstva.

(7) Bespovratna sredstva uplaćena na poseban račun zgrade za provedbu projekta iz stavka 6. ovoga članka izuzeta su od ovrhe.«.

Članak 24.

U članku 32. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Ministar nadležan za gospodarstvo uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za zaštitu okoliša, pravilnikom propisuje opće uvjete za eko-dizajn proizvoda i zahtjeve za stavljanje

proizvoda povezanih s energijom na tržište i uporabu, dužnosti uvoznika, postupak ocjene sukladnosti i oznaku sukladnosti te druge uvjete koji osiguravaju primjenu zahtjeva za eko-dizajnom proizvoda.«.

Stavak 3. briše se.

Članak 25.

U članku 34. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona provode energetske inspektori središnjeg tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove, sukladno nadležnosti utvrđenoj posebnim propisom, izuzev poslova nadzora u odnosu na stavljanje na tržište ili na raspolaganje na tržištu proizvoda povezanih s energijom s obzirom na označivanje tih proizvoda i pružanje standardiziranih informacija o proizvodu u pogledu energetske učinkovitosti, potrošnje energije i drugih resursa proizvoda tijekom uporabe te dodatnih informacija o tim proizvodima, te zahtjeva za eko-dizajn proizvoda povezanih s energijom, a koji poslovi su u nadležnosti tržišnih inspektora središnjeg tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove u području zaštite potrošača.«.

U stavku 4. točki 1. riječi: »električne energije, toplinske energije, odnosno plina« zamjenjuju se riječju: »energije«.

U točki 2. riječi: »potrošnji električne energije, toplinske energije, odnosno plina« zamjenjuju se riječima: »mjerenu i potrošnju energije«.

Točka 3. mijenja se i glasi:

»3. narediti distributeru energije upisivanje podataka o mjerenu i potrošnju energije u tijelima javne vlasti u nacionalni informacijski sustav za gospodarenje energijom (članak 15. stavak 1.).«.

Stavci 5., 6. i 7. brišu se.

Članak 26.

Članak 35. mijenja se i glasi:

»(1) Tržišni inspektori središnjeg tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove u području zaštite potrošača na temelju ovoga Zakona imaju ovlasti:

- zahtijevati od gospodarskih subjekata sve podatke i potrebnu dokumentaciju za dokazivanje sukladnosti proizvoda s propisanim zahtjevima
- provoditi odgovarajuće preglede i ispitivanja proizvoda radi utvrđivanja njihove sukladnosti s propisanim zahtjevima čak i nakon što su stavljeni na tržište ili na raspolaganje na tržištu
- besplatno uzimati uzorke proizvoda i dati ih na ispitivanje i ocjenjivanje sukladnosti s propisanim zahtjevima

– ako nadležno inspekcijsko tijelo ne raspolaže potrebnim stručnim znanjem ili opremom za provedbu pregleda ili ispitivanja iz stavka 1. ovoga članka, provedbu pojedinih radnji u okviru inspekcijskog nadzora može povjeriti stručnoj instituciji koja nije bila uključena u ispitivanje i ocjenjivanje sukladnosti istog proizvoda prije stavljanja na tržište ili na raspolaganje na tržištu.

(2) Ako u provedbi inspekcijskog nadzora proizvoda povezanih s energijom tržišni inspektor utvrdi da proizvod nije sukladan s odredbama ovoga Zakona, zahtjevima Uredbe (EU) br. 2017/1369 i njenih provedbenih propisa, ovlašten je od gospodarskog subjekta koji je proizvod stavio na tržište ili na raspolaganje na tržištu zahtijevati da poduzme odgovarajuće korektivne mjere kako bi se proizvod uskladio s odredbama ovoga Zakona, zahtjevima Uredbe (EU) br. 2017/1369 i njenih provedbenih propisa, prema potrebi povukao s tržišta ili opozvao unutar određenog vremenskog razdoblja razmjerno prirodni rizika.

(3) Radi ispunjenja obveze iz stavka 2. ovoga članka Zakona tržišni inspektor će zahtjev za poduzimanje korektivne mjere unijeti u zapisnik o inspekcijskom nadzoru i odrediti primjereni rok za njihovo izvršenje.

(4) Ako gospodarski subjekt ne postupi na način iz stavka 3. ovoga članka, odnosno ne poduzme odgovarajuće korektivne mjere u određenom roku, tržišni inspektor će donijeti rješenje kojim će gospodarskom subjektu koji je stavio na tržište ili na raspolaganje na tržištu proizvod povezan s energijom:

– zabraniti ili ograničiti stavljanje na tržište ili na raspolaganje na tržištu nesukladnih proizvoda

– narediti povlačenje nesukladnih proizvoda s tržišta ili njihov povrat od krajnjih korisnika.

(5) Prije poduzimanja mjera iz stavka 4. ovoga članka, gospodarskom subjektu će se omogućiti izjašnjavanje u odgovarajućem roku ne kraćem od 10 dana, osim kada to nije moguće zbog hitnosti poduzimanja mjera radi zaštite zdravlja ili sigurnosti ili drugih razloga koji se odnose na javne interese obuhvaćene odgovarajućim usklađenim zakonodavstvom Europske unije.

(6) Žalba izjavljena protiv rješenja tržišnog inspektora iz stavka 4. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(7) O žalbi protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka odlučuje tijelo nadležno po posebnom zakonu kojim je uređen postupak inspekcijskog nadzora.

(8) Ovlasti i mjere iz stavaka 1. do 5. ovoga članka Zakona ne ograničavaju postupanja tržišnog inspektora u skladu s odredbama Uredbe (EU) br. 2017/1369.«.

Članak 27.

U članku 36. stavku 1. podstavku 1. riječ: »Ministarstvu« zamjenjuje se riječima: »krajnjem kupcu«, a riječi: »električne energije, toplinske energije, odnosno plina« zamjenjuju se riječju: »energije«.

U podstavku 2. riječi: »potrošnji električne energije, toplinske energije, odnosno plina« zamjenjuju se riječima: »mjerenju i potrošnji energije«.

Članak 28.

U članku 37. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj distributer energije pravna osoba ako ne upisuje jednom mjesečno podatke o mjerenju i potrošnji energije u javnom sektoru u nacionalni informacijski sustav za gospodarenje energijom (članak 15. stavak 1.).«.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

»(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, koje je počinila u vezi s obavljanjem svog obrta ili samostalne djelatnosti, kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 100.000,00 kuna.«.

Članak 29.

Članak 41. mijenja se i glasi:

»(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, ako:

– suprotno članku 24. stavku 1. ovoga Zakona stavi na tržište ili na raspolaganje na tržištu proizvod povezan s energijom koji nije sukladan zahtjevima Uredbe (EU) br. 2017/1369 i njenih provedbenih propisa

– suprotno članku 24. stavku 2. ovoga Zakona ne ispuni zahtjeve Uredbe (EU) br. 2017/1369 i njenih provedbenih propisa u odnosu na označivanje proizvoda povezanih s energijom i pružanje standardiziranih informacija o tom proizvodu u pogledu energetske učinkovitosti, potrošnje energije i drugih resursa proizvoda tijekom uporabe te dodatnih informacija o tim proizvodima

– suprotno članku 32. stavku 1. ovoga Zakona stavi na tržište ili na raspolaganje na tržištu proizvod povezan s energijom koji nije sukladan sa zahtjevima propisanim za eko-dizajn proizvoda ili ako njihova sukladnost nije utvrđena u propisanom postupku ili ako nisu označeni u skladu s propisom koji se odnosi na tu grupu proizvoda

– suprotno članku 35. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona ne postupi u skladu sa zahtjevom tržišnog inspektora

– suprotno članku 35. stavku 4. ovoga Zakona protivno izvršnoj odluci tržišnog inspektora nastavi stavljanje na tržište ili na raspolaganje na tržištu nesukladan proizvod ili ne povuče s tržišta nesukladan proizvod ili ne osigura povrat takvog proizvoda od krajnjih korisnika.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, koje je počinila u vezi s obavljanjem svog obrta ili samostalne djelatnosti, kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 100.000,00 kuna.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. podstavaka 1. i 2. ovoga članka, tržišni inspektor neće pokrenuti prekršajni postupak ako gospodarski subjekt koji je počinio prekršaj u roku postupi u skladu sa zahtjevom tržišnog inspektora iz članka 35. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, osim ako je gospodarski subjekt ranije bio počinitelj istog prekršaja.«.

Članak 30.

Iza članka 41. dodaje se članak 41.a koji glasi:

»Članak 41.a

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 500.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj stranka obveznica pravna osoba ako u roku ne plati Fondu jednokratno iznos kojeg je dužna na ime neostvarene uštede (članak 13. stavak 14.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba stranke obveznice novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj stranka obveznica pravna osoba ako ne dostavi u roku Ministarstvu za prethodnu godinu izvješće o ostvarenim uštedama, krajnjim kupcima i njihovoj potrošnji, kao zbirne statističke informacije o krajnjim kupcima (i utvrde bitne promjene u odnosu na prethodno dostavljene informacije) i trenutačne informacije o potrošnji krajnjih kupaca, uključujući profile opterećenja, segmentaciju kupaca i zemljopisni položaj kupaca (članak 13. stavak 12.).

(4) Za prekršaje iz stavka 3. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba stranke obveznice pravne osobe novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 15.000,00 kuna.

(5) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, koje je počinila u vezi s obavljanjem svog obrta ili samostalne djelatnosti, kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 200.000,00 kuna.

(6) Za prekršaje iz stavka 3. ovoga članka, koje je počinila u vezi s obavljanjem svog obrta ili samostalne djelatnosti, kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 100.000,00 kuna.«.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 31.

(1) Ministarstvo će rješenje iz članka 13. stavka 4. koji je izmijenjen člankom 9. ovoga Zakona za 2019. godinu donijeti do 15. prosinca 2018. godine.

(2) Fond će podatak iz članka 13. stavka 16. koji je izmijenjen člankom 9. ovoga Zakona za 2017. godinu javno objaviti u roku od osam dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 32.

Vlada Republike Hrvatske će u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti s odredbama ovoga Zakona Uredbu o ugovaranju i provedbi energetske usluge u javnom sektoru (Narodne novine, broj 11/15).

Članak 33.

(1) Ministar će donijeti pravilnik iz članka 13. stavka 19. koji je izmijenjen člankom 9. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar će u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti s odredbama ovoga Zakona Pravilnik o energetske pregledu za velika poduzeća (Narodne novine, broj 123/15) i Pravilnik o sustavu za praćenje, mjerenje i verifikaciju ušteda energije (Narodne novine, broj 71/15).

(3) Ministar nadležan za poslove graditeljstva će u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti s odredbama ovoga Zakona Pravilnik o sustavnom gospodarenju energijom u javnom sektoru (Narodne novine, broj 18/15 i 6/16).

Članak 34.

(1) Stupanjem na snagu ovoga Zakona, prestaju važiti Pravilnik o iskazivanju potrošnje energije i ostalih resursa proizvoda povezanih s energijom pomoću oznaka i standardiziranih informacija o proizvodu (Narodne novine, broj 101/11), Pravilnik o označavanju energetske učinkovitosti kućanskih perilica rublja (Narodne novine, broj 101/11) i Pravilnik o metodologiji za praćenje, mjerenje i verifikaciju ušteda energije u neposrednoj potrošnji (Narodne novine, broj 77/12).

(2) Stupanjem na snagu ovoga Zakona, prestaju važiti Prilozi Pravilnika o označavanju energetske učinkovitosti kućanskih uređaja (Narodne novine, broj 130/07) koji nisu prestali važiti po posebnom propisu za pojedinu grupu proizvoda donesenim na temelju odredbi Pravilnika o iskazivanju potrošnje energije i ostalih resursa proizvoda povezanih s energijom pomoću oznaka i standardiziranih informacija o proizvodu (Narodne novine, broj 101/11).

Članak 35.

Postupci započeti po odredbama Zakona o energetske učinkovitosti (Narodne novine, broj 127/14) do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se po odredbama tog Zakona.

Članak 36.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama, osim članka 41.a stavaka 3., 4. i 6. Zakona o energetske učinkovitosti (Narodne novine, broj 127/14), koji je dodan člankom 30. ovoga Zakona, koji stupaju na snagu 1. siječnja 2020. godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Zakonom o energetske učinkovitosti (Narodne novine, broj 127/14) (u daljnjem tekstu: Zakon) u hrvatsko zakonodavstvo prenijete su odrednice Direktive 2012/27/EU Europskog Parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o energetske učinkovitosti (u daljnjem tekstu: Direktiva).

Zakon između ostaloga, ima za cilj uspostavu mehanizama kojima će se ostvariti energetske uštede u neposrednoj potrošnji energije na način na koji je to propisano Direktivom. Europska Komisija je po službenoj dužnosti otvorila istragu o ispravnoj provedbi i primjeni odredbi Direktive u Republici Hrvatskoj radi procjene moguće neusklađenosti s pravom Europske Unije – EU PILOT ref. Br. EUP(2017) 9273-HRVATSKA.

Temeljem sadržaja navedenog dokumenta i prepoznatih neusklađenosti koje bi mogle dovesti u pitanje, prvenstveno realizaciju obveznih ciljeva, ali i funkcionalno provođenje mjera energetske učinkovitosti i praćenje ušteda pristupilo se izmjenama i dopunama Zakona.

Članak 7. Direktive predviđa da svaka država članica, u svrhu postizanja kumulativnog cilja uštede energije u krajnjoj potrošnji do 31. prosinca 2020. godine uvodi sustav obveze energetske učinkovitosti. Kao alternativa uspostavljanju sustava obveze energetske učinkovitosti članice mogu odlučiti poduzeti druge mjere politike (tzv. alternativne mjere politike) za ostvarenje ušteda energije među krajnjim kupcima. Države članice mogu kombinirati sustave obveza s alternativnim mjerama politike, uključujući nacionalne programe za energetske učinkovitost.

Republika Hrvatska se u Nacionalnom akcijskom planu energetske učinkovitosti opredijelila primijeniti kombinirani pristup, odnosno dio ušteda ostvariti kroz sustav obveza, a dio kroz alternativne mjere politike. Zbog kašnjenja u uspostavi sustava obveze energetske učinkovitosti (u godinama od 2014. do 2018.), nije izgledno da će se kumulativni cilj ušteda moći ostvariti. S obzirom na kumulativni način računanja cilja, da bi se nadoknadilo kašnjenje, bila bi potrebna iznimno visoka ulaganja u vrlo kratkom roku što bi značilo vrlo veliki pritisak na stranke obveznice i krajnje kupce energije, a bila bi upitna i provedba s obzirom na tehnička ograničenja.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM UREĐUJU

Zakonom se uređuje cjeloviti i sveobuhvatni sustav obveznika vezanih uz sheme energetske usluga definiranih člankom 7. Direktive, te se izmjenama i dopunama Zakona uspostavlja sustav obveza koji će imati dugoročnu perspektivu i poticati ulaganja u energetske učinkovitost, ujedno prilagođen prilikama u Republici Hrvatskoj.

Nadalje, izmjenama se:

- osigurava provedba Uredbe (EU) br. 2017/1369 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2017. o utvrđivanju okvira za označivanje energetske učinkovitosti i o stavljanju izvan snage Direktive 2010/30/EU
 - dopunjuje supsidijarna primjena propisima kojima se uređuju tehnički zahtjevi koje moraju ispuniti proizvodi koji se stavljaju na tržište ili na raspolaganje na tržištu
 - usklađuje sa Zakonom o prestanku važenja Zakona o Centru za praćenje poslovanja energetskog sektora i investicija (Narodne novine, broj 46/18), koji predviđa da Ministarstvo preuzima stručne poslove određene posebnim propisom kojim se uređuje učinkovito korištenje energije, uključivo sve poslove koje obavlja nacionalno koordinacijsko tijelo
-
- prenose odrednice Direktive izvještavanju o napretku u ostvarivanju nacionalnih ciljeva povećanja energetske učinkovitosti
 - pojašnjavaju dužnosti javnog sektora, naročito u pogledu imenovanja jedne odgovorne osobe za energetske učinkovitost i načina njezina imenovanja
 - prenose odrednice Direktive o obvezi osiguravanja transparentnosti informacija
 - detaljno uređuju odnosi u ugovoru o energetskom učinku, sukladno uvjetima koji ne predstavljaju javni dug u skladu s primjenjivim računovodstvenim standardima
 - prenose zahtjevi Direktive koje se odnose na sadržaj ugovora o energetskom i stavke koje treba uključiti u ugovore o energetskom učinku sklopljene s javnim sektorom
 - prenose odrednice Direktive za potrebe procijene uštede energije na temelju procijenjene površine fonda zgrada javnog sektora
 - raspisuje tržišni inspekcijski nadzor, nadležna ministarstva te prekršajne odredbe.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim člankom dopunjuje se supsidijarna primjena propisima kojima se uređuju tehnički zahtjevi koje moraju ispuniti proizvodi koji se stavljaju na tržište ili na raspolaganje na tržištu

Uz članak 2.

Ovim člankom se dopunjuje članak 2. Zakona radi osiguranja provedbe Uredbe (EU) br. 2017/1369 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2017. o utvrđivanju okvira za označivanje energetske učinkovitosti i o stavljanju izvan snage Direktive 2010/30/EU.

Uz članak 3.

Ovim člankom se mijenjaju pojedini pojmovi i to: Agencije za pravni promet i posredovanje nekretninama (proširenje definicije radi sadržajnog obuhvaćanja djelatnosti koje nalaže

Direktiva, javni sektor (proširenje definicije uključivanjem novih osoba), nacionalni informacijski sustav za gospodarenje energijom (ISGE) (radi preciziranja pojma), osoba zadužena za praćenje potrošnje energije u javnom sektoru (u osobu odgovorna za energetske učinkovitost, koji preciznije obuhvaća opseg zaduženja osobe), krajnja potrošnja energije, opskrbljivač energije (radi obuhvaćanja šireg kruga subjekata od energetskih subjekata koji imaju dozvolu za obavljanje energetskih djelatnosti, a naročito trgovaca na malo energentima) i pojam velikih poduzeća (radi usklađenja sa posebnim propisom o računovodstvu).

Uz članke 4. i 5.

Ovim člankom provodi se usklađenje sa Zakonom o prestanku važenja Zakona o Centru za praćenje poslovanja energetskog sektora i investicija (Narodne novine, broj 46/18), koji predviđa da Ministarstvo preuzima stručne poslove određene posebnim propisom kojim se uređuje učinkovito korištenje energije, uključivo sve poslove koje obavlja nacionalno koordinacijsko tijelo.

Uz članak 6.

Dodaje se novi članak koji određuje obveze APN-a, obzirom da nisu prethodno bile precizirane.

Uz članak 7.

Ovim člankom terminski se usklađuju i prenose odrednice Direktive izvještavanju o napretku u ostvarivanju nacionalnih ciljeva povećanja energetske učinkovitosti.

Uz članak 8.

Ovim člankom terminski se prenose odrednice Direktive o praćenju napretka u ostvarivanju nacionalnih ciljeva povećanja energetske učinkovitosti.

Uz članak 9.

Člankom se precizno regulira sveobuhvatni sustav obveza energetskih ušteda prenoseći odrednice Direktive o uspostavi sustava obveznih shema ušteda, na način na koji se određeni subjekti koji obavljaju djelatnosti opskrbe i maloprodaje energije (krajnjim kupcima) određuju za stranke obveznice. Sustav razrađuje postepeno uključivanje stranka obveznica prema kriterijima količine isporučene energije, na način koji obuhvaća konačno uključivanje preko 99% takvih subjekata. Ovako postavljen sustav kao obvezan element pri ulaganjima i provođenjima mjera energetske učinkovitosti ima uključen i poticanje ostvarenja socijalnog cilja, na način da se minimizira cjenovni pritisak na krajnje kupce pojedinih energenata.

Uz članak 10.

Ovim člankom, s obzirom na proširen opseg pojma opskrbljivača, pojašnjava se da se obveza informiranja ne odnosi na krajnje kupce s kojima ne postoji trajniji ugovorni odnos.

Uz članak 11.

Ovim člankom uklanja se obveza koju se pripisuje strankama obveznicama, obzirom da distributeri prestaju biti stranke obveznice, ali se dodaje ispuštena obveza unosa podataka u nacionalni informacijski sustav za gospodarenje energijom (ISGE).

Uz članak 12.

Ovim člankom precizira se o kojim se energetske subjektima radi i prenose se odrednice Direktive o zahtjevima postavljenima na sudjelovanje nacionalnih regulatornih tijela.

Uz članak 13.

Ovim člankom se precizira o kojim se subjektima radi, a obzirom na proširen opseg pojma opskrbljivača pojašnjava se da se obveze distributera energije iz ovoga članka odnose samo na energetske subjekte koji imaju dozvolu za obavljanje energetske djelatnosti opskrbe.

Uz članak 14.

Ovim člankom prenose se odrednice Direktive o načinu provedbe energetskeg pregleda.

Uz članak 15.

Ovim člankom uklanjaju se administrativni zahtjevi koji nisu zaživjeli u praksi, a koji su opterećivali procese.

Uz članak 16.

Ovim člankom pojašnjavaju se dužnosti javnog sektora, naročito u pogledu imenovanja jedne odgovorne osobe za energetske učinkovitost i načina njezina imenovanja.

Uz članak 17.

Ovim člankom prenose se odrednice Direktive o obvezi osiguravanja transparentnosti informacija.

Uz članak 18.

Ovim člankom upućuje se na propis izravne primjene, obzirom je donošenjem Uredbe (EU) br. 2017/1369 i njenih provedbenih propisa, nestala potreba za zakonskim reguliranjem istih područja.

Uz članak 19.

Ovim člankom se detaljno uređuju odnosi u tipskom ugovoru o energetske učinku, koji odgovaraju uvjetima koji ne predstavljaju javni dug u skladu s primjenjivim računovodstvenim standardima.

Uz članak 20.

Ovim člankom se prenose zahtjevi odrednice Direktive koje se odnose na sadržaj ugovora o energetske učinku te su propisane stavke koje treba uključiti u ugovore o energetske učinku sklopljene s javnim sektorom.

Uz članak 21.

Ovim člankom briše se odredba koja je zadirala u područje posebnog zakona kojim se uređuje područje proračuna.

Uz članak 22.

Ovim člankom se uređuje postupak osporavanja ostvarenja ušteda.

Uz članak 23.

Ovim člankom se pobliže uređuje pitanje ugovaranja o energetske učinku za javne i višestambene zgrade te ugovora o izvođenju radova na energetske obnovi višestambenih zgrada na način da se uredi i pitanje ugovaranja o dodjeli bespovratnih sredstava iz europskih strukturnih i investicijskih fondova jer je u provedbi Poziva za Energetske obnova višestambenih zgrada koji se sufinancira iz Europskog fonda za regionalni razvoj, uočeno da važeći zakon ne uređuje pitanje ugovaranja projekata energetske obnove zgrada za koja se dodjeljuju bespovratna EU sredstva.

Uz članak 24.

Ovim člankom se ukida predviđeno donošenje tehničkih propisa kao provedbene mjere ekodizajna, obzirom da je donošenje istih predviđeno u nadležnosti Europske komisije.

Uz članak 25.

Ovim člankom se razdvaja nadležnost inspektora između inspektora za energetske učinkovitost i nadležnosti tržišnih inspektora ministarstva nadležnog za gospodarstvo.

Uz članak 26.

Ovim člankom se prenose i preciziraju ovlasti tržišnih inspektora ministarstva nadležnog za gospodarstvo iz ranijeg članka 34. stavaka 5., 6. i 7. Zakona.

Uz članak 27.

Ovim člankom se ispravlja greška o primatelju informacije i terminski se uopćuje mjerenje i potrošnja energije svih vrsta.

Uz članke 28. do 30.

Ovim člancima se dopunjuju prekršajne odredbe, u pogledu obuhvaćenih subjekata, broja i opsega prekršaja.

Uz članak 31.

Ovim člankom se propisuje rok za donošenje rješenja o početku obveze strankama obveznicama i o obvezi za 2019. godinu i objava podataka o troškovima ulaganja u alternativne mjere po uštedenom kWh energije u 2017. godini.

Uz članke 32. i 33.

Ovim člancima se propisuju rokovi za donošenje provedbenih propisa.

Uz članak 34.

Ovim člankom uređuje se prestanak važenja propisa.

Uz članak 35.

Ovim člankom se uređuje primjena postupovnih odredbi.

Uz članak 36.

Ovim člankom se uređuje pitanje stupanja na snagu Zakona.

IV. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Hrvatski sabor je na sjednici održanoj 12. listopada 2018. godine donio Zaključak kojim se prihvaća Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o energetske učinkovitosti, te su sve primjedbe, prijedlozi i mišljenja upućeni predlagatelju na razmatranje radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

U odnosu na prihvaćene primjedbe i prijedloge Odbora za zakonodavstvo u tekstu Konačnog prijedloga zakona izvršene su izmjene teksta Prijedloga zakona kako slijedi:

- u članku 7. Prijedloga zakona brisan je dio odredbe kojim se ponovno navodi „u stavku 2.“
- u članku 16. Prijedloga zakona radi jasnoće i preglednosti određeno je kako se mijenja cijeli članak 21. važećeg Zakona
- u članku 25. Prijedloga zakona (članak 24. Konačnog prijedloga) propisano je kako ministar nadležan za gospodarstvo donosi pravilnik uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za zaštitu okoliša, sukladno mišljenju navedenog Odbora da se pravilnik jednog ministra donosi uz prethodnu suglasnost drugog ministra

- u članku 26. Prijedloga zakona (članak 25. Konačnog prijedloga) brisan je dio odredbe u kojem se navodi iza kojih riječi se nalaze riječi koje se zamjenjuju te dio u kojem se ponovno navodi članak u kojem su već izvršene izmjene
- u članku 35. Prijedloga zakona (članak 34. Konačnog prijedloga) zamijenjene su odredbe stavaka 1. i 2.
- u članku 37. Prijedloga zakona (članak 36. Konačnog prijedloga) iza riječi: „osim članka 41.a stavaka 3. i 4.“ dodane su riječi: „ovoga Zakona“.

Klub zastupnika HNS-a je na sjednici Hrvatskoga sabora održanoj 3. listopada 2018. godine istaknuo kako je nejasno kako Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje, imajući na umu propisanu nadležnost navedenog tijela, može provoditi politike sustavnog gospodarenja energijom i vodom u zgradama u vlasništvu javnog sektora ili koje koristi javni sektor te provoditi program energetske obnove. Isto tako, navedeni Klub uputio je na moguću neusklađenost članka 8. Prijedloga zakona, kojim se mijenja članak 9. stavak 2. točka 2. važećeg Zakona, s člankom 5. Direktive.

Klub zastupnika SDP-a istaknuo je također nejasnoću oko odredbi Prijedloga zakona kojom je propisana na nadležnost Središnjeg državnog ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje u sustavu gospodarenja energijom.

Primjedbe koje se odnose na nadležnost Središnjeg državnog ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje u sustavu gospodarenja energijom prihvaćene su te su u tekstu Konačnog prijedloga izvršene izmjene na način da tijelo za provođenje politike sustavnog gospodarenja energijom nije više Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje, već Agencija za pravni promet i posredovanje nekretninama te je sukladno navedenim izmjenama izvršena i renumeracija članaka.

Nadalje, u članku 8. Prijedloga zakona kojim se mijenja članak 9. stavak 2. točka 2. važećeg Zakona odredba je izmijenjena na način da je u Konačnom prijedlogu određeno kako Godišnje izvješće o napretku postignutom u ostvarenju nacionalnih ciljeva energetske učinkovitosti između ostaloga, sadrži i ukupnu površinu poda grijanih i/ili hlađenih zgrada u vlasništvu i uporabi središnje vlasti koje su bile obnovljene u prethodnoj godini ili procijenjene uštede energije u zgradama u vlasništvu i uporabi središnje vlasti ostvarene energetsom obnovom ili primjenom drugih mjera.

Nastavno, naknadnom analizom Prijedloga zakona u cilju normativnopravnog poboljšanja istoga, u odnosu na Prijedlog zakona u Konačnom prijedlogu dodatno su izvršene i sljedeće izmjene:

- članku 3. Prijedloga zakona, kojim se mijenja članak 4. stavak 2. važećeg Zakona, dopunjena je definicija distributera energije na način da je uključen u operator distribucijskog sustava, te je izmijenjena definicija krajnje potrošnje energije u točki 24.
- dodatno je uređen članak 9. Prijedloga zakona, te je preciznije definiran sustav obveza uštede energije, na način da je utvrđeno kako će se početna osnovica obveze odrediti u visini 1,5% godišnje prodaje energije krajnjim kupcima u pretprošloj godini, a radi ostvarenja ciljanih ušteda te je detaljnije propisano kako je u prvom izvješću o ostvarenim uštedama stranka obveznica dužna prijaviti sve ostvarene nove uštede koje su rezultat mjera koje je stranka obveznica poduzela nakon 1. siječnja 2014. godine

kao ostvarenje obveze u protekloj kalendarskoj godini, a stranka obveznica može postaviti zahtjev da se takva ušteda ili njihov dio obračuna u neku od idućih godina trenutnog razdoblja kumuliranja

- kao rezultat provedenih mjerenja administrativnog opterećenja gospodarstvenika (SCM mjerenja), u članku 14. Prijedloga zakona izmijenjen je članak 19. stavak 5. važećeg Zakona na način da je rok važenja ovlaštenja za energetske pregled velikih poduzeća sa pet godina produljen na sedam godina,
- u članku 24. Prijedloga zakona (članak 23. Konačnog prijedloga), kojim se dodaje članak 30.a, isti je dopunjen stavkom kojim se propisuje kako odluku o sklapanju ugovora o energetske obnovi višestambene zgrade donose suvlasnici zgrade temeljem natpolovične većine glasova suvlasnika zgrade koja se računa po suvlasničkim dijelovima i po broju suvlasnika nekretnine.

VI. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO TE RAZLOZI NEPRIHVAĆANJA

Klub zastupnika SDP-a ukazao je na preispitivanje članka 35. Prijedloga zakona kojim se određeni propisi stavljaju izvan snage u smislu eventualnih pravnih praznina u razdoblju do donošenja novih propisa koji uređuju istu materiju. S tim u vezi, ističe se kako Uredbe Europske komisije predstavljaju tehničke propise koji se izravno primjenjuju na pitanja ekodizajna, stoga je materija koja je propisana pravilnicima iz članka 35. Prijedloga zakona, koji se istim stavljaju izvan snage, normativno uređena Uredbama Europske komisije.

Na sjednici Hrvatskoga sabora od 3. listopada 2018. godine, nije bilo dodatnih konkretnih primjedbi i prijedloga o kojima bi se predlagatelj posebno očitovao.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

I. OPĆE ODREDBE

Predmet Zakona

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje područje učinkovitog korištenja energije, donošenje planova na lokalnoj, područnoj (regionalnoj) i nacionalnoj razini za poboljšanje energetske učinkovitosti te njihovo provođenje, mjere energetske učinkovitosti, obveze energetske učinkovitosti, obveze regulatornog tijela za energetiku, operatora prijenosnog sustava, operatora distribucijskog sustava i operatora tržišta energije u svezi s prijenosom, odnosno transportom i distribucijom energije, obveze distributera energije, opskrbljivača energije i/ili vode, a posebice djelatnost energetske usluge, utvrđivanje ušteda energije te prava potrošača u primjeni mjera energetske učinkovitosti.

(2) Na odnose koji nisu uređeni ovim Zakonom supsidijarno se primjenjuju propisi kojima se uređuje energetski sektor i pojedina tržišta energije, gradnja, zaštita okoliša, Fond za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost, državne potpore i drugi propisi.

Primjena pravne stečevine Europske unije

Članak 2.

Ovim se Zakonom u zakonodavstvo Republike Hrvatske prenosi Direktiva 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o energetske učinkovitosti kojom se dopunjuju direktive 2009/125/EZ i 2010/30/EU i ukidaju direktive 2004/8/EZ i 2006/32/EZ (SL L 315,14. 11. 2012.).

Definicije pojmova

Članak 4.

(1) Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju značenja utvrđena Zakonom o energiji, zakonom kojim se uređuje tržište električne energije i zakonom kojim se uređuje tržište toplinske energije.

(2) U ovom se Zakonu koriste i pojmovi koji u smislu ovoga Zakona imaju sljedeća značenja:

1. Agencija za pravni promet i posredovanje nekretninama (u daljnjem tekstu: APN) – Agencija nadležna za posredovanje u prometu određenim nekretninama između vlasnika i zainteresiranih domaćih fizičkih ili pravnih osoba

2. agregator – pružatelj usluga potražnje koji kombinira više kratkotrajnih opterećenja potrošača za prodaju ili dražbu na organiziranim tržištima energije

3. cjelokupna učinkovitost – godišnji iznos proizvodnje električne i mehaničke energije i proizvodnje korisne topline podijeljen s gorivom utrošenim za toplinsku energiju proizvedenu u postupku kogeneracije i bruto proizvodnju električne i mehaničke energije
 4. davatelj subvencije – tijela državne uprave, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, fondovi i pravne osobe u vlasništvu države i druge pravne osobe koje dodjeljuju ili upravljaju subvencijama u Republici Hrvatskoj
 5. distributer energije – energetska subjekt koji obavlja energetska djelatnost distribucije energije
 6. eko-dizajn – podrazumijeva integraciju zahtjeva zaštite okoliša u dizajn proizvoda s ciljem poboljšanja utjecaja na okoliš proizvoda povezanih s energijom kroz njegov čitav životni ciklus
-
7. ekonomski opravdana potražnja – potražnja koja ne prelazi potrebe za toplinom ili hlađenjem, a koja bi se inače u tržišnim uvjetima mogla zadovoljiti postupcima proizvodnje energije različitim od kogeneracije
 8. električna energija iz kogeneracije – električna energija proizvedena u postupku povezanom s proizvodnjom korisne topline i obračunana u skladu s metodologijom za izračun električne energije iz kogeneracije
 9. energetska obnova zgrade – primjena mjera energetske učinkovitosti u svrhu poboljšanja energetske svojstva zgrade ili njezina dijela i temeljnog zahtjeva za građevinu – gospodarenje energijom i očuvanje topline. Pri čemu mjere energetske učinkovitosti obuhvaćaju: energetska pregled i energetska certificiranje zgrade za potrebe energetske obnove, izradu projektne dokumentacije za energetska obnovu zgrade kojom se dokazuje ušteda energije, povećanje toplinske zaštite ovojnice zgrade, unapređenje tehničkih sustava zgrade koji uključuju tehničku opremu za grijanje, hlađenje, ventilaciju, klimatizaciju i pripremu potrošne tople vode, sustav rasvjete te sustav automatizacije i upravljanja zgrade ili njezina dijela te uvođenje sustava obnovljivih izvora energije
 10. energetska učinkovitost – odnos između ostvarenog korisnog učinka i energije potrošene za ostvarenje tog učinka, kao i proizvodnja energije iz obnovljivih izvora energije i /ili kogeneracije za koju se ne ostvaruje poticajna cijena temeljem posebnih propisa
 11. energetska pregled – sustavan postupak stjecanja odgovarajućeg znanja o postojećem profilu potrošnje energije zgrade ili skupine zgrada, industrijskog ili komercijalnog procesa ili postrojenja ili privatne ili javne usluge, utvrđivanja i kvantificiranja troškovno učinkovitih mogućnosti ušteda energije te izvješćivanja o rezultatima
 12. energetska pregled za velika poduzeća – energetska pregled koji obuhvaća energetska pregled zgrada u skladu sa zakonom kojim se uređuje gradnja i energetska pregled tehnoloških procesa ili industrijskih postrojenja sukladno pravilniku o energetskim pregledima za velika poduzeća
 13. energija – primarni energenti i/ili transformirani oblik energije, odnosno električna energija, toplinska energija, plin, nafta i naftni derivati i energija iz obnovljivih izvora

14. energetska usluga – provedba projekta energetske učinkovitosti i ostalih povezanih aktivnosti temeljena na ugovoru o energetskom učinku s jamstvom da u referentnim uvjetima vodi do provjerljivog i mjerljivog ili procjenjivog poboljšanja energetske učinkovitosti i/ili ušteda energije i/ili vode

15. europska norma – norma koju je donio Europski odbor za normizaciju, Europski odbor za elektrotehničku normizaciju ili Europski institut za telekomunikacijske norme te koja je stavljena na raspolaganje za javnu uporabu

16. Fond za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (u daljnjem tekstu: Fond) – pravna osoba s javnim ovlastima, osnovana posebnim zakonom koja obavlja djelatnost utvrđenu ovim i posebnim zakonom

17. gospodarenje energijom – sve radnje kontinuiranog praćenja i analize potrošnje energije i vode koje obuhvaćaju utvrđivanje promjena u trendovima potrošnje energije i vode, određivanje ciljeva za uštedu energije i vode, uspoređivanje ostvarene potrošnje s predviđenom potrošnjom te prijedloge i provedbu mjera za poboljšanje energetske učinkovitosti na toj osnovi

18. javna tijela – smatraju se javni naručitelji u skladu sa zakonom kojim se propisuje javna nabava

19. javni sektor – smatraju se proračunski i izvanproračunski korisnici državnog proračuna i korisnici proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave

20. kogeneracija – istodobna proizvodnja toplinske i električne energije u istom postupku

21. kogeneracijska jedinica – jedinica koja može raditi u kogeneracijskom pogonu

22. korisna toplina – toplinska energija proizvedena u postupku kogeneracije radi zadovoljavanja ekonomski opravdane potražnje za grijanjem ili hlađenjem

23. krajnji kupac – fizička ili pravna osoba koja kupuje energiju za vlastitu potrošnju

24. krajnja potrošnja energije – cjelokupna energija kojom se opskrbljuju industrija, promet, kućanstva, usluge i poljoprivreda, isključujući isporuku sektoru za pretvorbu energije i samoj energetskoj industriji

25. mala kogeneracijska jedinica – kogeneracijska jedinica instaliranog kapaciteta manjeg od 1 MWe

26. mala i srednja poduzeća – poduzeće kako je definirano u glavi I. Priloga Preporuci Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20. 5. 2003., str. 36.), odnosno kategorija mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća koja se sastoji od poduzeća koja zapošljavaju manje od 250 osoba te čiji godišnji promet ne prelazi 50 milijuna EUR ili čija godišnja bilanca stanja ne prelazi 43 milijuna EUR

27. međunarodna norma – norma koju je donijela Međunarodna organizacija za normizaciju te koja je stavljena na raspolaganje javnosti

28. ministar – ministar nadležan za energetiku

29. Ministarstvo – ministarstvo nadležno za energetiku

30. mikrokogeneracijska jedinica – kogeneracijska jedinica najvećeg kapaciteta manjeg od 50 kWe

31. mjera politike – regulatorni, financijski, fiskalni ili dobrovoljni instrument ili instrument za pružanje informacija koji je formalno uspostavljen i provodi se u državi članici s ciljem stvaranja okvira potpore, zahtjeva ili poticaja kojima se osigurava da sudionici na tržištu pružaju i kupuju energetske usluge i poduzimaju druge mjere za poboljšanje energetske učinkovitosti

32. mjere za poboljšanje energetske učinkovitosti – sve radnje koje redovito vode provjerljivom i mjerljivom ili procjenjivom poboljšanju energetske učinkovitosti, odnosno smanjenju potrošnje energije i/ili vode

33. nacionalni informacijski sustav za gospodarenje energijom (ISGE) – računalna aplikacija za praćenje i analizu potrošnje energije u zgradama javnog sektora koju vodi APN, a u koju se unose opći, konstrukcijski i energetske podaci te podaci o neposrednoj potrošnji energije i/ili vode za svaku zgradu javnog sektora

34. nacionalni okvirni cilj ušteda energije – sveobuhvatni planirani cilj ušteda u neposrednoj potrošnji energije u Republici Hrvatskoj, a izračunava se i određuje u skladu s metodologijom utvrđenom pravilnikom za praćenje, mjerenje i verifikaciju ušteda energije

35. nacionalni fond zgrada – obuhvaća stambene i nestambene zgrade, odnosno cjelokupni fond zgrada u Republici Hrvatskoj

36. nove uštede energije – uštede energije koje se postižu primjenom mjera energetske učinkovitosti utvrđenih pravilnikom za praćenje, mjerenje i verifikaciju ušteda energije, a koje su provedene nakon 1. siječnja 2014.

37. omjer električne i toplinske energije – omjer između električne energije iz kogeneracije i korisne topline u isključivo kogeneracijskom pogonu, uz korištenje radnih podataka određene jedinice

38. osoba zadužena za praćenje potrošnje energije u javnom sektoru – fizička ili pravna osoba koja je od strane odgovorne osobe imenovana da nadzire potrošnju energije i vode u građevini ili pojedinom upravnom tijelu

39. operator prijenosnog sustava – pravna ili fizička osoba odgovorna za pogon i vođenje, održavanje, razvoj i izgradnju prijenosne mreže na zadanom području i prekograničnih prijenosnih vodova prema ostalim mrežama te za osiguravanje dugoročne sposobnosti mreže da zadovolji razumne zahtjeve za prijenosom električne energije

40. operator tržišta energije – pravna osoba koja je odgovorna za organiziranje tržišta električne energije i plina u skladu s odredbama zakona kojima se uređuje tržište električne energije i tržište plina

41. opskrbljivač energije – energetska subjekt koji obavlja energetska djelatnost opskrbe energije
42. ovlaštena stranka – pravni subjekt na koji je Vlada Republike Hrvatske ili drugo javno tijelo prenijelo ovlasti za razvoj financijskog plana, njegovo upravljanje ili rad u ime Vlade Republike Hrvatske ili drugog javnog tijela
43. napredni mjerni sustavi / pametni sustav mjerenja – elektronički sustav koji može mjeriti potrošnju energije pružajući više informacija od konvencionalnog brojila te prenositi i primati podatke koristeći se nekim oblikom elektroničke komunikacije
44. poboljšanje energetske učinkovitosti – smanjenje potrošnje energije uz iste referentne uvjete i jednak učinak kao prije provedbe mjere za poboljšanje energetske učinkovitosti ili projekta energetske učinkovitosti, a koje je posljedica primjene energetska učinkovitih tehnologija, sustava i proizvoda, primjene obnovljivih izvora energije za pretežno ili potpuno pokrivanje vlastite potrošnje energije u građevini i/ili promjena u ponašanju korisnika
45. poduzeće za maloprodaju energije – fizička ili pravna osoba koja prodaje energiju krajnjim kupcima
46. pojedinačna mjera – mjera koja dovodi do poboljšanja energetske učinkovitosti koje se može provjeriti i izmjeriti ili procijeniti i koja se poduzima kao posljedica mjere politike
47. potrošnja primarne energije – bruto kopnena potrošnja bez neenergetskog korištenja
48. preuređenje u značajnoj mjeri – preuređenje čiji troškovi prelaze 50 % troškova ulaganja za novu usporedivu jedinicu
49. proizvod povezan s energijom – sva roba koja tijekom upotrebe utječe na potrošnju energije, a koja se stavlja na tržište i/ili pušta u rad, uključujući i dijelove namijenjene za ugradnju u proizvode povezane s energijom, koje se stavlja na tržište i/ili pušta u rad kao pojedinačne dijelove za krajnje korisnike i čije se okolišne značajke mogu neovisno procijeniti
50. provedbene mjere za eko-dizajn – mjere usmjerene na utvrđivanje konkretnih zahtjeva za eko dizajnom određenih grupa proizvoda povezanih s energijom
51. provedbeno tijelo javne vlasti – tijelo na koje se primjenjuje javno pravo i koje je odgovorno za provedbu ili praćenje oporezivanja u području energetike ili emisija ugljika, financijskih planova i instrumenata, fiskalnih poticaja, standarda i normi, sustava označivanja energetske učinkovitosti, osposobljavanja ili obrazovanja
52. pružatelj energetske usluge – fizička ili pravna osoba koja pruža energetska uslugu ili druge mjere za poboljšanje energetske učinkovitosti krajnjem kupcu
53. referentna potrošnja energije i/ili vode – potrošnja energije i/ili vode pri referentnim uvjetima prije provedbe mjere za poboljšanje energetske učinkovitosti, koja se koristi kao osnova za usporedbu u određivanju budućih ušteda energije i/ili vode

54. referentni uvjeti – predstavljaju vrijednosti neovisnih varijabli koje utječu na potrošnju energije i/ili vode u građevini prije provedbe mjere za poboljšanje energetske učinkovitosti, u odnosu na koje se provodi normalizacija potrošnje energije i/ili vode nakon provedbe mjere
55. regulatorno tijelo za energetiku – nezavisni regulator energetske djelatnosti osnovan zakonom kojim se uređuje obavljanje energetske djelatnosti, odnosno Hrvatska energetska regulatorna agencija
56. središnja vlast – upravna tijela u pravnom sustavu državne uprave
57. stranka obveznica – distributer energije ili poduzeće za maloprodaju energije za koje je obvezujući sustav obveze energetske učinkovitosti iz članka 13. ovoga Zakona
58. stranka sudionica – tvrtka ili javno tijelo koje se obvezalo ostvariti određene ciljeve na temelju dobrovoljnog sporazuma ili je obuhvaćeno instrumentom nacionalne regulatorne politike
59. stupanj izgrađenosti – omjer između površine poda zgrade i površine zemljišta na određenom području
60. sustav gospodarenja energijom – skup međusobno povezanih i djelujućih elemenata plana u kojem su određeni cilj povećanja energetske učinkovitosti i strategija za njegovo ostvarivanje
61. ugovor o energetskom učinku – ugovor između korisnika i pružatelja energetske usluge, verificiran i praćen tijekom cijelog svog trajanja, pri čemu se investicija u radove, opremu i usluge za provedbu mjera za poboljšanje energetske učinkovitosti obuhvaćenih energetskom uslugom otplaćuje prema ugovorenom stupnju poboljšanja energetske učinkovitosti ili drugim ugovorenim kriterijima, kao što su financijske uštede
62. učinkovito centralizirano grijanje i hlađenje – sustav centraliziranog grijanja ili hlađenja koji upotrebljava najmanje 50 % obnovljive energije, 50 % otpadne topline, 75 % topline dobivene kogeneracijom ili 50 % kombinacije takve energije i topline
63. učinkovito grijanje i hlađenje – sustav grijanja i hlađenja koji, u odnosu na ishodišni scenarij koji odražava uobičajenu situaciju, mjerljivo smanjuje utrošak primarne energije potrebne za opskrbu jedne jedinice isporučene energije unutar relevantne granice sustava na troškovno učinkovit način, u skladu s procjenom iz analize troškova i koristi sukladno Zakonu o tržištu toplinske energije i uzimajući u obzir energiju potrebnu za ekstrakciju, pretvorbu, prijevoz i distribuciju
64. učinkovito individualno grijanje i hlađenje – sustav opskrbe za individualno grijanje i hlađenje koji u odnosu na učinkovito centralizirano grijanje i hlađenje mjerljivo smanjuje utrošak neobnovljive primarne energije potrebne za opskrbu jedne jedinice isporučene energije unutar relevantne granice sustava ili zahtijeva jednak utrošak neobnovljive primarne energije, ali uz niže troškove, uzimajući u obzir energiju potrebnu za ekstrakciju, pretvorbu, prijevoz i distribuciju
65. ukupna korisna površina poda – površina poda zgrade ili dijela zgrade u kojoj se koristi energija radi postizanja određenih unutarnjih klimatskih uvjeta

66. upravitelj nekretnine – fizička ili pravna osoba koju su suvlasnici samostalnih uporabnih cjelina unutar jedne zgrade/građevine ovlastili za zastupanje u postupcima koji proizlaze iz upravljanja, na temelju ugovora o upravljanju, odnosno međuvlasničkog ugovora
67. ušteda energije – količina uštedene energije i/ili vode utvrđena mjerenjem i/ili procjenom potrošnje prije i poslije primjene jedne ili više mjera za poboljšanje energetske učinkovitosti, uz normalizaciju prema referentnim uvjetima
68. veliki grad – jedinice lokalne samouprave koje imaju više od 35.000 stanovnika u skladu sa zakonom kojim se uređuje područje lokalne i područne (regionalne) samouprave
69. velika poduzeća – trgovačka društva koja ispunjavaju barem dva od sljedećih uvjeta: ukupna aktiva od najmanje 130.000.000,00 kuna, godišnji prihod od najmanje 260.000.000,00 kuna, prosječno najmanje 250 radnika tijekom poslovne godine
70. zajamčena ušteda – vrijednost uštede energije i/ili vode koju jamči pružatelj energetske usluge, a ostvaruje se na način da mjere utvrđene ugovorom o energetskom učinku u referentnim uvjetima dovode do provjerljivih ušteda energije i/ili vode koje se mogu utvrditi mjerenjem ili procjenom
71. visokoučinkovita kogeneracija – kogeneracija koja udovoljava kriterijima utvrđenim Pravilnikom o stjecanju statusa povlaštenog proizvođača električne energije
72. vrijednost zajamčene uštede – novčana vrijednost uštede energije i/ili vode utvrđena ugovorom o energetskom učinku
73. životni ciklus – označava posljedične i međusobno povezane faze proizvoda povezanog s energijom od uporabe sirovine za proizvodnju proizvoda do konačnog odlaganja proizvoda nakon prestanka korištenja.

II. OVLASTI NADLEŽNIH TIJELA

Ministarstvo

Članak 5.

U pripremi i provođenju politike energetske učinkovitosti Ministarstvo:

1. izrađuje Nacionalni akcijski plan energetske učinkovitosti (u daljnjem tekstu: Nacionalni akcijski plan), zajedno s ministarstvom nadležnim za poslove graditeljstva, ministarstvom nadležnim za poslove zaštite okoliša i Nacionalnim koordinacijskim tijelom za energetske učinkovitost (u daljnjem tekstu: Nacionalno koordinacijsko tijelo)
2. ocjenjuje učinak provedbe mjera za poboljšanje energetske učinkovitosti, a posebno Nacionalnog akcijskog plana
3. izrađuje izvješće o provedbi Nacionalnog akcijskog plana, zajedno s ministarstvom nadležnim za poslove graditeljstva i Nacionalnim koordinacijskim tijelom
4. provodi politiku Vlade Republike Hrvatske u području energetske učinkovitosti

5. osigurava uključivanje zahtjeva energetske učinkovitosti u druge sektorske politike
6. izvješćuje Europsku komisiju o provedbi Nacionalnog akcijskog plana
7. ostvaruje međunarodnu suradnju Republike Hrvatske u području energetske učinkovitosti
8. sudjeluje u radu tijela Europske komisije u području energetike i energetske učinkovitosti
9. priprema izvješća o primjeni smjernica Europske unije u području energetske učinkovitosti u pravni sustav Republike Hrvatske.

Nacionalno koordinacijsko tijelo za energetske učinkovitost

Članak 7.

(1) Nacionalno koordinacijsko tijelo provodi politiku energetske učinkovitosti utvrđenu odredbama ovoga Zakona i drugih propisa.

(2) Za Nacionalno koordinacijsko tijelo određuje se Centar za praćenje poslovanja energetskega sektora i investicija.

(3) U provođenju politike energetske učinkovitosti Nacionalno koordinacijsko tijelo nadležno je za:

1. osiguravanje sustavnog planiranja za poboljšanje energetske učinkovitosti u Republici Hrvatskoj

2. davanja suglasnosti na planove iz članaka 11. i 12. ovoga Zakona

3. vođenje sustava za praćenje, mjerenje i verifikaciju ušteda energije i provođenje postupka verifikacije ušteda energije sukladno odredbama pravilnika iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona

4. praćenje provedbe mjera za poboljšanje energetske učinkovitosti koje uključuju neovisnu provjeru statistički značajnog udjela mjera za poboljšanje energetske učinkovitosti utvrđenih pravilnikom za praćenje, mjerenje i verifikaciju ušteda energije

5. objavljivanje na svojim mrežnim stranicama i redovito ažuriranje informacija o:

– dostupnim ugovorima o energetskega uslugama i klauzulama koje bi trebalo uključiti u takve ugovore kako bi se zajamčile uštede energije i prava krajnjih kupaca

– financijskim instrumentima, poticajima, financijskim potporama i zajmovima kojima se podupiru projekti u vezi s uslugama energetskega učinkovitosti

– popisu dostupnih pružatelja energetskega usluga

– provedbi Nacionalnog akcijskog plana energetskega učinkovitosti i provedbi Akcijskog plana energetskega učinkovitosti, uključujući i primjere najbolje prakse

– načinu i sredstvima za uključivanje krajnjih kupaca tijekom uvođenja naprednih mjernih uređaja putem priopćenja o troškovno učinkovitim i lako ostvarivim promjenama u uporabi energije te informacijama o mjerama za povećanje energetske učinkovitosti

6. provođenje drugih aktivnosti određenih odredbama ovoga Zakona.

III. PLANOVI ENERGETSKE UČINKOVITOSTI

Nacionalni akcijski plan

Članak 8.

(1) Nacionalni akcijski plan planski je dokument koji se donosi za trogodišnje razdoblje, najkasnije do 1. travnja godine donošenja, a kojim se utvrđuje provedba politike za poboljšanje energetske učinkovitosti.

(2) Nacionalni akcijski plan mora sadržavati:

1. prikaz i ocjenu stanja te potrebe u potrošnji energije
2. dugoročne ciljeve, uključujući nacionalni okvirni cilj ušteda energije, mjere i pokazatelje za poboljšanje energetske učinkovitosti
3. nositelje aktivnosti i rokove provedbe
4. mjere za poboljšanje energetske učinkovitosti u skladu sa Strategijom energetskog razvitka i drugim strateškim dokumentima Vlade Republike Hrvatske
5. plan za povećanje broja zgrada gotovo nulte energije
6. mjere za osiguranje godišnje obnove 3 % ukupne površine poda grijanih i/ili hlađenih zgrada u vlasništvu i uporabi središnje vlasti kako bi se ispunili barem minimalni zahtjevi energetske svojstava, odnosno minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti za zgrade odnosno građevinske cjeline sukladno tehničkom propisu kojim se uređuje područje racionalne uporabe energije i toplinske zaštite u zgradama
7. izračun planiranih ušteda energije u skladu s pravilnikom za praćenje, mjerenje i verifikaciju ušteda energije
8. izvore financiranja plana.

(3) Nacionalni akcijski plan izrađuje Ministarstvo, zajedno s ministarstvom nadležnim za graditeljstvo, ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša i Nacionalnim koordinacijskim tijelom, a donosi ga Vlada Republike Hrvatske do 1. travnja svake tri godine.

Izješće o provedbi Nacionalnog akcijskog plana

Članak 9.

(1) Izješće o provedbi Nacionalnog akcijskog plana izrađuje Ministarstvo, zajedno s ministarstvom nadležnim za graditeljstvo, ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša i

Nacionalnim koordinacijskim tijelom, a usvaja ga Vlada Republike Hrvatske do 1. travnja tekuće godine za prethodnu godinu.

(2) Izvješće iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se Europskoj komisiji i sadrži analizu ostvarenja ciljeva u prethodnoj godini, uključujući nacionalni okvirni cilj ušteda energije i kumulativni cilj novih ušteda u krajnjoj potrošnji.

IV. OBVEZE ENERGETSKE UČINKOVITOSTI

Sustavi obveze energetske učinkovitosti

Članak 13.

(1) Za Republiku Hrvatsku provođenje politike energetske učinkovitosti određuje se kumulativnim ciljem nove uštede energije u krajnjoj potrošnji do 31. prosinca 2020.

(2) Cilj iz stavka 1. ovoga članka provodi se u skladu s pravilnikom iz stavka 5. ovoga članka utvrđenjem distributera energije i poduzimanjem drugih mjera politike za ostvarivanje uštede energije (u daljnjem tekstu: alternativne mjere).

(3) Obveza distributera energije iz stavka 2. ovoga članka označava iznos uštede koji su distributeri energije dužni ostvariti ulaganjem u poboljšanje energetske učinkovitosti u neposrednoj potrošnji.

(4) Ako distributer energije ne ostvari obveze iz stavka 3. ovoga članka, dužan je plaćati doprinos Fondu u iznosu koji je jednak ulaganjima potrebnim za ispunjavanje neostvarenog dijela uštede iz prethodne godine.

(5) Ministar pravilnikom određuje kumulativni cilj nove uštede energije u neposrednoj potrošnji, alternativne mjere, kriterije za izračun iznosa ušteda, način izračuna uštede, iznos obveze uštede energije za svakog distributera energije, način izračuna iznosa doprinosa distributera Fondu iz stavka 4. ovoga članka, te način izvještavanja distributera na godišnjoj razini o ostvarenim uštedama energije u neposrednoj potrošnji. Iznos obveza ušteda temelji se na objektivnim i nediskriminirajućim kriterijima, koji mogu sadržavati i zahtjeve sa socijalnim ciljem, uključujući i zahtjev da se dio mjera za povećanje energetske učinkovitosti provede kao prioritet kod ugroženih kupaca.

Dužnosti opskrbljivača energije

Članak 14.

(1) Opskrbljivač energije dužan je bez naknade na zahtjev krajnjeg kupca, a najmanje jednom godišnje dostaviti informacije o obračunu električne energije, toplinske energije, odnosno plina, te prethodnoj potrošnji krajnjeg kupca, koje obuhvaćaju:

1. cijenu i stvarnu potrošnju energije

2. usporedni grafički prikaz sadašnje potrošnje energije krajnjeg kupca i potrošnje u istom razdoblju prethodne godine

3. kontakte pojedinih organizacija krajnjih kupaca, adrese mrežnih stranica gdje se mogu pronaći informacije o raspoloživim mjerama i korisnim savjetima za poboljšanje energetske učinkovitosti, usporedivim profilima krajnjih korisnika i objektivnim tehničkim specifikacijama opreme koja koristi energiju

4. usporedbu s prosječnim uobičajenim ili referentnim krajnjim kupcem iz iste kategorije krajnjih kupaca.

(2) Opskrbljivač iz stavka 1. ovoga članka dužan je podatke o mjerenju i potrošnji električne energije, toplinske energije, odnosno plina i vode u javnom sektoru upisivati jednom mjesečno u nacionalni informacijski sustav za gospodarenje energijom (ISGE).

(3) Regulatorno tijelo za energetiku provodi nadzor nad obvezama opskrbljivača energije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

Dužnosti distributera energije

Članak 15.

(1) Distributeri energije dužni su dostaviti Ministarstvu jednom godišnje do 1. veljače tekuće godine za prethodnu godinu:

1. zbirne statističke informacije o krajnjim kupcima

2. trenutačne informacije o potrošnji krajnjih kupaca, uključujući profile opterećenja, segmentaciju kupaca i zemljopisni položaj kupaca, uz očuvanje cjelovitosti i povjerljivosti privatnih ili poslovno osjetljivih informacija.

(2) Distributeri energije osiguravaju da, u mjeri u kojoj je to tehnički moguće, financijski opravdano i razmjerno s obzirom na potencijalne uštede energije, krajnjim kupcima energije i tople vode u kućanstvima budu pribavljena pojedinačna brojila po konkurentnim cijenama koja točno odražavaju stvarnu potrošnju energije krajnjih kupaca.

(3) Pojedinačna brojila iz stavka 2. ovoga članka osiguravaju se po konkurentnim cijenama prilikom:

1. zamjene postojećeg brojila, osima ako je to tehnički neizvedivo ili troškovno neučinkovito u odnosu na dugoročno procijenjenu potencijalnu uštedu

2. postavljanja novog priključka u novoj zgradi ili ako je zgrada podvrgnuta rekonstrukciji.

(4) Regulatorno tijelo za energetiku provodi nadzor nad obvezama distributera energije iz stavaka 2. i 3. ovoga članka.

Dužnosti operatora prijenosnog sustava, operatora distribucijskog sustava i operatora tržišta energije

Članak 17.

(1) Operator prijenosnog sustava i operator distribucijskog sustava, uzimajući u obzir potrebu za osiguravanjem kontinuiteta opskrbe toplinskom energijom, u okviru odgovornosti za dispečiranje proizvodnih postrojenja na svojem području osiguravaju da, podložno zahtjevima koji se odnose na očuvanje pouzdanosti i sigurnost mreže temeljenima na transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima:

- jamče prienos i distribuciju električne energije iz visokoučinkovite kogeneracije
- prioritetni ili zajamčen pristup mreži za električnu energiju iz visokoučinkovite kogeneracije
- pri dispečiranju postrojenja za proizvodnju električne energije osiguravaju prioritetno odašiljanje električne energije iz visokoučinkovite kogeneracije u mjeri u kojoj to dozvoljava siguran rad nacionalnog elektroenergetskog sustava.

(2) Operator prijenosnog sustava, u suradnji s operatorom distribucijskog sustava donosi jasna i detaljna pravila koja se odnose na rangiranje različitih prioriteta pristupa i odašiljanja dodijeljenih u njihovim elektroenergetskim sustavima, a koja se objavljuju na njihovim mrežnim stranicama. Pri osiguravanju prioritetnog pristupa ili odašiljanja za visokoučinkovitu kogeneraciju, može se odrediti rangiranje između i unutar različitih vrsta obnovljive energije i visokoučinkovite kogeneracije, odnosno osigurava se da prioritetni pristup ili odašiljanje za energiju iz različitih obnovljivih izvora energije nisu ometani.

(3) Osim obveza utvrđenih u stavku 1. ovoga članka, operator prijenosnog sustava i operator distribucijskog sustava dužni su ispuniti sljedeće zahtjeve:

1. utvrditi i objaviti standardna pravila u vezi s pokrivanjem i podjelom troškova tehničke prilagodbe, kao što su priključci na mrežu i jačanje mreže, poboljšanjem rada mreže i nediskriminirajućom primjenom kodeksa o mreži potrebnih za integraciju novih proizvođača koji u međusobno povezanu mrežu isporučuju električnu energiju proizvedenu iz visokoučinkovite kogeneracije

2. svakom novom proizvođaču električne energije proizvedene iz visokoučinkovite kogeneracije koji se želi priključiti na sustav pružiti sveobuhvatne i potrebne informacije, uključujući:

- sveobuhvatnu i detaljnu procjenu troškova povezanih s priključenjem na mrežu
- razuman i točan vremenski raspored za zaprimanje i obradu zahtjeva za priključenje na mrežu
- razuman okvirni vremenski raspored za svaki predloženi priključak na mrežu, s tim da cjelokupni proces priključivanja na mrežu ne bi trebao trajati dulje od 24 mjeseca, vodeći računa o razumnoj praktičnosti i nediskriminaciji.

3. osigurati standardizirane i pojednostavnjene postupke za priključivanje distribuiranih proizvođača energije iz visokoučinkovite kogeneracije kako bi olakšali njihovo priključivanje na mrežu.

(4) Standardna pravila iz stavka 3. točke 1. ovoga članka temelje se na objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima, a posebno se uzimaju u obzir svi troškovi i koristi povezani s priključivanjem navedenih proizvođača na mrežu. U pravilima mogu biti predviđene različite vrste priključaka.

(5) Operator tržišta energije, s obzirom na zahtjeve koji se odnose na očuvanje pouzdanosti i sigurnosti mreže, poduzima odgovarajuće mjere kojima osigurava mogućnost ponude usluge uravnoteženja i druge operativne usluge na razini operatora prijenosnog sustava ili operatora distribucijskog sustava, ako je to tehnički i gospodarski izvedivo s obzirom na način rada visokoučinkovitog kogeneracijskog postrojenja.

(6) Operator prijenosnog sustava i operator distribucijskog sustava u slučaju iz stavka 5. ovoga članka dužni su osigurati da su takve usluge uključene u proces nadmetanja za usluge koji mora biti transparentan, nediskriminirajući i podložan kontroli.

(7) Operator prijenosnog sustava i operator distribucijskog sustava s obzirom na tehnička ograničenja svojstvena upravljanju mrežama, dužni su osigurati da pri ispunjavanju zahtjeva za usluge uravnoteženja i pomoćne usluge postupaju prema pružateljima odgovora na potražnju, uključujući agregatore, na nediskriminirajući način i u skladu sa svojim tehničkim mogućnostima.

(8) Regulatorno tijelo za energetiku može tražiti od operatora prijenosnog sustava i operatora distribucijskog sustava da, uzimajući u obzir tehnička ograničenja svojstvena upravljanju mrežama, potiču pristup odgovoru na potražnju na način da u suradnji s pružateljima usluge potražnje i potrošačima definiraju tehničke načine sudjelovanja na tržištu uravnoteženja, rezervi i drugih usluga sustava u skladu s tehničkim zahtjevima tih tržišta i mogućnostima odgovora na potražnju. Takve specifikacije uključuju sudjelovanje agregatora.

Mjerenje i informacije o obračunu

Članak 18.

(1) Kako bi se krajnjim kupcima omogućila regulacija vlastite potrošnje energije, obračun se treba provoditi na temelju stvarne potrošnje najmanje jednom godišnje. Informacije o obračunu moraju se dostaviti krajnjem kupcu dva puta godišnje, odnosno na zahtjev krajnjeg kupca moraju se dostaviti ili slati u elektroničkom obliku najmanje svaka tri mjeseca.

(2) Distributeri, odnosno opskrbljivači energije i/ili vode dužni su prema potrebi u ili s računima, ugovorima, transakcijama i potvrđama izdanimi krajnjim kupcima na jasan i razumljiv način na raspolaganje staviti sljedeće informacije:

1. o trenutnim stvarnim cijenama i stvarnoj potrošnji energije

2. usporedbu sadašnje potrošnje energije krajnjeg kupca i potrošnje u istom razdoblju prošle godine, po mogućnosti u grafičkom obliku

3. kontaktne informacije organizacija krajnjih kupaca, energetske agencije ili sličnih tijela, uključujući adrese mrežnih stranica, gdje se mogu pronaći informacije o raspoloživim mjerama za poboljšanje energetske učinkovitosti, usporedivim profilima krajnjih korisnika i objektivnim tehničkim specifikacijama opreme koja koristi energiju.

(3) Opskrbljivači, distributeri energije i operator distribucijskog sustava dužni su u ugovorima, prilikom izmjene ugovora, u računima koje kupci primaju ili na mrežnim stranicama namijenjenima pojedinačnim kupcima obavještavati svoje kupce na jasan i razumljiv način o kontaktnim informacijama neovisnih centara za savjetovanje potrošača, energetske agencije ili sličnih institucija, uključujući njihove internetske adrese, gdje se mogu dobiti savjeti o raspoloživim mjerama za poboljšanje energetske učinkovitosti, referentnim profilima za potrošnju energije i tehničkim specifikacijama za uređaje koji koriste energiju, pri čemu ti savjeti mogu dovesti do smanjenja potrošnje energije navedenih uređaja.

(4) Regulatorno tijelo za energetiku u izradi analize troška i dobiti za uvođenje naprednih mjernih uređaja za krajnje kupce sukladno Zakonu o energiji, uzima u obzir:

1. da sustavi mjerenja krajnjim kupcima pružaju informacije o stvarnom vremenu uporabe i da su ciljevi energetske učinkovitosti i koristi za krajnje kupce potpuno uzeti u obzir prilikom uspostavljanja minimalnih funkcionalnosti brojlara i određivanja obveza sudionika na tržištu

2. sigurnost pametnih brojlara i podatkovnih komunikacija te privatnost krajnjih kupaca u skladu s propisima o zaštiti osobnih podataka

3. da se na zahtjev krajnjeg kupca, osigura da brojilo može uzimati u obzir električnu energiju prenesenu u mrežu iz vlastite potrošnje

4. da na zahtjev krajnjih kupaca podaci o mjerenju predaje i preuzimanja električne energije budu dostupni krajnjim kupcima ili trećoj osobi koja djeluje u ime krajnjeg kupca u lako razumljivom obliku koji se može koristiti za usporedbu ponuda pod jednakim uvjetima

5. da se u trenutku postavljanja pametnih brojlara kupcima pruže odgovarajući savjeti i informacije, posebno u vezi s njihovim punim potencijalom u pogledu upravljanja očitavanjem brojlara i praćenjem potrošnje energije.

(5) Ako krajnji kupci nemaju napredne mjerni uređaje, distributeri energije, operatori distribucijskih sustava i opskrbljivači energije osiguravaju da su informacije o obračunu točne i temeljene na stvarnoj potrošnji, ako je to tehnički izvedivo i gospodarski opravdano.

(6) Naprednim mjernim uređajima postavljenima u skladu sa stavkom 4. ovoga članka osiguravaju se točne informacije o obračunu na temelju stvarne potrošnje, odnosno osigurava se da krajnji kupci imaju mogućnost jednostavnog pristupa dodatnim informacijama o prethodnoj potrošnji čime im se omogućuju detaljne samoprovjere.

(7) Dodatne informacije iz stavka 6. ovoga članka uključuju:

1. kumulativne podatke za najmanje tri prethodne godine ili za razdoblje od početka ugovora o opskrbi ako je ono kraće. Podaci odgovaraju razdobljima za koja su na raspolaganju informacije o redovitom obračunu

2. detaljne podatke u skladu s vremenom uporabe za bilo koji dan, tjedan, mjesec i godinu. Navedeni se podaci stavljaju na raspolaganje krajnjem kupcu putem interneta ili sučelja brojila za razdoblje od najmanje prethodna 24 mjeseca ili za razdoblje od početka ugovora o opskrbi ako je ono kraće.

(8) Neovisno o tome jesu li postavljena pametna brojila ili nisu, opskrbljivači energije dužni su osigurati:

1. da na zahtjev krajnjih kupaca, u mjeri u kojoj su dostupne informacije o obračunu električne energije i prethodne potrošnje krajnjih kupaca, budu stavljene na raspolaganje opskrbljivaču energije kojeg odredi krajnji kupac

2. da se krajnjim kupcima ponudi mogućnost primanja informacija o obračunu i računa u elektroničkom obliku te da na zahtjev dobiju jasno i razumljivo objašnjenje o tome kako je izrađen njihov račun, posebno ako se računi ne temelje na stvarnoj potrošnji

3. da su uz račun dostupne i odgovarajuće informacije kako bi krajnji kupci dobili detaljno izvješće o trenutačnim troškovima energije

4. da na zahtjev krajnjeg kupca odrede da se informacije sadržane u takvim računima ne smatraju zahtjevom za plaćanje

5. da se informacije o troškovima energije i procjene troškova energije potrošačima daju na zahtjev, pravodobno i u lako razumljivom obliku, čime se potrošačima omogućuje usporedba ponuda pod jednakim uvjetima.

Dužnosti velikih poduzeća

Članak 19.

(1) Velika poduzeća dužna su izraditi energetske preglede za velika poduzeća svake četiri godine. Način provođenja energetskog pregleda za velika poduzeća, uvjete izdavanja i ukidanja ovlaštenja za energetske preglede za velika poduzeća te druga pitanja vezana uz ovlaštenje za energetske preglede za velika poduzeća, kao i sadržaj i način vođenja registra propisuje pravilnikom ministar, uz suglasnost ministra nadležnog za poslove graditeljstva.

(2) Velika poduzeća dužna su čuvati izvješće o provedenom energetskom pregledu za velika poduzeća najmanje deset godina.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, velika poduzeća koja uvedu sustav upravljanja energijom ili okolišem, koji u sebi sadrži obvezu redovne provedbe energetskih pregleda, na temelju certifikata izdanog od strane akreditiranog neovisnog tijela prema relevantnim europskim ili međunarodnim normama, nisu dužna izraditi energetske preglede.

(4) Energetski pregled za velika poduzeća provodi fizička ili pravna osoba koja za to ima ovlaštenje (u daljnjem tekstu: ovlaštena osoba).

(5) Ovlaštenje iz stavka 4. ovoga članka daje Ministarstvo rješenjem, na rok od pet godina.

(6) Podnositelj zahtjeva za davanje ovlaštenja iz stavka 4. ovoga članka dužan je priložiti dokaze o ispunjavanju svih uvjeta za davanje tog ovlaštenja propisanih pravilnikom iz stavka 1. ovoga članka.

(7) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka i rješenja o odbijanju ili odbacivanju zahtjeva za davanje ovlaštenja iz tog stavka te rješenja o obustavi postupka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(8) Ministarstvo ukida rješenjem ovlaštenje za energetske preglede za velika poduzeća osobi koja:

1. ne ispunjava propisane uvjete prema kojima je dobila ovlaštenje
2. ne obavlja poslove za koje je ovlaštena stručno, u skladu s pravilima struke i važećim propisima ili
3. obavlja poslove za koje nije ovlaštena.

(9) Protiv rješenja iz stavka 8. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(10) Ministarstvo vodi registar:

- ovlaštenih osoba za energetske preglede za velika poduzeća i
- izdanih izvješća o provedenim energetske pregledima za velika poduzeća.

(11) Registar je javan. Ministarstvo može podatke iz registra učiniti javno dostupnim na mrežnim stranicama ili na drugi prikladan način.

Javna rasvjeta

Članak 20.

(1) Javni sektor dužan je:

1. održavati i rekonstruirati javnu rasvjetu na način da smanjuje potrošnju električne energije i ispunjava ostale uvjete propisane Zakonom o zaštiti od svjetlosnog onečišćenja i propisima koji iz njega proizlaze
2. provoditi energetske preglede javne rasvjete jednom u pet godina od dana dostave posljednjeg izvješća o energetske pregledu
3. periodički, a najkasnije jednom godišnje analizirati potrošnju energije javne rasvjete te o tome izvijestiti Nacionalno koordinacijsko tijelo.

(2) Poblize obveze i način praćenja ispunjenja obveza iz stavka 1. ovoga članka i sva pitanja glede sadržaja i načina provedbe energetske pregleda javne rasvjete, uvjete za ovlaštene osobe za provođenje energetske pregleda javne rasvjete te sva druga pitanja s tim u vezi pravilnikom propisuje ministar, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za zaštitu okoliša.

Dužnosti javnog sektora

Članak 21.

- (1) Javni sektor dužan je upravljati potrošnjom energije i vode na energetske učinkovit način.
- (2) U ispunjenju obveze iz stavka 1. ovoga članka javni sektor:
 1. imenuje pravnu ili fizičku osobu zaduženu za praćenje potrošnje energije i vode
 2. redovito prati i najmanje jednom mjesečno unosi podatke o potrošnji energije i vode u zgradama u nacionalni informacijski sustav za gospodarenje energijom
 3. periodički, a najkasnije jednom godišnje analizira potrošnju energije u zgradama, o čemu izvještava APN.
- (3) Način upravljanja potrošnjom energije, analiza potrošnje energije i način izvještavanja propisuju se pravilnikom koji donosi ministar nadležan za poslove graditeljstva.

Članak 23.

- (1) Ministarstvo zajedno s ministarstvom nadležnim za poslove graditeljstva i Nacionalnim koordinacijskim tijelom razvija internetsku platformu za pružanje informacija o dostupnim mehanizmima za energetske učinkovitost i financijskim i pravnim okvirima i instrumentima te njihovo opsežno širenje svim relevantnim sudionicima na tržištu.
- (2) Internetska platforma iz stavka 1. ovoga članka sadržava informacije o energetskim certifikatima i izvješćima o pregledu, njihovoj svrsi i ciljevima, troškovno učinkovitim načinima poboljšanja energetske učinkovitosti zgrada.
- (3) Ministarstvo zajedno s ministarstvom nadležnim za poslove graditeljstva i ministarstvom nadležnim za poslove zaštite okoliša, Nacionalnim koordinacijskim tijelom i Fondom, uključujući lokalna i regionalna tijela, potiče odgovarajuće inicijative za informiranje, podizanje svijesti i osposobljavanje s ciljem obavješćivanja građana o koristima i praktičnim prednostima poduzimanja mjera za poboljšanje energetske učinkovitosti.
- (4) Fizičke i pravne osobe koje koriste obnovljive izvore energije i visoko učinkovitu kogeneraciju mogu koristiti poticajne mjere namijenjene za projekte energetske učinkovitosti.

Članak 24.

- (1) Dobavljači proizvoda, koji imaju značajan izravan ili neizravan utjecaj na potrošnju energije, i gdje je primjenjivo, na potrošnju drugih bitnih izvora tijekom korištenja, dužni su u tehničkoj dokumentaciji proizvoda navesti količinu energije koja se troši u propisanim uvjetima rada.
- (2) Dobavljač proizvoda dužan je:
 1. distributeru proizvoda osigurati oznaku energetske učinkovitosti i informacijski list

2. osigurati tehničku dokumentaciju i na zahtjev nadležnog inspektora poslati elektroničku verziju dokumentacije na uvid u roku od deset dana od primitka zahtjeva.

(3) Distributer proizvoda dužan je na proizvod, koji je u prodavaonicama izložen radi prodaje, vidljivo istaknuti oznaku energetske učinkovitosti, a ako se proizvod prodaje na način koji ne omogućuje kupcu proizvoda uvid u informacijski list, dužan je osigurati da se kupac proizvoda prije kupnje proizvoda upozna s podacima iz informacijskog lista i s oznake energetske učinkovitosti.

(4) Prilikom oglašavanja proizvoda nužno je navesti razred energetske učinkovitosti proizvoda. U svim tehničkim materijalima vezanim uz proizvod, koji opisuje njegove tehničke karakteristike, potrebno je navesti informacije vezane uz potrošnju energije ili razred energetske učinkovitosti proizvoda.

(5) Ministar, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove zaštite okoliša, propisuje pravilnikom oblik i sadržaj oznake, ovisno o vrsti proizvoda s obzirom na uporabu energije, zahtjeve minimalne energetske učinkovitosti proizvoda, obvezu određenih proizvoda da ispunjavaju uvjete minimalne energetske učinkovitosti, proizvode koji moraju biti opremljeni oznakom energetske učinkovitosti te postupke verifikacije u svrhu tržišnog nadzora.

(6) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na rabljene proizvode, proizvode namijenjene prijevozu ljudi i dobara te na natpisne pločice ili njihove ekvivalente nalijepljene na proizvode iz sigurnosnih razloga.

Ugovor o energetsom učinku

Članak 26.

(1) Ugovorom o energetsom učinku pružatelj energetske usluge obvezuje se naručitelju energetske usluge, djelomično ili u cijelosti vlastitim sredstvima, provesti mjere kojima se postiže ušteda energije i/ili vode u odnosu na referentnu potrošnju energije i/ili vode, a naručitelj se pružatelju energetske usluge obvezuje za to platiti naknadu sredstvima koja ostvari od uštede energije i/ili vode koja je posljedica ulaganja pružatelja energetske usluge.

(2) Ugovor o energetsom učinku mora biti u pisanom obliku i sadržavati:

1. naručitelja energetske usluge
2. pružatelja energetske usluge
3. podatke o referentnoj potrošnji energije
4. zajamčenu uštedu energije
5. postupke za utvrđivanje ušteda energije
6. način financiranja ulaganja u mjere poboljšanja energetske učinkovitosti
7. način plaćanja energetske usluge
8. način obračuna naknade za energetske uslugu

9. razdoblje na koje se sklapa ugovor.

(3) Zajamčena ušteda energije utvrđuje se mjerenjem ili procjenom.

(4) Kada se zajamčena ušteda energije utvrđuje mjerenjem, ugovorom o energetsom učinku detaljno se uređuje izračun referentne potrošnje energije i/ili vode u skladu s pravilnikom iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Kada se ušteda energije utvrđuje procjenom, vrijednost zajamčene uštede utvrđuje osoba ovlaštena za projektiranje sukladno zakonu kojim se uređuju arhitektonski i inženjerski poslovi i djelatnosti u prostornom uređenju ili gradnji.

(6) Način izračuna vrijednosti zajamčene uštede energije i/ili vode utvrđuje se ugovorom o energetsom učinku, a mogu biti ugovorene u fiksnom iznosu, primjenom indeksiranja cijena ili prema stvarnim cijenama energenata u trenutku obračuna.

(7) Za usluge, radove i robu prema ugovoru o energetsom učinku obveza poreza na dodanu vrijednost otplaćuje se kroz desetogodišnji period, nakon završene energetske obnove zgrade.

Energetska usluga u javnom sektoru

Članak 27.

(1) Način ugovaranja energetske usluge za javni sektor, obveze pružatelja i naručitelja energetske usluge, detaljniji sadržaj ugovora te proračunsko praćenje energetske usluge za naručitelja iz javnog sektora, propisuje uredbom Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministarstva nadležnog za poslove graditeljstva.

(2) Kada pružatelj energetske usluge jamči uštedu čija je vrijednost najmanje jednaka naknadi koju se javni naručitelj obvezuje plaćati pružatelju usluge, ugovor o energetsom učinku ne smatra se javnim dugom u smislu zakona kojim se uređuje područje proračuna. Sredstva za plaćanje naknade do vrijednosti određene ugovorom smatraju se redovnim troškovima za energiju.

(3) U postupku javne nabave za odabir energetske usluge primjenjuju se kriteriji ekonomski najpovoljnije ponude.

Ugovor o energetsom učinku višestambene zgrade

Članak 29.

(1) Odluku o sklapanju ugovora o energetsom učinku višestambene zgrade, u smislu odredbe članka 4. stavka 2. točke 61. ovoga Zakona, s pružateljem energetske usluge suvlasnici zgrade donose temeljem natpolovične većine glasova suvlasnika zgrade koja se računa po suvlasničkim dijelovima i po broju suvlasnika nekretnine.

(2) Osoba ovlaštena za sklapanje ugovora u ime i za račun suvlasničke zajednice određuje se odlukom iz stavka 1. ovoga članka. Ako se odlukom ne odredi osoba ovlaštena za sklapanje ugovora o energetsom učinku višestambene zgrade, takav ugovor potpisuje upravitelj zgrade.

(3) Ugovor iz stavka 2. ovoga članka, uz sadržaj propisan odredbom članka 26. stavka 2. ovoga Zakona, mora sadržavati odredbe kojima se određuje:

1. da je vrijednost zajamčene uštede veća ili jednaka od troškova naknade za ugovorenu energetska uslugu, uz obvezu pružatelja energetske usluge da o svome trošku održava one dijelove zgrade u koje je uloženo temeljem ugovora o energetskom učinku od strane pružatelja energetske usluge

2. da rizik ostvarivanja zajamčene uštede snosi pružatelj energetske usluge

3. da sredstva za izvođenje energetske usluge u cijelosti osigurava pružatelj energetske usluge

4. da se naknada za energetska uslugu izračunava u odnosu na raniju prosječnu potrošnju za svakog suvlasnika zgrade u zadnje tri godine, osim ako se svi suvlasnici zgrade ne usuglase drukčije

5. da obveza plaćanja naknade za energetska uslugu nastaje u trenutku kada je ušteda stvarno i nastupila

6. da visina naknade za energetska uslugu ne može prelaziti razliku iznosa ostvarene uštede

7. trajanje obveze plaćanja naknade za energetska uslugu

8. da naknada za energetska uslugu uključuje naknadu vrijednosti ugrađenih dijelova i povećanja vrijednosti zgrade s tog osnova, te

9. ako se zajamčena ušteda ne ostvaruje, svaki suvlasnik zgrade može, nakon što pisanim putem obavijesti pružatelja energetske usluge, prestati plaćati naknadu za energetska uslugu određenu ugovorom o energetskom učinku. Prestanak plaćanja naknade za energetska uslugu od strane jednog suvlasnika ne utječe na obvezu ostalih suvlasnika.

(4) Ugovorom o energetskom učinku višestambene zgrade može se odrediti da se pružatelju energetske usluge odredi razuman rok za otklanjanje nedostataka zbog kojih se zajamčena ušteda ne ostvaruje. Ako se u dodatnom roku zajamčena ušteda ostvari, nastavit će se plaćanje naknade za energetska uslugu prema ugovoru o energetskom učinku. Pružatelj energetske usluge nema pravo na naknadu za uštedu koja nije ostvarena.

(5) Svaki suvlasnik zgrade može tražiti verifikaciju ušteda energije od Nacionalnog koordinacijskog tijela.

(6) Ako neki od suvlasnika zgrade ne daju podatke potrebne za izračun prosječne potrošnje iz stavka 3. točke 4. ovoga članka, potrošnja će se utvrditi procjenom, i to kao prosječna potrošnja s obzirom na relevantne tehničke uvjete te suvlasničke jedinice. Pružatelj energetske usluge dužan je, na zahtjev suvlasnika čija je potrošnja utvrđena procjenom nakon dostave relevantnih podataka, taj izračun korigirati.

(7) U slučaju neostvarivanja zajamčene uštede, suvlasnici zgrade nisu dužni ispuniti odredbe ugovora iz stavka 2. ovoga članka kojima bi se postizao jednak učinak. Ugrađeni dijelovi u zgradu u tom su slučaju u vlasništvu naručitelja energetske usluge.

(8) U slučaju raskida ugovora o energetske učinku višestambene zgrade, zbog neostvarivanja zajamčene uštede, pružatelj energetske usluge dužan je o svom trošku vratiti zgradu u prvobitno stanje, ako je to moguće. Ako isto nije izvedivo ugrađeni dijelovi ostaju vlasništvo vlasnika zgrade bez dodatnih troškova za naručitelja energetske usluge.

Ugovor o izvođenju radova na energetske obnovi višestambene zgrade

Članak 30.

(1) Energetska obnova višestambene zgrade provodi se sukladno nacionalnim programima energetske obnove višestambenih zgrada. Korisnici sredstava iz programa energetske obnove višestambenih zgrada su suvlasnici tih zgrada kao naručitelji energetske obnove, osim ako nije drukčije ugovoreno između suvlasnika kao naručitelja i pružatelja usluga i izvođača radova za energetske obnovu.

(2) Odluku o sklapanju ugovora o izvođenju radova na energetske obnovi za višestambenu zgradu u smislu odredbe članka 4. stavka 2. točke 9. ovog Zakona donose suvlasnici zgrade temeljem natpolovične većine glasova suvlasnika zgrade koja se računa po suvlasničkim dijelovima i po broju suvlasnika nekretnine.

(3) Osoba ovlaštena za sklapanje ugovora u ime i za račun suvlasničke zajednice određuje se odlukom iz stavka 2. ovoga članka. Ako se odlukom ne odredi osoba ovlaštena za sklapanje ugovora o energetske učinku, takav ugovor potpisuje upravitelj zgrade.

(4) Ugovorom o izvođenju radova na energetske obnovi za višestambene zgrade smatra se ugovor ili skup povezanih ugovora kojima se naručuje usluga ili radovi za provedbu mjera energetske učinkovitosti.

(5) Ugovor iz stavka 4. ovoga članka mora biti u pisanom obliku i sadržava:

1. popis imena svih suvlasnika – naručitelja s osobnim identifikacijskim brojem razmjerom njihova suvlasništva u višestambenoj zgradi te dokaz o postignutoj suglasnosti za ugovaranje energetske obnove u skladu sa stavkom 2. ovoga članka

2. naziv i sjedište te osobni identifikacijski broj izvođača radova na energetske obnovi zgrade

3. opis mjera koje će se poduzeti u energetske obnovi višestambene zgrade radi poboljšanja njezine energetske učinkovitosti

4. procjenu energetske svojstva zgrade s izračunom pretpostavljene uštede energije koja će se ostvariti energetske obnovom zgrade

5. način financiranja provedbe mjera u energetske obnovi višestambene zgrade radi poboljšanja njezine energetske učinkovitosti

6. rok važenja ugovora i ugovornih obveza.

(6) Obvezni prilog ugovora iz stavka 4. ovoga članka je Projekt s troškovnikom, uz tehničko rješenje zgrade i dokaze pretpostavljenog smanjenja potrošnje energije u zgradi prema metodologiji utvrđenoj pravilnikom iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona.

(7) Upravitelj zgrade koja sklopi ugovor iz stavka 4. ovoga članka obavezan je dostaviti podatke o potrošnji energije za tu zgradu, nacionalnom koordinacijskom tijelu, odnosno u sustav za praćenje, mjerenje i verifikaciju ušteda energije sukladno pravilniku iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona.

Eko-dizajn proizvoda povezanih s energijom

Članak 32.

(1) Proizvodi povezani s energijom mogu biti stavljeni na tržište samo ako su sukladni sa zahtjevima propisanim za eko-dizajn proizvoda i ako je njihova sukladnost utvrđena u propisanom postupku te ako su označeni u skladu s propisom koji se odnosi na tu grupu proizvoda.

(2) Ministar, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za zaštitu okoliša, pravilnikom propisuje opće uvjete za eko-dizajn proizvoda i zahtjeve za stavljanje proizvoda povezanih s energijom na tržište i uporabu, dužnosti uvoznika, postupak ocjene sukladnosti i oznaku sukladnosti te druge uvjete koji osiguravaju primjenu zahtjeva za eko-dizajnom proizvoda.

(3) Ministar, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za zaštitu okoliša donosi tehničke propise kao provedbene mjere eko-dizajna, u skladu s posebnim zakonom kojim se uređuju tehnički zahtjevi za proizvode i ocjena sukladnosti te pravilnikom iz stavka 2. ovoga članka, koji propisuje posebne tehničke zahtjeve za eko-dizajn pojedine vrste ili grupe proizvoda povezanih s energijom, osim za građevinske proizvode koji su u nadležnosti ministarstva nadležnog za poslove graditeljstva.

VI. NADZOR

Članak 34.

(1) Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja Ministarstvo.

(2) Inspeksijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona provode nadležni inspektori Ministarstva gospodarstva.

(3) Ako nadležni inspektori iz stavka 2. ovoga članka pri obavljanju inspeksijskog nadzora utvrde nepravilnosti i nedostatke, ovlaštenu su donijeti rješenje kojim će odrediti mjere i rok za njihovo otklanjanje.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka nadležni inspektori ovlaštenu su:

1. narediti opskrbljivaču energijom dostavljanje informacija o obračunu električne energije, toplinske energije, odnosno plina te o prethodnoj potrošnji krajnjem kupcu (članak 14.)

2. narediti opskrbljivaču energijom upisivanje podataka o potrošnji električne energije, toplinske energije, odnosno plina u javnom sektoru u nacionalni informacijski sustav za gospodarenje energijom (članak 14. stavak 2.)

3. narediti distributeru energije dostavu Ministarstvu zbirne statističke informacije o krajnjim kupcima i trenutačnim informacijama o potrošnji krajnjih kupaca, uključujući prema potrebi profile opterećenja, segmentaciju kupaca i zemljopisni položaj kupaca (članak 15.)

4. narediti velikim poduzećima izradu energetskeg pregleda za velika poduzeća (članak 19. stavak 1.)

5. narediti odgovornim osobama javnog sektora ispunjavanje obveza iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona

6. narediti odgovornim osobama javnog sektora ispunjavanje obveza iz članka 21. stavka 2. ovoga Zakona

7. narediti odgovornim osobama javnog sektora, pružateljima energetske usluge i davateljima subvencije unošenje informacija o ostvarenim uštedama energije u sustav za praćenje, mjerenje i verifikaciju ušteda energije (članak 22. stavak 2.).

(5) Nadležni inspektori pri obavljanju inspekcijskog nadzora proizvoda povezanih s energijom stavljenih na tržište imaju ovlasti na temelju ovoga Zakona rješenjem narediti otklanjanje nepravilnosti i odrediti primjereni rok za otklanjanje nepravilnosti ako utvrde da:

1. proizvodi nisu označeni oznakom energetske učinkovitosti ili je oznaka energetske učinkovitosti nepotpuna ili netočna

2. proizvodi nisu praćeni informacijskim listom ili je informacijski list nepotpun ili netočan

3. su proizvodi označeni nedopuštenim ili zavaravajućim oznakama (energetske učinkovitosti proizvoda)

4. se u oglašavanju i u promidžbenim materijalima ne objavljuje razred energetske učinkovitosti

5. tehnička dokumentacija nije dostupna ili je nema ili je nepotpuna

6. u zadanom roku nije dostavio Ministarstvu podatke o ukupnim količinama stavljenim na tržište i na raspolaganje u Republici Hrvatskoj.

(6) Ako se utvrđene nepravilnosti iz stavka 5. ovoga članka ne otklone u određenom roku, nadležni inspektor će zabraniti stavljanje proizvoda na tržište i/ili raspolaganje, ograničiti stavljanje na tržište, odnosno narediti povlačenje proizvoda s tržišta.

(7) Ako nadležno inspekcijsko tijelo ne raspolaže potrebnim stručnim znanjem ili opremom za provedbu pregleda ili ispitivanja iz stavka 5. ovoga članka, provedbu pojedinih radnji u okviru inspekcijskog nadzora može povjeriti stručnoj ustanovi koja nije bila uključena u ispitivanje i ocjenjivanje sukladnosti istog proizvoda prije stavljanja na tržište ili na raspolaganje na tržištu.

Članak 35.

(1) U provedbi inspekcijskog nadzora iz članka 34. stavka 5. ovoga Zakona nadležni inspektor može rješenjem gospodarskom subjektu koji proizvod povezan s energijom stavlja na tržište ili na raspolaganje na tržištu:

1. privremeno zabraniti stavljanje na tržište ili na raspolaganje na tržištu proizvoda, isporuku, ponudu isporuke, oglašavanje ili izlaganje proizvoda u vremenu potrebnom za različite preglede i ispitivanja ako postoji osnovana sumnja da proizvod povezan s energijom ne odgovara propisanim zahtjevima za eko-dizajn proizvoda

2. narediti otklanjanje utvrđenih nesukladnosti i odrediti primjeren rok za njihovo otklanjanje

3. zabraniti ili ograničiti stavljanje na tržište ili na raspolaganje na tržištu nesukladnih proizvoda, ili narediti njihovo povlačenje s tržišta ili povrat od krajnjih korisnika i provesti dodatne mjere kojima će se osigurati poštivanje te zabrane

4. narediti uništavanje nesukladnih proizvoda ako je to nužno za zaštitu zdravlja i sigurnosti ljudi, životinja i biljaka, okoliša i imovine.

(2) Nadležni inspektor će rješenjem narediti gospodarskom subjektu otklanjanje nepravilnosti i odrediti primjeren rok u kojem nepravilnosti treba otkloniti ako utvrdi da je proizvod povezan s energijom koji je stavio na tržište ili na raspolaganje na tržištu (proizvod s formalnim nedostatkom):

1. bez propisanih oznaka ili nepropisno označen

2. bez dokumenata ili s nepotpunim dokumentima o sukladnosti ili ako dokumenti nisu dostupni

3. bez propisanih uputa i podataka o sigurnosti proizvoda ili ako propisane upute i podaci o sigurnosti ne prate proizvod.

(3) Ako gospodarski subjekt otkloni utvrđene nepravilnosti iz stavka 2. ovoga članka u ostavljenom roku iz rješenja, a za koje je utvrđeno da ih je počinio prvi put, nadležni inspektor neće podnositi optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog za proizvod povezan s energijom iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Ako gospodarski subjekt ne otkloni nepravilnosti u određenom roku iz stavka 1. točke 2. i stavka 2. ovoga članka, inspektor će donijeti rješenje kojim će zabraniti stavljanje na tržište ili na raspolaganje proizvoda povezanih s energijom na tržištu.

(5) Kad inspektori poduzimaju mjere iz ovoga članka, moraju postupati tako da provode te mjere na način razmjeran ozbiljnosti rizika i vodeći računa o načelu opreznosti, odnosno tako da poduzeta mjera bude primjerena naravi prijeteće opasnosti ili rizika.

(6) Žalba izjavljena protiv rješenja inspektora iz stavka 1. točaka 3. i 4. i stavka 4. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

Članak 36.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj opskrbljivač energijom ako:

- ne dostavi Ministarstvu informacije o obračunu električne energije, toplinske energije, odnosno plina te o prethodnoj potrošnji krajnjeg kupca (članak 14. stavak 1.)
- ne upisuje podatke o potrošnji električne energije, toplinske energije, odnosno plina u javnom sektoru u nacionalni informacijski sustav za gospodarenje energijom (članak 14. stavak 2.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka kaznit će se i odgovorna osoba opskrbljivača energijom novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 15.000,00 kuna.

Članak 37.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj distributer energije ako ne dostavi podatke Ministarstvu, odnosno ne dostavi ih u određenom roku (članak 15.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba distributera energije novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 15.000,00 kuna.

Članak 41.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, ako suprotno članku 34. stavcima 5. i 6., odnosno članku 35. stavcima 1., 2. i 4. ovoga Zakona ne postupuje u skladu s izvršnim odlukama nadležnih inspekcijskih tijela te ako:

- suprotno članku 30. Uredbe (EZ) br. 765/2008, ne stavi propisanu oznaku »CE« i/ili označi proizvode oznakama koje su slične oznaci »CE« do te mjere da bi mogli stvoriti zabunu na tržištu ili dovesti potrošače u zabludu
- suprotno članku 19. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 765/2008, nadležnom inspektoru uskrati uzimanje potrebnih uzoraka proizvoda za laboratorijsku provjeru.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, koje je počinila u vezi s obavljanjem svog obrta ili samostalne djelatnosti, kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost novčanom kaznom u iznosu od 1000,00 do 100.000,00 kuna.

- PRILOZI**
- **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom
Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s
prijedlogom propisa**
-
-

**IZJAVA O USKLADENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o energetske učinkovitosti (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO ZAŠTITE OKOLIŠA I ENERGETIKE

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predvideno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2018. godinu.

Rok: IV. kvartal 2018.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci čl. 194.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o energetske učinkovitosti, izmjeni direktiva 2009/125/EZ i 2010/30/EU i stavljanju izvan snage direktiva 2004/8/EZ i 2006/32/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 315, 14.11.2012.)

32012L0027

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 15., 17., 18., 19., 20., 21. i 24. Prilozi 3., 4., 5., 7., 11. i 12. preuzeto: Zakon o energetske učinkovitosti (NN 127/14)
- Članak 9. preuzeto: Zakon o energiji (NN 120/12, 14/14, 102/15)
- Članci 9., 11. i 14. Prilozi 8. i 9. preuzeto: Zakon o tržištu toplinske energije (NN 80/13, 14/14, 102/14, 95/15)
- Članak 11. preuzeto: Zakon o tržištu električne energije (NN 22/13, 95/15, 102/15, 68/18)
- Članak 16. preuzeto: Pravilnik o osobama ovlaštenim za energetske certificiranje, energetske pregled zgrade i redoviti pregled sustava grijanja i sustava hlađenja ili klimatizacije u zgradi (NN 73/15 i NN 133/15)
- Članci 7. i 21. Prilozi 4., 5. i 6. preuzeto: Pravilnik o sustavu za praćenje, mjerenje i verifikaciju ušteda energije (NN 71/2015)

- Prilozi 1. i 2. preuzeto: Pravilnik o stjecanju statusa povlaštenog proizvođača električne energije (NN 132/2013, 81/14, 93/14, 24/15, 99/15, 110/15)
- Prilog 6. preuzeto: Pravilnik o energetsom pregledu zgrade i energetsom certificiranju (NN 88/17)
- Prilog 10. preuzeto: Uredba o uspostavi sustava jamstva podrijetla električne energije (NN 84/13, 20/14, 108/15)
- Prilog 14. preuzeto: Treći Nacionalni akcijski plan energetske učinkovitosti
- Članak 8. preuzeto: Pravilnik o energetsom pregledu za velika poduzeća (NN 123/15)
- Članak 2. bit će preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obnovljivim izvorima energije i visokoučinkovitoj kogeneraciji (II. čitanje) (12.11.2018)

Uredba (EU) 2017/1369 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2017. o utvrđivanju okvira za označivanje energetske učinkovitosti i o stavljanju izvan snage Direktive 2010/30/EU (Tekst značajan za EGP.) (SL L 198, 28.7.2017.)

32017R1369

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

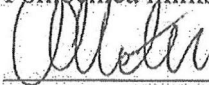
5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Anamarija Matak

Pomoćnica ministra

(potpis)

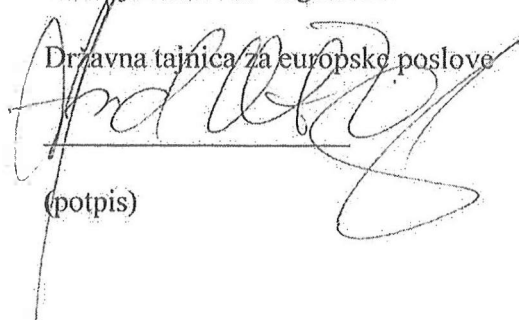
06.11.2018.

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko - Zgombić

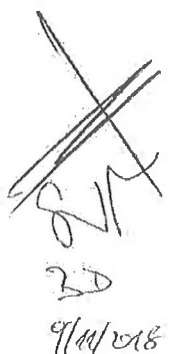
Državna tajnica za europske poslove

(potpis)

(datum i pečat)

9/11/2018

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o energetskej učinkovitosti, izmjeni direktiva 2009/125/EZ i 2010/30/EU i stavljanju izvan snage direktiva 2004/8/EZ i 2006/32/EZ (Tekst značajan za EGP)

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o energetskej učinkovitosti (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>POGLAVLJE I.</p> <p>PREDMET, PODRUČJE PRIMJENE, DEFINICIJE I CILJEVI POVEĆANJA ENERGETSKE UČINKOVITOSTI</p> <p>Članak 1.</p> <p>Predmet i područje primjene</p> <p>1. Ovom se Direktivom uspostavlja zajednički okvir mjera za poticanje energetske učinkovitosti u Uniji kako bi se osiguralo ostvarivanje krovnog cilja povećanja energetske učinkovitosti Unije za 20 % do 2020. i otvorio put daljnjim poboljšanjima energetske učinkovitosti nakon te godine.</p> <p>Njome se utvrđuju pravila čija je namjena otklanjanje prepreka na tržištu energije i prevladavanje neefikasnosti tržišta koje ograničavaju učinkovitost u opskrbi energijom i njezinoj uporabi i osigurava utvrđivanje okvirnih nacionalnih ciljeva povećanja energetske učinkovitosti do 2020.</p> <p>2. Zahtjevi utvrđeni u ovoj Direktivi minimalni su zahtjevi i ne sprečavaju države članice da zadrže ili uvedu strože mjere. Takve su mjere u skladu s pravom Unije. Ako su nacionalnim zakonodavstvom predviđene strože mjere, država članica obavješćuje Komisiju o tom zakonodavstvu.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o energetskej učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci članak 1.</p>
--	--	----------------------	--

<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „energija” znači svi oblici energenata, goriva, toplinske energije, obnovljive energije, električne energije ili bilo koji drugi oblik energije kako je definirano u članku 2. točki (d) Uredbe (EZ) br. 1099/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o energetske statistici (21);</p> <p>2. „potrošnja primarne energije” znači bruto kopnena potrošnja bez neenergetskog korištenja;</p> <p>3. „krajnja potrošnja energije” znači cjelokupna energija kojom se opskrbljuju industrija, promet, kućanstva, usluge i poljoprivreda. Isključena je isporuka sektoru za pretvorbu energije i samoj energetske industriji;</p> <p>4. „energetska učinkovitost” znači omjer između ostvarenog učinka, usluge, robe ili</p>	<p>Članak 3.</p> <p>U članku 4. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>»(1) Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju značenja utvrđena zakonom kojim se uređuje obavljanje energetske djelatnosti, zakonom kojim se uređuje tržište električne energije, plina, toplinske energije, nafte i naftnih derivata, korištenje obnovljivih izvora energije i visokoučinkovite kogeneracije, biogoriva za prijevoz i Uredbom (EU) br. 2017/1369, ako ovim Zakonom nisu uređeni drugačije.«.</p> <p>U stavku 2. točka 1. mijenja se i glasi:</p> <p>»1. <i>SGE tijelo</i> – znači tijelo koje provodi politike sustavnog gospodarenja energijom i vodom u zgradama u vlasništvu javnog sektora ili koje koristi javni sektor, provodi</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o energetske učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 4.</p>

<p>energije i utroška energije;</p> <p>5. „ušteda energije” znači količina uštedene energije utvrđena mjerenjem i/ili procjenjivanjem potrošnje prije i nakon provedbe mjere za poboljšanje energetske učinkovitosti, uz osiguravanje normalizacije vanjskih uvjeta koji utječu na potrošnju energije;</p> <p>6. „poboljšanje energetske učinkovitosti” znači povećanje energetske učinkovitosti kao rezultat promjena u tehnologiji, ponašanju i/ili gospodarstvu;</p> <p>7. „energetska usluga” znači fizička korist, prednost ili dobro dobiveno iz kombinacije energije s energetske učinkovitom tehnologijom ili djelovanjem, koje može uključivati rad, održavanje i kontrolu potrebne za pružanje usluge, koja se pruža na temelju ugovora i za koju je dokazano da u uobičajenim okolnostima dovodi do poboljšanja energetske učinkovitosti koja se može provjeriti i izmjeriti ili procijeniti ili do ušteda primarne energije;</p> <p>8. „javna tijela” znači „javni naručitelji” kako je definirano u Direktivi 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (22);</p> <p>9. „središnja vlast” znači svi administrativni odjeli s nadležnošću na cijelom državnom području države članice;</p> <p>10. „ukupna korisna površina poda” znači</p>	<p>program energetske obnove zgrada javnog sektora i obavlja druge poslove i aktivnosti sukladno odredbama ovoga Zakona“.</p> <p>Točka 5. mijenja se i glasi:</p> <p>»5. <i>distributer energije</i> – znači pravna ili fizička osoba obrtnik odnosno fizička osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, uključujući operatora distribucijskog sustava, odgovorna za prijenos ili transport energije s ciljem njezine isporuke krajnjim kupcima ili do distribucijskih stanica koje prodaju energiju krajnjim kupcima«.</p> <p>Točka 19. mijenja se i glasi:</p> <p>»19. <i>javni sektor</i> – znači tijela državne uprave, druga državna tijela, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe s javnim ovlastima i druge osobe na koje su prenesene javne ovlasti, pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, pravne osobe i druge osobe koje obavljaju javnu službu, pravne osobe koje se u cijelosti financiraju iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave«.</p>		
--	---	--	--

<p>površina poda zgrade ili dijela zgrade u kojoj se koristi energija radi postizanja određenih unutarnjih klimatskih uvjeta;</p> <p>11. „sustav gospodarenja energijom” znači skup međusobno povezanih i djelujućih elemenata plana u kojem su određeni cilj povećanja energetske učinkovitosti i strategija za njegovo ostvarivanje;</p> <p>12. „europska norma” znači norma koju je donio Europski odbor za normizaciju, Europski odbor za elektrotehničku normizaciju ili Europski institut za telekomunikacijske norme te koja je stavljena na raspolaganje za javnu uporabu;</p> <p>13. „međunarodna norma” znači norma koju je donijela Međunarodna organizacija za normizaciju te koja je stavljena na raspolaganje javnosti;</p> <p>14. „stranka obveznica” znači distributer energije ili poduzeće za maloprodaju energije za koje je obvezujući nacionalni sustav obveze energetske učinkovitosti iz članka 7.;</p> <p>15. „ovlaštena stranka” znači pravni subjekt na koji je vlada ili drugo javno tijelo prenijelo ovlasti za razvoj financijskog plana, njegovo upravljanje ili rad u ime vlade ili drugog javnog tijela;</p> <p>16. „stranka sudionica” znači poduzeće ili javno tijelo koje se obvezalo ostvariti određene ciljeve na temelju dobrovoljnog sporazuma ili je obuhvaćeno instrumentom nacionalne regulatorne</p>	<p>Točka 24. mijenja se i glasi:</p> <p>»24. <i>krajnja potrošnja energije</i> – znači cjelokupna energija kojom se opskrbljuju industrija, promet, kućanstva, usluge i poljoprivreda, isključujući isporuku sektoru za pretvorbu energije i samoj energetskej industriji i neenergetsko korištenje«.</p> <p>Točka 33. mijenja se i glasi:</p> <p>»33. <i>nacionalni informacijski sustav za gospodarenje energijom (ISGE)</i> – znači računalna aplikacija za praćenje i analizu potrošnje energije i vode te praćenje razine izmjerenih ušteda koju vodi SGE tijelo, a u koju se unose opći, konstrukcijski i energetske podaci te podaci o krajnjoj potrošnji energije i vode za svaku zgradu ili dio zgrade u vlasništvu javnog sektora ili koje koristi javni sektor«.</p> <p>Točka 38. mijenja se i glasi:</p> <p>»38. <i>osoba odgovorna za energetske učinkovitost</i> – fizička ili pravna osoba odgovorna za uspostavu i provedbu sustavnog gospodarenja energijom te za praćenje i nadzor potrošnje energije i vode u svim zgradama ili dijelovima zgrada u</p>			
---	--	--	--	--

<p>politike;</p> <p>17. „provedbeno tijelo javne vlasti” znači tijelo na koje se primjenjuje javno pravo i koje je odgovorno za provedbu ili praćenje oporezivanja u području energetike ili emisija ugljika, financijskih planova i instrumenata, fiskalnih poticaja, standarda i normi, sustava označivanja energetske učinkovitosti, osposobljavanja ili obrazovanja;</p> <p>18. „mjera politike” znači regulatorni, financijski, fiskalni ili dobrovoljni instrument ili instrument za pružanje informacija koji je formalno uspostavljen i provodi se u državi članici s ciljem stvaranja okvira potpore, zahtjeva ili poticaja kojima se osigurava da sudionici na tržištu pružaju i kupuju energetske usluge i poduzimaju druge mjere za poboljšanje energetske učinkovitosti;</p> <p>19. „pojedinačna mjera” znači mjera koja dovodi do poboljšanja energetske učinkovitosti koje se može provjeriti i izmjeriti ili procijeniti i koja se poduzima kao posljedica mjere politike;</p> <p>20. „distributer energije” znači fizička ili pravna osoba, uključujući operatora distribucijskog sustava, odgovorna za prijenos ili transport energije s ciljem njezine isporuke krajnjim kupcima ili do distribucijskih stanica koje prodaju energiju krajnjim kupcima;</p> <p>21. „operator distribucijskog sustava” znači „operator distribucijskog sustava” kako je</p>	<p>vlasništvu ili koje koristi javni sektor, a koje troše energiju i/ili vodu».</p> <p>Točka 41. mijenja se i glasi:</p> <p>»41. <i>opskrbljivač energije</i> – znači sve subjekte koji prodaju energiju krajnjim kupcima, a što uključuje energetske subjekte koji imaju dozvolu za obavljanje energetske djelatnosti opskrbe električne energije, opskrbe plinom, opskrbe toplinskom energijom, subjekte koji obavljaju djelatnost trgovine na malo energijom, uključujući trgovinu na malo naftnim derivatima, benzinom i dizelskim gorivom, loživim uljem i ukapljenim naftnim plinom».</p> <p>U točki 52. riječi: »krajnjem kupcu» zamjenjuju se riječima: »zgrada, građevina ili postrojenja u vlasništvu korisnika energetske usluge ili koje on koristi po drugoj pravnoj osnovi».</p> <p>U točki 56. iza riječi: »uprave» dodaju se riječi: »s nadležnošću na cijelom području Republike Hrvatske».</p> <p>Točka 57. mijenja se i glasi:</p> <p>»57. <i>stranka obveznica</i> – opskrbljivač energije na kojeg se primjenjuje sustav obveza</p>		
---	--	--	--

<p>definiran u Direktivi 2009/72/EZ odnosno Direktivi 2009/73/EZ;</p> <p>22. „poduzeće za maloprodaju energije” znači fizička ili pravna osoba koja prodaje energiju krajnjim kupcima;</p> <p>23. „krajnji kupac” znači fizička ili pravna osoba koja kupuje energiju za vlastitu krajnju potrošnju;</p> <p>24. „pružatelj energetske usluge” znači fizička ili pravna osoba koja isporučuje energetske usluge ili druge usluge za poboljšanje energetske učinkovitosti u objektima ili prostorijama krajnjeg kupca;</p> <p>25. „energetski pregled” znači sustavni postupak stjecanja odgovarajućeg znanja o postojećem profilu potrošnje energije zgrade ili skupine zgrada, industrijskog ili komercijalnog procesa ili postrojenja ili privatne ili javne usluge, utvrđivanja i kvantificiranja troškovno učinkovitih mogućnosti ušteda energije te izvješćivanja o rezultatima;</p> <p>26. „mala i srednja poduzeća” ili „MSP-ovi” znači poduzeća kako je definirano u glavi I. Priloga Preporuci Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća (23); kategorija mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća sastoji se od poduzeća koja zapošljavaju manje od 250 osoba te čiji godišnji promet ne prelazi 50 milijuna EUR ili čija godišnja bilanca stanja ne</p>	<p>energetskih ušteda iz članka 13. ovoga Zakona».</p> <p>Točka 69. mijenja se i glasi:</p> <p>»69. <i>velika poduzeća</i> – trgovačka društva koja tijekom poslovne godine prosječno zapošljavaju najmanje 250 osoba i ispunjavaju još jedan od druga dva uvjeta za svrstavanje poduzeća u kategoriju veliko poduzeće u skladu sa zakonom kojim se uređuje računovodstvo poduzetnika«.</p>		
	-	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obnovljivim izvorima energije i visokoučinkovitoj kogeneraciji (II. čitanje) (12.11.2018)

<p>prelazi 43 milijuna EUR;</p> <p>27. „ugovor o energetsom učinku” znači ugovorni sporazum između korisnika i pružatelja mjere za poboljšanje energetske učinkovitosti, koji se provjerava i prati tijekom čitavog trajanja ugovora, pri čemu su ulaganja (radovi, opskrba ili usluge) u tu mjeru plaćena s obzirom na ugovorom dogovorenu razinu poboljšanja energetske učinkovitosti ili drugi dogovoreni kriterij energetskog učinka, kao što je financijska ušteda;</p> <p>28. „pametni sustav mjerenja” ili „inteligentni sustav mjerenja” znači elektronički sustav koji može mjeriti potrošnju energije pružajući više informacija od konvencionalnog brojila te prenositi i primati podatke koristeći se nekim oblikom elektroničke komunikacije;</p> <p>29. „operator prijenosnog sustava” znači „operator prijenosnog sustava” kako je definiran u Direktivi 2009/72/EZ odnosno „operator transportnog sustava” kako je definiran u Direktivi 2009/73/EZ;</p> <p>30. „kogeneracija” znači istodobna proizvodnja toplinske i električne ili mehaničke energije u istom postupku;</p> <p>31. „ekonomski opravdana potražnja” znači potražnja koja ne prelazi potrebe za toplinom ili hlađenjem, a koja bi se inače u tržišnim uvjetima mogla zadovoljiti postupcima proizvodnje energije različitima od kogeneracije;</p>			
--	--	--	--

<p>32. „korisna toplina” znači toplinska energija proizvedena u postupku kogeneracije radi zadovoljavanja ekonomski opravdane potražnje za grijanjem ili hlađenjem;</p> <p>33. „električna energija iz kogeneracije” znači električna energija proizvedena u postupku povezanom s proizvodnjom korisne topline i obračunana u skladu s metodologijom utvrđenom u Prilogu I.;</p> <p>34. „visokoučinkovita kogeneracija” znači kogeneracija koja udovoljava kriterijima utvrđenim u Prilogu II.;</p> <p>35. „cjelokupna učinkovitost” znači godišnji iznos proizvodnje električne i mehaničke energije i proizvodnje korisne topline podijeljen s gorivom utrošenim za toplinsku energiju proizvedenu u postupku kogeneracije i bruto proizvodnju električne i mehaničke energije;</p> <p>36. „omjer električne i toplinske energije” znači omjer između električne energije iz kogeneracije i korisne topline u isključivo kogeneracijskom pogonu, uz korištenje radnih podataka određene jedinice;</p> <p>37. „kogeneracijska jedinica” znači jedinica koja može raditi u kogeneracijskom pogonu;</p> <p>38. „mala kogeneracijska jedinica” znači kogeneracijska jedinica instaliranog kapaciteta manjeg od 1 MWe;</p> <p>39. „mikrokogeneracijska jedinica” znači kogeneracijska jedinica najvećeg kapaciteta manjeg od 50 kWe;</p>				
---	--	--	--	--

40. „stupanj izgrađenosti” znači omjer između površine poda zgrade i površine zemljišta na određenom području; 41. „učinkovito centralizirano grijanje i hlađenje” znači sustav centraliziranog grijanja ili hlađenja koji upotrebljava najmanje 50 % obnovljive energije, 50 % otpadne topline, 75 % topline dobivene kogeneracijom ili 50 % kombinacije takve energije i topline; 42. „učinkovito grijanje i hlađenje” znači sustav grijanja i hlađenja koji, u odnosu na ishodišni scenarij koji odražava uobičajenu situaciju, mjerljivo smanjuje utrošak primarne energije potrebne za opskrbu jedne jedinice isporučene energije unutar relevantne granice sustava na troškovno učinkovit način, u skladu s procjenom iz analize troškova i koristi iz ove Direktive i uzimajući u obzir energiju potrebnu za ekstrakciju, pretvorbu, prijevoz i distribuciju; 43. „učinkovito individualno grijanje i hlađenje” znači sustav opskrbe za individualno grijanje i hlađenje koji u odnosu na učinkovito centralizirano grijanje i hlađenje mjerljivo smanjuje utrošak neobnovljive primarne energije potrebne za opskrbu jedne jedinice isporučene energije unutar relevantne granice sustava ili zahtijeva jednaki utrošak neobnovljive primarne energije, ali uz niže troškove, uzimajući u obzir energiju potrebnu za ekstrakciju,			

<p>pretvorbu, prijevoz i distribuciju;</p> <p>44. „preuređenje u značajnoj mjeri” znači preuređenje čiji troškovi prelaze 50 % troškova ulaganja za novu usporedivu jedinicu;</p> <p>45. „agregator” znači pružatelj usluga potražnje koji kombinira više kratkotrajnih opterećenja potrošača za prodaju ili dražbu na organiziranim tržištima energije.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Ciljevi povećanja energetske učinkovitosti</p> <p>1. Svaka država članica određuje okvirni nacionalni cilj povećanja energetske učinkovitosti na temelju potrošnje primarne energije ili krajnje potrošnje energije, uštede primarne ili krajnje energije ili energetskeg intenziteta. Države članice obavješćuju Komisiju o navedenim ciljevima u skladu s člankom 24. stavkom 1. i Prilogom XIV. dijelom 1. Pritom navedene ciljeve također iskazuju kao apsolutnu razinu potrošnje primarne energije i krajnje potrošnje energije u 2020. i objašnjavaju kako i na temelju kojih podataka su izračunale tu razinu.</p> <p>Pri određivanju navedenih ciljeva države članice uzimaju u obzir:</p> <p>(a) da potrošnja energije u Uniji 2020. ne smije biti veća od 1 474 Mtoe primarne energije, odnosno 1 078 Mtoe krajnje</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o energetskej učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 4. stavak 2. točka 34. , članak 5., članak 8, članak 9.</p>

<p>energije;</p> <p>(b) mjere predviđene ovom Direktivom;</p> <p>(c) mjere usvojene s ciljem ostvarivanja nacionalnih ciljeva uštede energije donesenih u skladu s člankom 4. stavkom 1. Direktive 2006/32/EZ; i</p> <p>(d) druge mjere za poticanje energetske učinkovitosti u državama članicama i na razini Unije.</p> <p>Pri određivanju navedenih ciljeva države članice mogu također uzeti u obzir nacionalne okolnosti koje utječu na potrošnju primarne energije kao što su:</p> <p>(a) preostali troškovno učinkovit potencijal za uštedu energije;</p> <p>(b) razvoj i predviđanja u vezi s BDP-om;</p> <p>(c) promjene u izvozu i uvozu energije;</p> <p>(d) razvoj svih izvora obnovljive energije, nuklearne energije te hvatanja i skladištenja ugljika; i</p> <p>(e) pravodobno djelovanje.</p> <p>2. Komisija do 30. lipnja 2014. procjenjuje ostvareni napredak i vjerojatnost da će Unija ostvariti potrošnju energije od najviše 1 474 Mtoe primarne energije i/ili najviše 1 078 Mtoe krajnje energije u 2020.</p> <p>3. Pri provedbi preispitivanja iz stavka 2. Komisija:</p> <p>(a) zbraja nacionalne okvirne ciljeve povećanja energetske učinkovitosti koje</p>			
--	--	--	--

<p>su dostavile države članice;</p> <p>(b) procjenjuje može li se zbroj tih ciljeva smatrati pouzdanim pokazateljem ostvaruje li se cilj na razini cijele Unije prema planu, uzimajući u obzir ocjenu prvog godišnjeg izvješća u skladu s člankom 24. stavkom 1. i ocjenu nacionalnih akcijskih planova za energetska učinkovitost u skladu s člankom 24. stavkom 2.;</p> <p>(c) uzima u obzir dopunsku analizu proizišlu iz:</p> <p>i. procjene napretka u potrošnji energije te u potrošnji energije u odnosu na gospodarsku aktivnost na razini Unije, uključujući napredak u učinkovitosti opskrbe energijom u državama članicama koje svoje nacionalne okvirne ciljeve temelje na krajnjoj potrošnji energije ili uštedi krajnje energije, uključujući napredak zbog usklađivanja navedenih država članica s poglavljem III. ove Direktive;</p> <p>ii. rezultata oblikovanja modela u odnosu na buduća kretanja u potrošnji energije na razini Unije;</p> <p>(d) uspoređuje rezultate iz točaka od (a) do (c) s količinom potrošene energije potrebne kako u 2020. potrošnja energije ne bi prelazila 1 474 Mtoe primarne energije i/ili 1 078 Mtoe krajnje energije.</p>				
--	--	--	--	--

<p>POGLAVLJE II.</p> <p>UČINKOVITOST U UPORABI ENERGIJE</p> <p>Članak 4.</p> <p>Obnova zgrada</p> <p>Države članice uspostavljaju dugoročnu strategiju za poticanje ulaganja u obnovu nacionalnog fonda stambenih i poslovnih zgrada, javnih i privatnih. Ta strategija obuhvaća:</p> <p>(a) pregled nacionalnog fonda nekretnina, prema potrebi na temelju statističkog uzorkovanja;</p> <p>(b) utvrđivanje troškovno učinkovitog pristupa obnovama ovisno o vrsti zgrade i klimatskoj zoni;</p> <p>(c) politike i mjere za poticanje troškovno učinkovitih velikih radova obnove zgrada, uključujući postupne velike radove obnove;</p> <p>(d) dalekovidnu perspektivu za usmjeravanje odluka pojedinaca, građevinske industrije i financijskih institucija o ulaganjima;</p> <p>(e) procjenu očekivane uštede energije i širih koristi koja se temelji na dokazima.</p> <p>Prva verzija strategije objavljuje se do 30. travnja 2014. i nakon toga ažurira svake tri godine te dostavlja Komisiji u sklopu nacionalnih akcijskih planova za energetske učinkovitost.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o energetskej učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 10.</p>
---	--	----------------------	---

<p>Članak 5.</p> <p>Zgrade javnih tijela kao uzor</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje članak 7. Direktive 2010/31/EU, svaka država članica osigurava da se od 1. siječnja 2014. 3 % ukupne površine poda grijanih i/ili hlađenih zgrada u vlasništvu i uporabi središnje vlasti obnovi svake godine kako bi se ispunili barem minimalni zahtjevi energetske svojstava koje je odredila primjenom članka 4. Direktive 2010/31/EU.</p> <p>Stopa od 3 % izračunava se na temelju ukupne površine poda zgrada u vlasništvu i uporabi središnje vlasti dotične države članice čija je ukupna korisna površina poda veća od 500 m² i koje 1. siječnja svake godine ne ispunjavaju nacionalne minimalne zahtjeve energetske svojstava određene primjenom članka 4. Direktive 2010/31/EU. Prag se od 9. srpnja 2015. smanjuje na 250 m².</p> <p>Ako država članica zahtijeva da se obveza</p>	<p>Članak 6.</p> <p>U članku 8. stavku 2. točki 5. iza riječi: »nulte« dodaje se riječi: »potrošnje«.</p> <p>U točki 6. iza riječi: »zgrada« dodaju se riječi: »koje su«.</p> <p>Članak 15.</p> <p>Članak 21. mijenja se i glasi:</p> <p>»(1) Javni sektor provodi obveze u okviru politike sustavnog gospodarenja energijom i vodom sukladno smjernicama Europske unije o decentralizaciji lokalne i područne (regionalne) samouprave te potrebama i usvojenim planovima i programima energetske učinkovitosti i drugih akata kojima se uređuje provedba politike sustavnog gospodarenja energijom i vodom, kao i sukladno održivoj fiskalnoj politici i</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o energetske učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 8., članak 41., članak 11., članak 12., članak 21. članak 43 stavak 5. članak 9., članak 28. st. 1. i 4.</p>

<p>obnove 3 % ukupne površine poda svake godine proširi na površinu poda u vlasništvu i uporabi administrativnih odjela ispod razine središnje vlasti, stopa od 3 % izračunava se na temelju ukupne površine poda zgrada u vlasništvu i uporabi središnje vlasti i navedenih administrativnih odjela dotične države članice čija je ukupna korisna površina poda veća od 500 m², odnosno od 9. srpnja 2015. veća od 250 m² i koje 1. siječnja svake godine ne ispunjavaju nacionalne minimalne zahtjeve energetske svojstava određene primjenom članka 4. Direktive 2010/31/EU.</p> <p>Pri provedbi mjera za opsežnu obnovu zgrada središnje vlasti u skladu s prvim podstavkom, države se članice mogu odlučiti razmatrati zgradu u cjelini, uključujući njezinu ovojnicu, opremu, poslovanje i održavanje.</p> <p>Države članice zahtijevaju da se zgradama središnje vlasti s najnižim energetske svojstvima da prednost pri provedbi mjera povećanja energetske učinkovitosti ako je to troškovno učinkovito i tehnički izvedivo.</p> <p>2. Države članice mogu odlučiti da neće odrediti ili primjenjivati zahtjeve iz stavka 1. na sljedeće kategorije zgrada:</p> <p>(a) zgrade koje su službeno zaštićene zbog toga što pripadaju posebno zaštićenom području ili zbog svoje posebne</p>	<p>odgovornosti prema korištenju javnog novca.</p> <p>(2) Javni sektor dužan je upravljati potrošnjom energije i vode na energetski učinkovit način, a u ispunjenju te obveze dužan je:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. odlukom iz redova vlastitog osoblja ili ugovaranjem po pravilima o nabavi usluga imenovati osobu odgovornu za energetske učinkovitost, za dio zgrade na korištenju i/ili u vlasništvu ili za zgradu ili za više zgrada skupno 2. redovito pratiti i najmanje jednom mjesečno unositi podatke o potrošnji energije i vode u zgradama ili dijelovima zgrada na korištenju i/ili u vlasništvu, ili u kojima se energija plaća javnim sredstvima u nacionalni informacijski sustav za gospodarenje energijom i redovito ažurira podatke o energetske svojstvima zgrada 3. analizirati periodički, a najmanje jednom godišnje, potrošnju energije u zgradama ili dijelovima zgrada na korištenju i/ili u vlasništvu, ili u kojima se energija plaća javnim sredstvima, o čemu izvještava SGE tijelo 4. na svim mjernim mjestima 		
--	--	--	--

<p>arhitektonske ili povijesne vrijednosti, u mjeri u kojoj bi se ispunjavanjem određenih minimalnih zahtjeva energetske svojstava na neprihvatljiv način promijenio njihov značaj ili izgled;</p> <p>(b) zgrade koje su u vlasništvu oružanih snaga ili središnje vlasti i koje su namijenjene nacionalnoj obrani, osim pojedinačnih prostora za stanovanje ili uredskih zgrada za oružane snage i drugo osoblje koje zapošljavaju nadležna tijela za nacionalnu obranu;</p> <p>(c) zgrade koje se koriste u obredne i vjerske svrhe.</p> <p>3. Ako država članica obnovi više od 3 % ukupne površine poda zgrada središnje vlasti u određenoj godini, višak može uračunati u godišnju stopu obnove bilo koje od prethodne ili sljedeće tri godine.</p> <p>4. Države članice mogu u godišnju stopu obnove zgrada središnje vlasti uračunati nove zgrade koje su u vlasništvu i uporabi kao zamjena za određene zgrade središnje vlasti srušene tijekom bilo koje od prethodne dvije godine ili zgrade koje su prodane, srušene ili stavljene izvan uporabe tijekom bilo koje od dvije prethodne godine zbog intenzivnije uporabe drugih zgrada.</p> <p>5. Za potrebe stavka 1. države članice do 31. prosinca 2013. uspostavljaju i objavljuju popis grijanih i/ili hlađenih zgrada središnje vlasti čija je ukupna korisna površina poda</p>	<p>potrošnje energije i vode u zgradi, dijelu zgrade ili skupini zgrada čiji je ukupni godišnji trošak potrošnje energije i vode jednak ili veći od 700.000,00 kuna ugraditi sustav daljinskog očitavanja potrošnje i povezati ga s nacionalnim informacijskim sustavom za gospodarenje energijom (ISGE).</p> <p>(3) Način upravljanja potrošnjom energije i vode, analiza potrošnje energije i vode te način izvještavanja propisuju se pravilnikom koji donosi ministar nadležan za poslove graditeljstva.“</p> <p style="text-align: center;">Članak 29.</p> <p>Članak 41. mijenja se i glasi:</p> <p>»(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> – suprotno članku 25. stavku 1. ovoga Zakona stavi na tržište ili na raspolaganje na tržištu proizvod povezan s energijom koji nije sukladan zahtjevima Uredbe (EU) br. 2017/1369 i njenih provedbenih propisa – suprotno članku 25. stavku 2. ovoga Zakona ne ispuni zahtjeve Uredbe (EU) br. 2017/1369 i njenih 			
--	--	--	--	--

<p>veća od 500 m², odnosno od 9. srpnja 2015. veća od 250 m², osim zgrada izuzetih na temelju stavka 2. Popis sadržava sljedeće podatke:</p> <p>(a) površinu poda u m²; i (b) energetska svojstva svake zgrade ili relevantne podatke o energiji.</p> <p>6. Na dovodeći u pitanje članak 7. Direktive 2010/31/EU, države se članice mogu odlučiti za alternativni pristup stavcima od 1. do 5. ovog članka te pritom poduzimaju druge troškovno učinkovite mjere, uključujući velike radove obnove i mjere za promjenu ponašanja korisnika zgrada, kako bi do 2020. ostvarile uštede energije u prihvatljivim zgradama u vlasništvu i uporabi središnje vlasti koje su barem jednake uštedama propisanim u stavku 1. i o kojima se izvješćuje na godišnjoj osnovi.</p> <p>Za potrebe alternativnog pristupa države članice mogu procijeniti uštede energije koje bi ostvarile primjenom stavaka od 1. do 4. koristeći se odgovarajućim standardnim vrijednostima za potrošnju energije u referentnim zgradama središnje vlasti prije i nakon obnove te na temelju procijenjene površine njihova fonda. Kategorije referentnih zgrada središnje vlasti reprezentativne su za fond takvih zgrada.</p> <p>Države članice koje se odluče za alternativni</p>	<p>provedbenih propisa u odnosu na označivanje proizvoda povezanih s energijom i pružanje standardiziranih informacija o tom proizvodu u pogledu energetske učinkovitosti, potrošnje energije i drugih resursa proizvoda tijekom uporabe te dodatnih informacija o tim proizvodima</p> <p>– suprotno članku 32. stavku 1. ovoga Zakona stavi na tržište ili na raspolaganje na tržištu proizvod povezan s energijom koji nije sukladan sa zahtjevima propisanim za eko-dizajn proizvoda ili ako njihova sukladnost nije utvrđena u propisanom postupku ili ako nisu označeni u skladu s propisom koji se odnosi na tu grupu proizvoda</p> <p>– suprotno članku 35. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona ne postupi u sklaču sa zahtjevom tržišnog inspektora</p> <p>– suprotno članku 35. stavku 4. ovoga Zakona protivno izvršnoj odluci tržišnog inspektora nastavi stavljanje na tržište ili na raspolaganje na tržištu nesukladan proizvod ili ne povuče s tržišta nesukladan proizvod ili ne osigura povrat takvog proizvoda od krajnjih korisnika.</p> <p>(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga</p>		
---	--	--	--

<p>pristup do 31. prosinca 2013. obavješćuju Komisiju o alternativnim mjerama koje planiraju usvojiti i pokazuju kako namjeravaju ostvariti jednako poboljšanje energetske svojstava zgrada središnje vlasti.</p> <p>7. Države članice potiču javna tijela, uključujući tijela na regionalnoj i lokalnoj razini, i tijela za socijalno stanovanje na koja se primjenjuje javno pravo, uzimajući u obzir njihove odgovarajuće nadležnosti i administrativni ustroj, da:</p> <p>(a) donesu plan za energetske učinkovitost, koji može biti samostalan ili dio šireg klimatskog ili okolišnog plana i koji sadrži specifične ciljeve i djelovanja u vezi s uštedom energije i energetske učinkovitošću, kako bi slijedila primjer zgrada središnje vlasti utvrđen u stavcima 1., 5. i 6.;</p> <p>(b) uspostave sustav gospodarenja energijom, uključujući energetske preglede, u sklopu provedbe svog plana;</p> <p>(c) prema potrebi upotrebljavaju poduzeća za energetske usluge i ugovore o energetske učinku za financiranje obnove i provedbu planova s ciljem dugoročnog održavanja ili poboljšanja energetske učinkovitosti.</p>	<p>članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 50.000,00 kuna.</p> <p>(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, koje je počinila u vezi s obavljanjem svog obrta ili samostalne djelatnosti, kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 100.000,00 kuna.</p> <p>(4) Za prekršaje iz stavka 1. podstavka 1. i 2. ovoga članka, tržišni inspektor neće pokrenuti prekršajni postupak ako gospodarski subjekt koji je počinio prekršaj u roku postupi u skladu sa zahtjevom tržišnog inspektora iz članka 35. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, osim ako je gospodarski subjekt ranije bio počinitelj istog prekršaja.«.</p> <p style="text-align: center;">Članak 30.</p> <p>Iza članka 41. dodaje se članak 41.a koji glasi:</p> <p style="text-align: center;">Članak 30.</p> <p>Iza članka 41. dodaje se članak 41.a koji glasi:</p>			
--	---	--	--	--

»Članak 41.a

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 500.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj stranka obveznica pravna osoba ako u roku ne plati Fondu jednokratno iznos kojeg je dužna na ime neostvarene uštede (članak 13. stavak 14.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba stranke obveznice novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj stranka obveznica pravna osoba ako ne dostavi u roku Ministarstvu za prethodnu godinu izvješće o ostvarenim uštedama, krajnjim kupcima i njihovoj potrošnji, kao zbirne statističke informacije o krajnjim kupcima (i utvrde bitne promjene u odnosu na prethodno dostavljene informacije) i trenutačne informacije o potrošnji krajnjih kupaca, uključujući profile opterećenja, segmentaciju kupaca i zemljopisni položaj kupaca (članak 13. stavak 13.).

(4) Za prekršaje iz stavka 3. ovoga članka kaznit će se i odgovorna

	<p>osoba stranke obveznice pravne osobe novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 15.000,00 kuna</p> <p>(5) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, koje je počinila u vezi s obavljanjem svog obrta ili samostalne djelatnosti, kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 200.000,00 kuna.</p> <p>(6) Za prekršaje iz stavka 3. ovoga članka, koje je počinila u vezi s obavljanjem svog obrta ili samostalne djelatnosti, kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 100.000,00 kuna«.</p>		
<p>Članak 6.</p> <p>Kupnja od strane javnih tijela</p> <p>1. Države članice osiguravaju da središnja vlast kupuje samo proizvode, usluge i zgrade s visokim energetske svojstvima u mjeri u kojoj je to u skladu s troškovnom učinkovitošću, gospodarskom izvedivošću, širom održivošću, tehničkom prikladnošću i dovoljnom razinom tržišnog natjecanja kako</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o energetskej učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 31.</p>

je navedeno u Prilogu III.

Obveza iz prvog podstavka primjenjuje se na ugovore za kupnju proizvoda, usluga i zgrada od strane javnih tijela u mjeri u kojoj je vrijednost takvih ugovora jednaka pragovima ili veća od pragova iz članka 7. Direktive 2004/18/EZ.

2. Obveza iz stavka 1. primjenjuje se na ugovore oružanih snaga samo u mjeri u kojoj njezina primjena nije u suprotnosti s prirodom i primarnim ciljem aktivnosti oružanih snaga. Obveza se ne primjenjuje na ugovore za nabavu vojne opreme kako je definirano Direktivom 2009/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju postupaka nabave za određene ugovore o radovima, ugovore o nabavi robe i ugovore o uslugama u području obrane i sigurnosti koje sklapaju javni naručitelji ili naručitelji (24).

3. Uzimajući u obzir njihove odgovarajuće nadležnosti i administrativni ustroj, države članice potiču javna tijela, uključujući tijela na regionalnoj i lokalnoj razini, da slijede primjer središnje vlasti i kupuju samo proizvode, usluge i zgrade s visokim energetske svojstvima. Države članice potiču javna tijela da u slučaju javnog natječaja za ugovore o uslugama sa značajnim energetske sadržajem procijene mogućnost sklapanja dugoročnih ugovora o energetske učinku kojima se osigurava

<p>dugoročna ušteda energije.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., pri kupnji paketa proizvoda koji je kao cjelina obuhvaćen delegiranim aktom donesenim u skladu s Direktivom 2010/30/EU, države članice mogu zahtijevati da se prednost da zbirnoj energetske učinkovitosti u odnosu na energetske učinkovitost pojedinačnih proizvoda u sklopu tog paketa, odnosno kupnji paketa proizvoda koji je u skladu s kriterijem pripadnosti najvišem razredu energetske učinkovitosti.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Sustavi obveze energetske učinkovitosti</p> <p>1. Svaka država članica uspostavlja sustav obveze energetske učinkovitosti. Ne dovodeći u pitanje stavak 2., tim se sustavom osigurava da distributeri energije i/ili poduzeća za maloprodaju energije koji su imenovani strankama obveznicama u skladu sa stavkom 4. i koji posluju na državnom području pojedinačne države članice do 31. prosinca 2020. ostvare kumulativni cilj uštede energije u krajnjoj potrošnji.</p> <p>Navedeni cilj mora biti barem jednak ostvarivanju novih ušteda svake godine od 1. siječnja 2014. do 31. prosinca 2020. od 1,5 % godišnjeg opsega energije koji su svi</p>	<p>Članak 8.</p> <p>Naslov iznad članka 13. mijenja se i glasi: »Sustav obveza energetske ušteda«.</p> <p>Članak 13. mijenja se i glasi:</p> <p>»(1) Radi poticanja novih ušteda energije u krajnjoj potrošnji mimo mjera politike za ostvarivanje uštede energije sufinanciranjem prema Nacionalnom akcijskom planu (u daljnjem tekstu: alternativne mjere), subjektima određenim ovim Zakonom određuje se obveza uštede energije kroz sustav obveza energetske ušteda (u daljnjem tekstu: sustav obveza).</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o energetske učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci članak 7. članak 15. članak 22.</p>

<p>distributeri energije ili sva poduzeća za maloprodaju energije prodali krajnjim kupcima prema prosjeku za zadnje tri godine prije 1. siječnja 2013. Iz tog se izračuna djelomično ili potpuno može isključiti količina prodane energije upotrijebljene za promet.</p> <p>Države članice odlučuju kako će se izračunana količina novih ušteda iz drugog podstavka rasporediti tijekom razdoblja.</p> <p>2. Podložno stavku 3. države članice mogu:</p> <p>(a) napraviti izračun propisan stavkom 1. drugim podstavkom na temelju vrijednosti 1 % u 2014. i 2015., 1,25 % u 2016. i 2017. i 1,5 % u 2018., 2019. i 2020.;</p> <p>(b) iz izračuna isključiti cjelokupnu prodanu količinu ili dio prodane količine energije koja se upotrebljava u industrijskim djelatnostima navedenima u Prilogu I. Direktivi 2003/87/EZ;</p> <p>(c) dopustiti da se uštede energije ostvarene u sektorima pretvorbe, distribucije i prijenosa energije, uključujući infrastrukturu za učinkovito centralizirano grijanje i hlađenje, kao rezultat provedbe zahtjeva utvrđenih u članku 14. stavku 4., članku 14. stavku 5. točki (b) i članku 15. stavcima od 1. do 6. i 9. uračunaju u iznos uštede energije propisan stavkom 1.; i</p> <p>(d) uračunati u iznos uštede energije iz stavka</p>	<p>(2) Udio ušteda kroz sustav obveza određen je kao dio nacionalnog cilja iz Nacionalnog akcijskog plana i jednak je razlici nacionalnog cilja i dijela cilja koji se planira postići alternativnim mjerama.</p> <p>(3) Stranke obveznice sustava obveza su u:</p> <p>- 2019. godini opskrbljivači energije i sva njegova povezana društva koja su opskrbljivači energije, ako su u 2017. godini krajnjim kupcima ili do distribucijskih stanica koje prodaju energiju krajnjim kupcima isporučili ukupno više od 300 GWh energije.</p> <p>- 2020. godini opskrbljivači energije i sva njegova povezana društva koja su opskrbljivači energije, ako su u 2018. godini, krajnjim kupcima ili do distribucijskih stanica koje prodaju energiju krajnjim kupcima isporučili ukupno više od 100 GWh energije.</p> <p>- u 2021. i svakoj narednoj godini opskrbljivači energije i sva njegova povezana društva koja su opskrbljivači energije, ako su u 2018. godini, krajnjim kupcima ili do distribucijskih stanica koje prodaju energiju krajnjim kupcima isporučili ukupno više od 50 GWh energije.</p>		
--	---	--	--

<p>1. uštede energije proizišle iz novih pojedinačnih mjera koje se provode od 31. prosinca 2008. i nastavljaju ostvarivati učinak u 2020. te koje se mogu mjeriti i provjeriti.</p> <p>3. Primjena stavka 2. ne dovodi do smanjenja iznosa uštede energije iz stavka 1. za više od 25 %. Države članice koje primjenjuju stavak 2. o tome obavješćuju Komisiju do 5. lipnja 2014., uključujući elemente navedene u stavku 2. koje primjenjuju i izračun koji pokazuje njihov učinak na iznos uštede energije iz stavka 1.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje izračun uštede energije za ostvarivanje cilja u skladu sa stavkom 1. drugim podstavkom, za potrebe stavka 1. prvog podstavka svaka država članica na temelju objektivnih i nediskriminirajućih kriterija imenuje stranke obveznice između distributera energije i/ili poduzeća za maloprodaju energije koji posluju na njezinom državnom području, a može uključiti i distributere goriva za prijevoz i poduzeća za maloprodaju goriva za prijevoz koji posluju na njezinom državnom području. Stranke obveznice ostvaruju iznos uštede energije potreban za ispunjavanje obveze među krajnjim kupcima koje prema potrebi određuje država članica, neovisno o izračunu izrađenom u skladu sa stavkom 1., ili, ako države članice tako odluče, putem potvrđene uštede drugih</p>	<p>(4) Strankama obveznicama sustava obveza iz stavka 3. ovoga članka, Ministarstvo po službenoj dužnosti do 30. lipnja tekuće godine rješenjem određuje obvezu uštede u narednoj kalendarskoj godini u kWh, temeljem podatka o energiji koju je stranka obveznica isporučila krajnjim kupcima ili do distribucijskih stanica koje prodaju energiju krajnjim kupcima u prethodnoj godini (u daljnjem tekstu: obveza).</p> <p>(5) Ministarstvo rješenjem iz stavka 4. ovoga članka stranci obveznici određuje početnu osnovicu obveze u visini 1,5 % njihove godišnje prodaje energije krajnjim kupcima u prethodnoj godini.</p> <p>(6) Ministarstvo u rješenju iz stavka 4. ovoga članka početnu osnovicu iz stavka 5. ovoga članka za izračun obveze umanjuje za:</p> <ul style="list-style-type: none"> – udio cilja koji se ostvaruje alternativnim mjerama u razmatranoj godini, počevši od 2017. godine – dio biogoriva koji su subjekti (koji su i stranke obveznice) koji stavljaju na tržište dizelsko gorivo ili motorni benzin za pogon motornih vozila u određenom postotku imali obvezu staviti sukladno posebnom propisu 			
--	---	--	--	--

<p>stranaka kako je opisano u stavku 7. točki (b).</p> <p>5. Države članice izražavaju iznos uštede energije koji se zahtijeva od svake stranke obveznice kao krajnju potrošnju energije ili potrošnju primarne energije. Metoda odabrana za iskazivanje potrebnog iznosa uštede energije upotrebljava se i za izračun ušteda koje prijavljuju stranke obveznice. Primjenjuju se faktori konverzije utvrđeni u Prilogu IV.</p> <p>6. Države članice osiguravaju da se uštede ostvarene na temelju stavaka 1., 2. i 9. ovog članka i članka 20. stavka 6. izračunavaju u skladu s Prilogom V. točkama 1. i 2. One uspostavljaju sustave mjerenja, nadzora i provjere u okviru kojih se provjeravaju barem statistički značajan udio i reprezentativni uzorak mjera za poboljšanje energetske učinkovitosti koje su uspostavile stranke obveznice. To se mjerenje, nadzor i provjera provode neovisno o strankama obveznicama.</p> <p>7. U sklopu sustava obveze energetske učinkovitosti države članice mogu:</p> <p>(a) u nametnute obveze uštede uključiti zahtjeve sa socijalnim ciljem, uključujući i zahtjev da se dio mjera za povećanje energetske učinkovitosti provede kao prioritet u kućanstvima koja su pogođena</p>	<p>kojim se uređuje korištenje biogoriva za prijevoz</p> <p>– dio energije koju je opskrbljivač energije isporučio kupcu koji je proizvođač toplinske energije</p> <p>– dio energije koju je opskrbljivač energije isporučio industriji koja je obveznik temeljem uredbe kojom se propisuje način trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova.</p> <p>(7) Umanjenja temeljem stavka 6. podstavaka 2., 3. i 4. obračunavaju se na početnu osnovicu za sva povezana društva stranke obveznica i ne mogu preći 25% godišnje prodaje energije krajnjim kupcima ili isporuka do distribucijskih stanica koje prodaju energiju krajnjim kupcima stranke obveznice.</p> <p>(8) Ministarstvo u rješenju iz stavka 4. ovoga članka za 2020. godinu obvezu izračunatu na osnovici sukladno stavcima 6. i 7. ovoga članka umanjuje za ostvarene nove uštede koje su rezultat mjera koje je stranka obveznica poduzela nakon 1. siječnja 2014. godine, a koja prethodno nije obračunata, ako opskrbljivač energije nije prethodno postavio zahtjev da se takva ušteda ili njihov dio obračuna u neku od idućih</p>		
---	---	--	--

<p>energetskim siromaštvom ili u socijalnim stanovima;</p> <p>(b) dopustiti strankama obveznicama da u svoju obvezu uračunaju potvrđene uštede energije koje su ostvarili pružatelji energetskih usluga ili druge treće osobe, uključujući kada stranke obveznice putem tijela koja je odobrila država ili putem tijela javne vlasti promiču mjere koje mogu, ali ne moraju uključivati formalna partnerstva i mogu se kombinirati s drugim izvorima financiranja. Ako to dopuste, države članice osiguravaju uspostavljanje jasnog i transparentnog procesa odobrenja koji je otvoren za sve sudionike na tržištu i čiji je cilj umanjiti troškove certifikacije;</p> <p>(c) dopustiti strankama obveznicama da uštede ostvarene u određenoj godini obračunaju kao da su ostvarene u bilo kojoj od četiri prethodne ili tri sljedeće godine.</p> <p>8. Jednom godišnje države članice objavljuju ostvarene uštede energije prema strankama obveznicama ili prema podkategorijama stranaka obveznica i ukupno u okviru sustava.</p> <p>Države članice osiguravaju da stranke obveznice na zahtjev pruže:</p> <p>(a) zbirne statističke informacije o krajnjim kupcima (i utvrde bitne promjene u</p>	<p>godina trenutnog ili idućeg razdoblja kumuliranja.</p> <p>(9) Ministarstvo u rješenju iz stavka 4. ovoga članka obvezu izračunatu na osnovici sukladno stavcima 6. i 7. ovoga umanjuje i za ostvarene nove uštede koje u godini za koju se obveza određuje nastaju kao posljedica ostvarenja ranije učinjene uštede sukladno odredbama ovoga članka i umanjuje za uštedu energije koju je stranka obveznica ostvarila preko visine obveze ostvarene u prošlim godinama, ako stranka obveznica nije prethodno postavila zahtjev da se takva ušteda ili njihov dio obračuna u neku od idućih godina trenutnog ili idućeg razdoblja kumuliranja.</p> <p>(10) Ako postoje neostvarene uštede stranke obveznice koje ne prelaze 10% ukupne obveze u prošloj godini, Ministarstvo će u rješenju iz stavka 4. ovoga članka obvezu stranke obveznice u narednoj godini uvećati za neostvarene uštede stranke obveznice iz prošle godine.</p> <p>(11) Stranke obveznice dužne su obvezu ostvariti:</p> <p>– ulaganjem u poboljšanje energetske učinkovitosti i poticanjem energetske</p>			
--	--	--	--	--

<p>odnosu na prethodno dostavljene informacije); i</p> <p>(b) trenutačne informacije o potrošnji krajnjih kupaca, uključujući prema potrebi profile opterećenja, segmentaciju kupaca i zemljopisni položaj kupaca, uz očuvanje cjelovitosti i povjerljivosti privatnih ili poslovno osjetljivih informacija u skladu s primjenjivim pravom Unije.</p> <p>Takav se zahtjev upućuje najviše jednom godišnje.</p> <p>9. Kao alternativa uspostavljanju sustava obveze energetske učinkovitosti na temelju stavka 1., države se članice mogu odlučiti poduzeti druge mjere politike za ostvarivanje ušteda energije među krajnjim kupcima, pod uvjetom da te mjere politike ispunjavaju kriterije utvrđene u stavicima 10. i 11. Godišnji iznos nove uštede energije ostvarene takvim pristupom jednak je iznosu nove uštede energije propisane stavicima 1., 2. i 3. Države članice mogu kombinirati sustave obveza s alternativnim mjerama politike, uključujući nacionalne programe za energetska učinkovitost, pod uvjetom da očuvaju jednakovrijednost.</p> <p>Mjere politike iz prvog podstavka mogu uključivati, ali nisu ograničene na sljedeće mjere politike ili njihove kombinacije:</p>	<p>učinkovitosti u krajnjoj potrošnji i to na način da se ta ulaganja ostvare kao nove uštede energije, kao npr. ulaganja u opremu za proizvodnju električne energije i samoopskrbu energijom, male i mikro kogeneracije, napredna brojila za očitavanje potrošnje energije kod krajnjih kupaca, odnosno kupaca energije ili kupnjom utvrđenih ušteda energije ili</p> <p>–uplatom u skladu sa stavkom 14. ovoga članka.</p> <p>(12) Stranke obveznice dužne su obvezu ostvariti:</p> <p>– ulaganjem i poticanjem energetske učinkovitosti koja dovode do većeg učinka nego što bi to imala mjera učinjena u redovnim tržišnim uvjetima</p> <p>– ulaganjem i poticanjem mjera ili aktivnosti koje, u trenutku kada se ulaganje ugovara ili započinje izvoditi nisu već obuhvaćene alternativnim mjerama, a radi izbjegavanja dvostrukog obračuna ušteda.</p> <p>(13) Stranke obveznice dužne su od 2020. godine Ministarstvu jednom godišnje do 1. ožujka tekuće godine</p>		
---	---	--	--

<p>(a) poreze na energiju ili CO2 koji za učinak imaju smanjenje potrošnje energije u krajnjoj potrošnji;</p> <p>(b) financijske planove i instrumente ili fiskalne poticaje koji dovode do primjene energetske učinkovite tehnologije ili tehnika i koji za učinak imaju smanjenje potrošnje energije u krajnjoj potrošnji;</p> <p>(c) propise ili dobrovoljne sporazume koji dovode do primjene energetske učinkovite tehnologije ili tehnika i koji za učinak imaju smanjenje potrošnje energije u krajnjoj potrošnji;</p> <p>(d) standarde i norme čiji je cilj poboljšanje energetske učinkovitosti proizvoda i usluga, uključujući zgrade i vozila, osim ako su obvezni i primjenjivi u državama članicama na temelju prava Unije;</p> <p>(e) sustave označivanja energetske učinkovitosti osim onih koji su obvezni i primjenjivi u državama članicama na temelju prava Unije;</p> <p>(f) osposobljavanje i obrazovanje, uključujući savjetodavne programe za energetiku, koji dovode do primjene energetske učinkovite tehnologije ili tehnika i koji za učinak imaju smanjenje potrošnje energije u krajnjoj potrošnji.</p> <p>Države članice do 5. prosinca 2013. obavješćuju Komisiju o mjerama politike koje planiraju usvojiti za potrebe prvog podstavka i članka 20. stavka 6. u skladu s okvirom predviđenim u Prilogu V. točki 4. i</p>	<p>za prošlu godinu dostaviti izvješće o ostvarenim uštedama, krajnjim kupcima i njihovoj potrošnji, kao zbirne statističke informacije o krajnjim kupcima (i utvrde bitne promjene u odnosu na prethodno dostavljene informacije) i trenutačne informacije o potrošnji krajnjih kupaca, uključujući profile opterećenja, segmentaciju kupaca i zemljopisni položaj kupaca.</p> <p>(14) Za neostvoreni dio obveze iz prethodne godine koji prelazi 10% obveze, Ministarstvo će po službenoj dužnosti rješenjem kojeg donosi do 31. ožujka tekuće godine, na temelju troškova ulaganja Fonda u alternativne mjere u kalendarskoj godini koja je prethodila godini u kojoj je obveza određena, odrediti iznos koji je stranka obveznica na ime neostvarene uštede dužna jednokratno uplatiti Fondu s rokom uplate od 30 dana od dana dostave rješenja stranci.</p> <p>(15) Stranka obveznica može podnijeti zahtjev Fondu za plaćanje utvrđenog iznosa iz stavka 10. ovoga članka u ratama u razdoblju ne dužem od jedne godine.</p> <p>(16) Fond je dužan javno objaviti troškove ulaganja u alternativne</p>			
--	--	--	--	--

navode kako namjeravaju ostvariti zahtijevan iznos uštede. U slučaju mjera politike iz drugog podstavka i članka 20. stavka 6., navedena obavijest pokazuje kako su ispunjeni kriteriji iz stavka 10. U slučaju mjera politike osim onih iz drugog podstavka ili članka 20. stavka 6., države članice objašnjavaju kako se ostvaruje jednaka razina uštede, praćenja i provjere. Komisija može predložiti izmjene u roku od tri mjeseca od obavijesti.

10. Ne dovodeći u pitanje stavak 11., kriteriji za mjere politike poduzete u skladu sa stavkom 9. drugim podstavkom i člankom 20. stavkom 6. su sljedeći:

- (a) mjere politike predviđaju najmanje dva prijelazna razdoblja do 31. prosinca 2020. i dovode do ostvarivanja razine cilja utvrđene u stavku 1.;
- (b) definirana je odgovornost svake ovlaštene stranke, stranke sudionice ili provedbenog tijela javne vlasti, ovisno o tome koje je relevantno;
- (c) uštede energije koje se trebaju ostvariti utvrđene su na transparentan način;
- (d) iznos uštede energije koji se zahtijeva ili koji treba ostvariti mjerom politike iskazan je kao krajnja potrošnja energije ili kao potrošnja primarne energije na temelju faktora konverzije utvrđenih u Prilogu IV.;
- (e) uštede energije izračunavaju se pomoću

mjere po uštedenom kWh energije u prethodnoj kalendarskoj godini do 15. lipnja tekuće godine.

(17) U ostvarenju obveze, stranke obveznice se potiče povećavati energetske učinkovitost prioritarno u kućanstvima koja su pogođena energetske siromaštvom ili u socijalnim prostorima za stanovanje.

(18) Protiv rješenja iz stavaka 4. i 14. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.

(19) Ministar pravilnikom određuje udio nacionalnog okvirnog cilja koji će se ostvariti kroz alternativne mjere i kroz sustav obveza, načine i razdoblja izvještavanja te pobliže rokove u kojima su stranke obveznice dužne podnositi izvješća, metode za izračun ušteda energije koje uključuju i predviđene uštede na temelju rezultata prethodnih energetske poboljšanja u sličnim postrojenjima, mjerenja, procjene i utvrđivanje na temelju istraživanja kojima se utvrđuje učinak na ponašanje potrošača, opseg obuhvata pojma i obveze povezanih društava i način raspodjele obveza među njima, trajanje razdoblja kumuliranja, posljedice uračunavanja na zahtjev

<p>metoda i načela predviđenih u Prilog V. točkama 1. i 2.;</p> <p>(f) ušteda energija izračunava se pomoću metoda i načela predviđenih u Prilogu V. točki 3.;</p> <p>(g) stranke sudionice osiguravaju godišnje izvješće o ostvarenim uštedama energije, osim ako to nije izvedivo, i objavljuju ga;</p> <p>(h) osigurano je praćenje rezultata i predviđene su odgovarajuće mjere u slučaju nezadovoljavajućeg napretka;</p> <p>(i) uspostavljen je nadzorni sustav koji također uključuje neovisnu provjeru statistički značajnog udjela mjera za poboljšanje energetske učinkovitosti; i</p> <p>(j) svake se godine objavljuju podaci o godišnjem kretanju ušteda energije.</p> <p>11. Države članice osiguravaju usklađenost poreza iz stavka 9. drugog podstavka točke (a) s kriterijima navedenima u stavku 10. točkama (a), (b), (c), (d), (f), (h) i (j).</p> <p>Države članice osiguravaju usklađenost propisa i dobrovoljnih sporazuma iz stavka 9. drugog podstavka točke (c) s kriterijima navedenima u stavku 10. točkama (a), (b), (c), (d), (e), (g), (h), (i) i (j).</p> <p>Države članice osiguravaju usklađenost drugih mjera politike iz stavka 9. drugog podstavka i nacionalnih fondova za energetska učinkovitost iz članka 20. stavka 6. s kriterijima navedenima u stavku 10.</p>	<p>stranke obveznice ranije neobračunate obveze u koju od prethodnih ili budućih godina, način na koji će se nadoknaditi ušteda neostvarena na ime ukupne količine energije koju su u prethodnoj godini krajnjim kupcima isporučili opskrbljivači energije koji skupno sa svim povezanim društvima nisu premašili 50 GWh ili ušteda neostvarena davanjem prioritarnog statusa ostvarenja uštede povećanjem energetske učinkovitosti u kućanstvima koja su pogođena energetska siromaštvom ili u socijalnim prostorima, načine poticanja povećanja energetske učinkovitosti prioritarno u kućanstvima koja su pogođena energetska siromaštvom ili u socijalnim prostorima za stanovanje, trgovanje utvrđenim uštedama energije, uvjete pod kojima se ulaganje iz stavka 11. ovoga članka mora ostvariti da bi se smatralo da mjera ima veći učinak nego što bi to imala mjera učinjena u tržišnim uvjetima, način izvještavanja ili planiranja stranaka obveznica na godišnjoj razini o ostvarenim uštedama energije u krajnjoj potrošnji i informacije o krajnjim kupcima i njihovoj potrošnji koje su stranke obveznice dužne dostavljati</p>			
--	--	--	--	--

<p>točkama (a), (b), (c), (d), (e), (h), (i) i (j).</p> <p>12. Države članice osiguravaju da se uštede energije u slučaju preklapanja učinka mjera politike ili pojedinačnih mjera ne uračunavaju dva puta.</p>	<p>Ministarstvu, namjenu sredstava uplaćenih po stavku 14. ovoga članka i uvjete plaćanja u ratama i kriterije za ostvarivanje prava iz stavka 15. ovoga članka.«.</p>		
<p>Članak 8.</p> <p>Energetski pregledi i sustavi gospodarenja energijom</p> <p>1. Države članice promiču među svim krajnjim kupcima dostupnost visokokvalitetnih energetskih pregleda koji su troškovno učinkoviti i:</p> <p>(a)koje neovisno provode kvalificirani i/ili akreditirani stručnjaci u skladu s kvalifikacijskim kriterijima; ili</p> <p>(b)koje provode i nadziru neovisna tijela na temelju nacionalnog zakonodavstva.</p> <p>Energetske preglede iz prvog podstavka</p>	<p style="text-align: center;">Članak 13.</p> <p>U članku 19. stavku 1. iza riječi: »izraditi« dodaje se riječ: »neovisan«.</p> <p>U stavku 5. riječ: »pet« zamjenjuje se riječju: »sedam«.</p> <p style="text-align: center;">Članak 16.</p> <p>U članku 23. stavku 1. iza riječi: »dostupnim« dodaju se riječi: »kontaktima i«.</p> <p style="text-align: center;">Članak 29.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o sustavu za praćenje, mjerenje i verifikaciju ušteda energije (NN 71/2015) članak/članci Članak 10., Članak 20.</p> <p>Preuzeto u: Zakon o energetskej učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 19., članak 41., članak 23. članak 8 - 3 NAPENU stranica 102</p>

<p> mogu provoditi unutarnji stručnjaci ili energetske revizori pod uvjetom da je predmetna država članica uspostavila sustav kojim se osigurava i provjerava njihova kakvoća, uključujući prema potrebi godišnji nasumični odabir barem statistički značajnog postotka svih energetske preglede koje su proveli. </p> <p> Kako bi se zajamčila visoka kakvoća energetske preglede i sustava gospodarenja energijom, države članice utvrđuju transparentne i nediskriminirajuće minimalne kriterije za energetske preglede na temelju Priloga VI. </p> <p> Energetske preglede ne uključuju klauzule o zabrani prijenosa nalaza pregleda kvalificiranom/akreditiranom pružatelju energetske usluga ako se korisnik tome ne protivi. </p> <p> 2. Države članice razvijaju programe kojima potiču provedbu energetske preglede u MSP-ovima te naknadnu provedbu preporuka iz tih preglede. </p> <p> Na temelju transparentnih i nediskriminirajućih kriterija i ne dovodeći u pitanje pravo Unije o državnim potporama, države članice mogu uspostaviti sustave potpore MSP-ovima, uključujući u slučaju sklapanja dobrovoljnih sporazuma, za pokrivanje troškova energetske preglede i provedbu troškovno visokoučinkovitih </p>	<p> Članak 41. mijenja se i glasi: </p> <p> »(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, ako: </p> <ul style="list-style-type: none"> – suprotno članku 25. stavku 1. ovoga Zakona stavi na tržište ili na raspolaganje na tržištu proizvod povezan s energijom koji nije sukladan zahtjevima Uredbe (EU) br. 2017/1369 i njenih provedbenih propisa – suprotno članku 25. stavku 2. ovoga Zakona ne ispuni zahtjeve Uredbe (EU) br. 2017/1369 i njenih provedbenih propisa u odnosu na označivanje proizvoda povezanih s energijom i pružanje standardiziranih informacija o tom proizvodu u pogledu energetske učinkovitosti, potrošnje energije i drugih resursa proizvoda tijekom uporabe te dodatnih informacija o tim proizvodima – suprotno članku 32. stavku 1. ovoga Zakona stavi na tržište ili na raspolaganje na tržištu proizvod povezan s energijom koji nije sukladan sa zahtjevima propisanim za eko-dizajn proizvoda ili ako njihova sukladnost nije utvrđena u propisanom postupku ili ako nisu 			
---	--	--	--	--

<p>preporuka iz energetskeg pregleda ako se provode predložene mjere.</p> <p>Države članice skreću pažnju MSP-ova, uključujući putem odgovarajućih posredničkih organizacija koje ih zastupaju, na konkretne primjere kako sustavi gospodarenja energijom mogu pomoći njihovom poslovanju. Komisija pomaže državama članicama pružajući im potporu pri razmjeni najboljih praksi u ovom području.</p> <p>3. Države članice također razvijaju programe za podizanje svijesti među kućanstvima o koristima takvih pregleda putem odgovarajućih savjetodavnih službi.</p> <p>Države članice potiču programe osposobljavanja za kvalifikaciju energetskeg revizora kojima se osigurava da je na raspolaganju dovoljan broj stručnjaka.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da u poduzećima koja nisu MSP-ovi energetski pregled na neovisan i troškovno učinkovit način provedu kvalificirani i/ili akreditirani stručnjaci ili da ga provedu i nadziru neovisna tijela na temelju nacionalnog zakonodavstva do 5. prosinca 2015. i najmanje svake četiri godine od datuma prethodnog energetskeg pregleda.</p> <p>5. Smatra se da energetski pregledi udovoljavaju zahtjevima iz stavka 4. ako se</p>	<p>označeni u skladu s propisom koji se odnosi na tu grupu proizvoda</p> <p>– suprotno članku 35. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona ne postupi u skladu sa zahtjevom tržišnog inspektora</p> <p>– suprotno članku 35. stavku 4. ovoga Zakona protivno izvršnoj odluci tržišnog inspektora nastavi stavljati na tržište ili na raspolaganje na tržištu nesukladan proizvod ili ne povuče s tržišta nesukladan proizvod ili ne osigura povrat takvog proizvoda od krajnjih korisnika.</p> <p>(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 50.000,00 kuna.</p> <p>(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, koje je počinila u vezi s obavljanjem svog obrta ili samostalne djelatnosti, kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 100.000,00 kuna.</p> <p>(4) Za prekršaje iz stavka 1. podstavka 1. i 2. ovoga članka, tržišni inspektor neće pokrenuti prekršajni postupak ako gospodarski subjekt</p>		
---	---	--	--

<p>provode na neovisan način, u skladu s minimalnim kriterijima na temelju Priloga VI., i ako se provode prema dobrovoljnim sporazumima sklopljenima između organizacija dionika i imenovanog tijela te ako ih nadzire predmetna država članica, druga tijela na koja su nadležna tijela prenijela odgovarajuću odgovornost ili Komisija.</p> <p>Pristup sudionika na tržištu koji nude energetske usluge temelji se na transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima.</p> <p>6. Poduzeća koja nisu MSP-ovi i koja provode sustav gospodarenja energijom ili sustav upravljanja okolišem, koji ovjerava neovisno tijelo u skladu s relevantnim europskim ili međunarodnim normama, izuzeta su od primjene zahtjeva iz stavka 4., pod uvjetom da države članice osiguraju da predmetni sustav upravljanja uključuje energetske preglede u skladu s minimalnim kriterijima na temelju Priloga VI.</p> <p>7. Energetski pregledi mogu biti samostalni ili dio šire okolišne revizije. Države članice mogu zahtijevati da dio energetskog pregleda čini procjena tehničke i gospodarske izvedivosti priključenja na postojeću ili planiranu mrežu centraliziranog grijanja ili hlađenja.</p>	<p>koji je počinio prekršaj u roku postupi u skladu sa zahtjevom tržišnog inspektora iz članka 35. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, osim ako je gospodarski subjekt ranije bio počinitelj istog prekršaja.«.</p> <p style="text-align: center;">Članak 30.</p> <p>Iza članka 41. dodaje se članak 41.a koji glasi:</p> <p style="text-align: center;">»Članak 41.a</p> <p>(1) Novčanom kaznom u iznosu od 500.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj stranka obveznica pravna osoba ako u roku ne plati Fondu jednokratno iznos kojeg je dužna na ime neostvarene uštede (članak 13. stavak 14.).</p> <p>(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba stranke obveznice novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna.</p> <p>(3) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj stranka obveznica pravna osoba ako ne dostavi u roku Ministarstvu za prethodnu godinu izvješće o ostvarenim uštedama, krajnjim kupcima i njihovoj</p>			
---	---	--	--	--

Ne dovodeći u pitanje pravo Unije o državnim potporama, države članice mogu provesti programe poticaja i potpora za provedbu preporuka iz energetskih pregleda i sličnih mjera.

potrošnji, kao zbirne statističke informacije o krajnjim kupcima (i utvrde bitne promjene u odnosu na prethodno dostavljene informacije) i trenutačne informacije o potrošnji krajnjih kupaca, uključujući profile opterećenja, segmentaciju kupaca i zemljopisni položaj kupaca (članak 13. stavak 13.).

(4) Za prekršaje iz stavka 3. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba stranke obveznice pravne osobe novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 15.000,00 kuna

(5) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, koje je počinila u vezi s obavljanjem svog obrta ili samostalne djelatnosti, kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 200.000,00 kuna.

(6) Za prekršaje iz stavka 3. ovoga članka, koje je počinila u vezi s obavljanjem svog obrta ili samostalne djelatnosti, kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 100.000,00 kuna«.

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o energetsom pregledu za velika poduzeća (NN 123/15) članak/članci članak 5., članak 4
Članak 9. Mjerenje 1. Države članice osiguravaju da, u mjeri u kojoj je to tehnički moguće, financijski opravdano i razmjerno s obzirom na potencijalne uštede energije, krajnjim kupcima električne energije, prirodnog plina, centraliziranoga grijanja, centraliziranog hlađenja i tople vode u kućanstvima budu pribavljena pojedinačna brojila po konkurentnim cijenama koja točno odražavaju stvarnu potrošnju energije krajnjih kupaca i daju informacije o stvarnom vremenu uporabe.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o energetskej učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 18.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o energiji (NN 120/12, 14/14, 102/15) članak/članci Članak 38.

<p>Takva pojedinačna brojila po konkurentnim cijenama osiguravaju se prilikom:</p> <p>(a) zamjene postojećeg brojila, osim ako je to tehnički neizvedivo ili troškovno neučinkovito u odnosu na dugoročnu procijenjenu potencijalnu uštedu;</p> <p>(b) postavljanja novog priključka u novoj zgradi ili ako je zgrada podvrgnuta velikim radovima obnove kako je utvrđeno u Direktivi 2010/31/EU.</p> <p>2. Ako i u mjeri u kojoj primjenjuju inteligentne sustave mjerenja i uvode pametna brojila za prirodni plin i/ili električnu energiju u skladu s direktivama 2009/72/EZ i 2009/73/EZ, države članice:</p> <p>(a) osiguravaju da sustavi mjerenja krajnjim kupcima pružaju informacije o stvarnom vremenu uporabe i da su ciljevi energetske učinkovitosti i koristi za krajnje kupce potpuno uzeti u obzir prilikom uspostavljanja minimalnih funkcionalnosti brojila i određivanja obveza sudionika na tržištu;</p> <p>(b) osiguravaju sigurnost pametnih brojila i podatkovnih komunikacija te privatnost krajnjih kupaca u skladu s relevantnim zakonodavstvom Unije o zaštiti podataka i privatnosti;</p> <p>(c) u slučaju električne energije i na zahtjev krajnjeg kupca, zahtijevaju od pružatelja usluga mjerenja da osiguraju da brojilo ili brojila mogu uzimati u obzir električnu</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o tržištu toplinske energije (NN 80/13, 14/14, 102/14, 95/15) članak/članci Članak 33. Članak 52.</p>
--	--	----------------------	--

<p>energiju prenesenu u mrežu iz prostorija krajnjeg kupca;</p> <p>(d)osiguravaju da na zahtjev krajnjih kupaca podaci o mjerenju predaje i preuzimanja električne energije budu dostupni krajnjim kupcima ili trećoj osobi koja djeluje u ime krajnjeg kupca u lako razumljivom obliku koji se može koristiti za usporedbu ponuda pod jednakim uvjetima;</p> <p>(e)zahtijevaju da se u trenutku postavljanja pametnih brojila kupcima pruže odgovarajući savjeti i informacije, posebno u vezi s njihovim punim potencijalom u pogledu upravljanja očitavanjem brojila i praćenjem potrošnje energije.</p> <p>3. Ako se zgrada opskrbljuje grijanjem i hlađenjem ili toplom vodom iz mreže za centralizirano grijanje ili iz centralnog izvora koji opslužuje više zgrada, mjerilo toplinske energije ili tople vode postavlja se je na izmjenjivaču topline ili mjestu isporuke.</p> <p>U zgradama s više stanova i višenamjenskim zgradama koje imaju centralni izvor grijanja/hlađenja ili se opskrbljuju iz mreže za centralizirano grijanje ili centralnog izvora koji opslužuje više zgrada, brojila individualne potrošnje također se postavljaju do 31. prosinca 2016. za mjerenje potrošnje topline ili hlađenja ili tople vode za svaku jedinicu gdje je to tehnički izvedivo i</p>				
--	--	--	--	--

troškovno učinkovito. Ako uporaba pojedinačnih brojila nije tehnički izvediva ili troškovno učinkovita, za mjerenje grijanja upotrebljavaju se pojedinačni razdjelnici troškova grijanja za mjerenje potrošnje topline na svakom radijatoru, osim ako predmetna država članica dokaže da bi postavljanje takvih razdjelnika troškova grijanja bilo troškovno neučinkovito. U tom se slučaju mogu razmotriti alternativne troškovno učinkovite metode mjerenja potrošnje topline.

Ako se višenamjenske zgrade opskrbljuju iz sustava centraliziranog grijanja ili hlađenja ili ako u takvim zgradama prevladavaju vlastiti zajednički sustavi grijanja ili hlađenja, države članice mogu uvesti transparentna pravila za raspodjelu troškova potrošnje topline ili tople vode u takvim zgradama kako bi osigurale transparentnost i točnost obračuna individualne potrošnje. Prema potrebi takva pravila uključuju smjernice za način raspodjele troškova grijanja i/ili tople vode koji se upotrebljavaju na sljedeće načine:

- (a) topla voda za potrebe kućanstva;
- (b) toplina koju ispuštaju instalacije u zgradi i za potrebe grijanja zajedničkih prostora (ako su stubišta i hodnici opremljeni radijatorima);
- (c) za potrebe grijanja stanova.

<p>Članak 10.</p> <p>Informacije o obračunu</p> <p>1. Ako krajnji kupci nemaju pametna brojila iz direktiva 2009/72/EZ i 2009/73/EZ, države članice do 31. prosinca 2014. osiguravaju da su informacije o obračunu točne i temeljene na stvarnoj potrošnji, u skladu s Prilogom VII. točkom 1.1., za sve sektore obuhvaćene ovom Direktivom, uključujući distributere energije, operatore distribucijskih sustava i poduzeća za maloprodaju energije, ako je to tehnički izvedivo i gospodarski opravdano.</p> <p>Ova se obveza može ispuniti pomoću sustava redovitog samoočitavanja od strane krajnjih kupaca prilikom kojeg krajnji kupci obavješćuju dobavljača energije o rezultatima očitavanja brojila. Obračun se temelji na procijenjenoj potrošnji ili paušalnom iznosu samo ako krajnji kupac nije dostavio rezultate očitavanja brojila za određeno obračunsko razdoblje.</p> <p>2. Brojilima postavljenima u skladu s direktivama 2009/72/EZ i 2009/73/EZ osiguravaju se točne informacije o obračunu na temelju stvarne potrošnje. Države članice osiguravaju da krajnji kupci imaju mogućnost jednostavnog pristupa dodatnim informacijama o prethodnoj potrošnji čime im se omogućuju detaljne samoprovjere.</p>	<p>Članak 12.</p> <p>U članku 18. stavku 3. riječi: »njihove internetske adrese« zamjenjuju se riječima: »adrese njihovih mrežnih stranica«.</p> <p>U stavku 4. točka 3. mijenja se i glasi:</p> <p>»3. da se na zahtjev krajnjeg kupca električne energije osigura brojilo koje može mjeriti odnosno uzimati u obzir električnu energiju isporučenu u elektroenergetsku mrežu iz vlastite proizvodnje unutar instalacija krajnjeg kupca «.</p> <p>U stavku 8. iza riječi: »opskrbljivači energije« dodaju se riječi: »koji imaju dozvolu za obavljanje energetske djelatnosti opskrbe električne energije, opskrbe plinom, opskrbe toplinskom energijom«.</p> <p>U točki 1. iza riječi: »obračunu« riječi: »električne energije« brišu se.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o energetskej učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 18.</p>
--	--	----------------------------	---

Dodatne informacije o prethodnoj potrošnji uključuju:

- (a) kumulativne podatke za najmanje tri prethodne godine ili za razdoblje od početka ugovora o opskrbi ako je ono kraće. Podaci odgovaraju razdobljima za koja su na raspolaganju informacije o redovitom obračunu; i
- (b) detaljne podatke u skladu s vremenom uporabe za bilo koji dan, tjedan, mjesec i godinu. Navedeni se podaci stavljaju na raspolaganje krajnjem kupcu putem interneta ili sučelja brojila za razdoblje od najmanje prethodna 24 mjeseca ili za razdoblje od početka ugovora o opskrbi ako je ono kraće.

3. Neovisno o tome jesu li postavljena pametna brojila ili nisu, države članice:

- (a) zahtijevaju da, u mjeri u kojoj su dostupne informacije o obračunu električne energije i prethodnoj potrošnji krajnjih kupaca, one na njihov zahtjev budu stavljene na raspolaganje pružatelju energetske usluge kojeg odredi krajnji kupac;
- (b) osiguravaju da se krajnjim kupcima ponudi mogućnost primanja informacija o obračunu i računa u elektroničkom obliku te da na zahtjev dobiju jasno i razumljivo objašnjenje o tome kako je izrađen njihov račun, posebno ako se računi ne temelje na stvarnoj potrošnji;

<p>(c)osiguravaju da su uz račun dostupne i odgovarajuće informacije kako bi krajnji kupci dobili detaljno izvješće o trenutanim troškovima energije u skladu s Prilogom VII.;</p> <p>(d)mogu na zahtjev krajnjeg kupca odrediti da se informacije sadržane u takvim računima ne smatraju zahtjevom za plaćanje; U takvim slučajevima države članice osiguravaju da dobavljači izvora energije ponude fleksibilne aranžmane za stvarno plaćanje;</p> <p>(e)zahtijevaju da se informacije o troškovima energije i procjene troškova energije potrošačima daju na zahtjev, pravodobno i u lako razumljivom obliku, čime se potrošačima omogućuje usporedba ponuda pod jednakim uvjetima.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Troškovi pristupa informacijama o mjerenju i obračunu</p> <p>1. Države članice osiguravaju da krajnji kupci sve svoje račune i informacije o obračunu za potrošnju energije dobivaju besplatno te da podacima o svojoj potrošnji mogu pristupiti besplatno i na odgovarajući način.</p> <p>2. Neovisno o stavku 1., troškovi informacija o obračunu individualne potrošnje grijanja i hlađenja u zgradama s</p>	<p>Članak 9.</p> <p>U članku 14. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>»(1) Opskrbljivač energije dužan je bez naknade na zahtjev krajnjeg kupca s kojim ima sklopljen pisani ugovor, a najmanje jednom godišnje u ugovoru, prilikom izmjene ugovora, u računu koji krajnji kupac prima ili na mrežnim stranicama namijenjenim pojedinačnom krajnjem kupcu dostaviti informacije o obračunu energije, te prethodnoj</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o energetskej učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 14.</p>

<p>više stanova i višenamjenskim zgradama raspodjeljuju se na neprofitnoj osnovi u skladu s člankom 9. stavkom 3. Troškovi proizašli iz dodjele ovog zadatka trećoj osobi, kao što je pružatelj usluga ili lokalni dobavljač energije, koji obuhvaća mjerenje, raspodjelu i obračun stvarne individualne potrošnje u takvim zgradama, mogu se prenijeti na krajnje kupce u mjeri u kojoj su takvi troškovi opravdani.</p>	<p>potrošnji krajnjeg kupca za obračunska mjerna mjesta koja su predmet ugovornog odnosa, koje obuhvaćaju usporedbu s prosječnim uobičajenim ili referentnim krajnjim kupcem iz iste kategorije krajnjih kupaca opskrbljivača».</p> <p>U stavku 2. riječi: »mjerenju i potrošnji električne energije, toplinske energije, odnosno plina« zamjenjuju se riječima »mjerenju i potrošnji energije«.</p> <p>Stavak 3. mijenja se i glasi:</p> <p>»(3) Regulatorno tijelo za energetiku provodi nadzor nad obvezama opskrbljivača energije iz stavka 1. ovoga članka.«.</p>		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o tržištu električne energije (NN 22/13, 95/15, 102/15, 68/18) članak/članci Članak 63.

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o tržištu toplinske energije (NN 80/13, 14/14, 102/14, 95/15) članak/članci Članak 33.
<p>Članak 12.</p> <p>Program za obavješćivanje i osnaživanje potrošača</p> <p>1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi male potrošače energije, uključujući kućanstva, potaknule na učinkovitu uporabu energije i olakšale im je. Navedene mjere mogu biti dio nacionalne strategije.</p> <p>2. Za potrebe stavka 1. navedene mjere uključuju jedan ili više elemenata navedenih pod točkom (a) ili (b):</p> <p>(a) niz instrumenata i politika za poticanje promjena u ponašanju koji mogu uključivati:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. fiskalne poticaje; ii. pristup financiranju, financijskoj potpori ili subvencijama; iii. pružanje informacija; iv. projekte koji služe kao primjer; v. aktivnosti na radnom mjestu; <p>(b) načine i sredstva za uključivanje</p>	<p style="text-align: center;">Članak 5.</p> <p>U članku 7. stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>»(2) Nacionalno koordinacijsko tijelo ustrojava se kao zasebna ustrojstvena jedinica unutar Ministarstva.«.</p> <p style="text-align: center;">Članak 16.</p> <p>U članku 23. stavku 1. iza riječi: »dostupnim« dodaju se riječi: »kontaktima i«.</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o energetskej učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 7. Članak 23.

<p>potrošača i organizacija potrošača tijekom mogućeg uvođenja pametnih brojlara putem priopćenja o:</p> <p>i.troškovno učinkovitim i lako ostvarivim promjenama u uporabi energije;</p> <p>ii.informacijama o mjerama za povećanje energetske učinkovitosti.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Sankcije</p> <p>Države članice utvrđuju pravila o sankcijama primjenjivima u slučaju nepoštovanja nacionalnih odredaba donesenih u skladu s člancima od 7. do 11. i člankom 18. stavkom 3. te poduzimaju mjere potrebne za osiguravanje njihove provedbe. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice obavješćuju Komisiju o tim odredbama do 5. lipnja 2014., a o svim naknadnim izmjenama koje se na njih odnose obavješćuju je bez odlaganja.</p>	<p>Članak 27.</p> <p>U članku 36. stavku 1. podstavku 1. riječ: »Ministarstvu« zamjenjuje se riječima: »krajnjem kupcu«, a riječi: »električne energije, toplinske energije, odnosno plina« zamjenjuju se riječju: »energije«.</p> <p>U podstavku 2. riječi: »potrošnji električne energije, toplinske energije, odnosno plina« zamjenjuju se riječima: »mjerenju i potrošnji energije«.</p> <p>Članak 28.</p> <p>U članku 37. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>»(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj distributer energije pravna osoba ako ne upisuje jednom mjesečno podatke o mjerenju i potrošnji energije u javnom sektoru u</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o energetskej učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 29, Članak 36., Članak 37.,Članak 38.,Članak 39.,Članak 40.,Članak 41.</p>

nacionalni informacijski sustav za gospodarenje energijom (članak 15. stavak 1.).«

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

»(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, koje je počinila u vezi s obavljanjem svog obrta ili samostalne djelatnosti, kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 100.000,00 kuna.«

Članak 29.

Članak 41. mijenja se i glasi:

»(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, ako:

– suprotno članku 25. stavku 1. ovoga Zakona stavi na tržište ili na raspolaganje na tržištu proizvod povezan s energijom koji nije sukladan zahtjevima Uredbe (EU) br. 2017/1369 i njenih provedbenih propisa

– suprotno članku 25. stavku 2. ovoga Zakona ne ispuni zahtjeve Uredbe (EU) br. 2017/1369 i njenih provedbenih propisa u odnosu na označivanje proizvoda povezanih s energijom i pružanje standardiziranih informacija o tom proizvodu u pogledu energetske učinkovitosti, potrošnje energije i drugih resursa proizvoda tijekom uporabe te dodatnih informacija o tim proizvodima

– suprotno članku 32. stavku 1. ovoga Zakona stavi na tržište ili na raspolaganje na tržištu proizvod povezan s energijom koji nije sukladan sa zahtjevima propisanim za eko-dizajn proizvoda ili ako njihova sukladnost nije utvrđena u propisanom postupku ili ako nisu označeni u skladu s propisom koji se odnosi na tu grupu proizvoda

– suprotno članku 35. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona ne postupi u skladu sa zahtjevom tržišnog inspektora

– suprotno članku 35. stavku 4. ovoga Zakona protivno izvršnoj odluci tržišnog inspektora nastavi stavljati na tržište ili na raspolaganje na tržištu nesukladan proizvod ili ne povuče s tržišta nesukladan proizvod ili ne osigura povrat takvog

proizvoda od krajnjih korisnika.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, koje je počinila u vezi s obavljanjem svog obrta ili samostalne djelatnosti, kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 100.000,00 kuna.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. podstavka 1. i 2. ovoga članka, tržišni inspektor neće pokrenuti prekršajni postupak ako gospodarski subjekt koji je počinio prekršaj u roku postupi u skladu sa zahtjevom tržišnog inspektora iz članka 35. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, osim ako je gospodarski subjekt ranije bio počinitelj istog prekršaja.«.

<p>POGLAVLJE III.</p> <p>UČINKOVITOST U OPSKRBI ENERGIJOM</p> <p>Članak 14.</p> <p>Poticanje učinkovitosti u grijanju i hlađenju</p> <p>1. Države članice do 31. prosinca 2015. provode sveobuhvatnu procjenu potencijala za primjenu visokoučinkovite kogeneracije i učinkovitog centraliziranog grijanja i hlađenja koja sadrži informacije utvrđene u Prilogu VIII. i o tome obavješćuju Komisiju. Ako su već provele istovrsnu procjenu, o tome obavješćuju Komisiju.</p> <p>U sveobuhvatnoj se procjeni u potpunosti uzima u obzir analiza nacionalnih potencijala za visokoučinkovitu kogeneraciju provedena u skladu s Direktivom 2004/8/EZ.</p> <p>Na zahtjev Komisije procjena se ažurira i dostavlja Komisiji svakih pet godina. Svaki takav zahtjev Komisija podnosi najmanje godinu dana prije isteka roka.</p> <p>2. Države članice donose politike kojima se potiče da se na lokalnoj i regionalnoj razini vodi računa o mogućnostima uporabe učinkovitih sustava grijanja i hlađenja, posebno onih temeljenih na visokoučinkovitoj kogeneraciji. U obzir se</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o tržištu toplinske energije (NN 80/13, 14/14, 102/14, 95/15) članak/članci Članak 15. Članak 17.</p>
--	--	----------------------	--

uzima potencijal za razvoj lokalnih i regionalnih tržišta toplinske energije.

3. Za potrebe procjene iz stavka 1., države članice provode analizu troškova i koristi za svoje državno područje koja se temelji na klimatskim uvjetima, gospodarskoj izvedivosti i tehničkoj prikladnosti u skladu s Prilogom IX. dijelom 1. Analiza troškova i koristi doprinosi lakšem utvrđivanju, u smislu izvora i troškova, najučinkovitijih rješenja za ispunjavanje potreba za grijanjem i hlađenjem. Navedena analiza troškova i koristi može biti dio procjene okoliša u skladu s Direktivom 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš (25).

4. Ako se na temelju procjene iz stavka 1. i analize iz stavka 3. utvrdi potencijal za primjenu visokoučinkovite kogeneracije i/ili učinkovitog centraliziranog grijanja i hlađenja čije su koristi veće od troškova, države članice poduzimaju odgovarajuće mjere za razvoj infrastrukture za učinkovito grijanje i hlađenje i/ili za omogućavanje razvoja visokoučinkovite kogeneracije i uporabe grijanja i hlađenja iz otpadne topline i obnovljivih izvora energije u skladu sa stavcima 1., 5. i 7.

Ako se na temelju procjene iz stavka 1. i analize iz stavka 3. ne utvrdi potencijal čije su koristi veće od troškova, uključujući

administrativne troškove provedbe analize troškova i koristi iz stavka 5., predmetna država članica može izuzeti postrojenja iz zahtjeva utvrđenih u tom stavku.

5. Države članice osiguravaju provedbu analize troškova i koristi u skladu s Prilogom IX. dijelom 2. ako se nakon 5. lipnja 2014.:

- (a) planira novo toplinsko postrojenje za proizvodnju električne energije s ukupnom toplinskom snagom većom od 20 MW kako bi se procijenili troškovi i koristi osiguranja rada postrojenja kao visokoučinkovitog kogeneracijskog postrojenja;
- (b) u značajnoj mjeri preuređuje postojeće toplinsko postrojenje za proizvodnju električne energije s ukupnom toplinskom snagom većom od 20 MW kako bi se procijenili troškovi i koristi njegove pretvorbe u visokoučinkovitu kogeneraciju;
- (c) planira ili u značajnoj mjeri preuređuje industrijsko postrojenje s ukupnom toplinskom snagom većom od 20 MW u kojem se proizvodi otpadna toplina na korisnoj temperaturnoj razini kako bi se procijenili troškovi i koristi iskorištavanja otpadne topline radi udovoljavanja gospodarski opravdanoj potražnji, uključujući putem kogeneracije, i priključivanja tog postrojenja na mrežu za centralizirano grijanje i hlađenje;

(d) planira nova mreža za centralizirano grijanje i hlađenje ili ako se u postojećoj mreži za centralizirano grijanje ili hlađenje planira novo postrojenje za proizvodnju energije s ukupnom toplinskom snagom većom od 20 MW ili ako se u značajnoj mjeri preuređuje takvo postojeće postrojenje kako bi se procijenili troškovi i koristi iskorištavanja otpadne topline iz susjednih industrijskih postrojenja.

Postavljanje opreme za hvatanje ugljikovog dioksida proizvedenog u postrojenju za izgaranje s ciljem njegova geološkog skladištenja kako je predviđeno Direktivom 2009/31/EZ ne smatra se preuređenjem u smislu točaka (b), (c) i (d) ovog stavka.

Države članice mogu zahtijevati da se analiza troškova i koristi iz točaka (c) i (d) provede u suradnji s poduzećima odgovornima za rad mreža za centralizirano grijanje i hlađenje.

6. Države članice mogu iz stavka 5. izuzeti:

(a) postrojenja za proizvodnju električne energije koja se koriste kod vršnih opterećenja i postrojenja za proizvodnju rezervne električne energije za koja se planira da će raditi manje od 1 500 radnih sati godišnje kao tekući prosjek u razdoblju od pet godina na temelju postupka provjere koji utvrđuju države

<p>članice i kojim se osigurava ispunjavanje ovog kriterija za izuzeće;</p> <p>(b) nuklearne elektrane;</p> <p>(c) postrojenja koja moraju biti smještena u blizini mjesta geološkog skladištenja odobrenog u skladu s Direktivom 2009/31/EZ.</p> <p>Države članice također mogu odrediti pragove, iskazane kao iznos dostupne korisne otpadne topline, potražnja za toplinskom energijom ili udaljenosti između industrijskih postrojenja i mreža za centralizirano grijanje, radi izuzimanja pojedinačnih postrojenja iz odredaba stavka 5. točaka (c) i (d).</p> <p>Države članice obavješćuju Komisiju o izuzećima usvojenima na temelju ovog stavka do 31. prosinca 2013. te o svim njihovim naknadnim izmjenama nakon toga.</p> <p>7. Države članice donose kriterije za odobrenje iz članka 7. Direktive 2009/72/EZ ili kriterije za istovjetnu dozvolu kako bi:</p> <p>(a) uzete u obzir ishod sveobuhvatne procjene iz stavka 1.;</p> <p>(b) osigurale ispunjavanje zahtjeva iz stavka 5.; i</p> <p>(c) uzete u obzir ishod analize troškova i koristi iz stavka 5.</p> <p>8. Države članice mogu na temelju kriterija za odobrenje i kriterija za dozvolu iz stavka</p>			
---	--	--	--

7. izuzeti pojedinačna postrojenja iz zahtjeva za provedbu opcija čije su koristi veće od troškova ako za to postoje imperativni pravni, vlasnički ili financijski razlozi. U tom slučaju dotična država članica Komisiji dostavlja svoju odluku s obrazloženjem u roku od tri mjeseca od dana donošenja.

9. Stavci 5., 6., 7. i 8. ovog članka primjenjuju se na postrojenja obuhvaćena Direktivom 2010/75/EU ne dovodeći u pitanje zahtjeve te direktive.

10. Na temelju usklađenih referentnih vrijednosti učinkovitosti iz Priloga II. točke (f), države članice osiguravaju da se podrijetlo električne energije proizvedene iz visokoučinkovite kogeneracije može jamčiti na temelju objektivnih, transparentnih i nediskriminirajućih kriterija koje utvrđuje svaka država članica. One osiguravaju da je navedeno jamstvo o podrijetlu usklađeno sa zahtjevima i da sadrži najmanje informacije navedene u Prilogu X. Države članice uzajamno priznaju svoja jamstva o podrijetlu, isključivo kao dokaz informacija iz ovog stavka. Svako odbijanje priznavanja jamstva o podrijetlu kao takvog dokaza, posebno zbog razloga povezanih sa sprečavanjem prijevare, mora se temeljiti na objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima. Države članice obavješćuju Komisiju o takvom odbijanju i razlozima. Kod odbijanja priznanja jamstva o podrijetlu, Komisija

<p>može donijeti odluku kojom obvezuje na priznanje stranu koja ga odbija, posebno s obzirom na objektivne, transparentne i nediskriminirajuće kriterije na kojima se takvo priznanje temelji.</p> <p>Komisija je ovlaštena putem delegiranih akata u skladu s člankom 23. ove Direktive preispitati usklađene referentne vrijednosti učinkovitosti utvrđene u Provedbenoj odluci Komisije 2011/877/EU (26) na temelju Direktive 2004/8/EZ do 31. prosinca 2014.</p> <p>11. Države članice osiguravaju da je sva raspoloživa potpora kogeneraciji uvjetovana time da je proizvedena električna energija podrijetlom iz visokoučinkovite kogeneracije i da se otpadna toplina učinkovito upotrebljava za ostvarivanje ušteda primarne energije. Javna potpora kogeneraciji, proizvodnji centraliziranog grijanja i mrežama za centralizirano grijanje prema potrebi podliježe pravilima o državnim potporama.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Pretvorba, prijenos odnosno transport i distribucija energije</p> <p>1. Države članice osiguravaju da nacionalna regulatorna tijela za energetiku vode računa o energetske učinkovitosti pri provedbi regulatornih zadataka navedenih u</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o energetske učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 16. Članak 17.</p>

<p>direktivama 2009/72/EZ i 2009/73/EZ u vezi s njihovim odlukama o radu infrastrukture za plin i električnu energiju.</p> <p>Države članice posebno osiguravaju da nacionalna regulatorna tijela za energetiku putem razvoja mrežnih tarifa i propisa u okviru Direktive 2009/72/EZ i uzimajući u obzir troškove i koristi svake mjere osiguraju poticaje za mrežne operatore da korisnicima mreže stave na raspolaganje usluge sustava i time im omoguće provedbu mjera za poboljšanje energetske učinkovitosti u kontekstu daljnjeg uvođenja pametnih mreža.</p> <p>Takve usluge sustava može odrediti operator sustava i one ne smiju imati negativan učinak na sigurnost sustava.</p> <p>Države članice za električnu energiju osiguravaju usklađenost propisa o mreži i mrežnih tarifa s kriterijima iz Priloga XI., uzimajući u obzir smjernice i kodekse razvijene na temelju Uredbe (EZ) br. 714/2009.</p> <p>2. Države članice do 30. lipnja 2015. osiguravaju:</p> <p>(a) provedbu procjene potencijala za povećanje energetske učinkovitosti infrastrukture za plin i električnu energiju, posebno u vezi s prijenosom odnosno transportom, distribucijom, upravljanjem</p>				
---	--	--	--	--

<p>opterećenjem interoperabilnošću te priključivanjem na postrojenja za proizvodnju energije, uključujući mogućnosti pristupa za mikrogeneratore energije;</p> <p>(b) utvrđivanje konkretnih mjera i ulaganja za uvođenje troškovno učinkovitih poboljšanja energetske učinkovitosti u mrežnu infrastrukturu, uključujući rokove njihova uvođenja.</p> <p>3. Države članice mogu dopustiti komponente programa i struktura tarifa sa socijalnim ciljem za prijenos/transport i distribuciju energije iz mreže, uz uvjet da se svi narušavajući učinci na prijenosni/transportni i distribucijski sustav svedu na nužan minimum i da nisu nerazmjerni socijalnom cilju.</p> <p>4. Države članice osiguravaju ukidanje onih poticaja u tarifama prijenosa/transporta i distribucije koji su štetni za cjelokupnu učinkovitost (uključujući energetska učinkovitost) proizvodnje, prijenosa/transporta i distribucije energije te opskrbe njome ili onih koji mogu onemogućiti sudjelovanje u odgovoru na potražnju na tržištima uravnoteženja ili prilikom nabave pomoćnih usluga. Države članice osiguravaju da se mrežnim operatorima pružaju poticaji za poboljšanje učinkovitosti u planiranju i radu infrastrukture i, u okviru Direktive 2009/72/EZ, da tarife dobavljačima</p>			
---	--	--	--

omogućuju poboljšanje sudjelovanja potrošača u učinkovitosti sustava, uključujući odgovor na potražnju, ovisno o nacionalnim okolnostima.

5. Ne dovodeći u pitanje članak 16. stavak 2. Direktive 2009/28/EZ i uzimajući u obzir članak 15. Direktive 2009/72/EZ te potrebu za osiguravanjem kontinuiteta opskrbe toplinskom energijom, države članice osiguravaju da, podložno zahtjevima koji se odnose na očuvanje pouzdanosti i sigurnost mreže temeljenima na transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima koje određuju nadležna nacionalna tijela, operatori prijenosnih sustava i operatori distribucijskih sustava u okviru odgovornosti za dispečiranje proizvodnih postrojenja na svojem području:

- (a) jamče prijenos i distribuciju električne energije iz visokoučinkovite kogeneracije;
- (b) osiguravaju prioritetni ili zajamčen pristup mreži za električnu energiju iz visokoučinkovite kogeneracije;
- (c) pri dispečiranju postrojenja za proizvodnju električne energije osiguravaju prioritetno odašiljanje električne energije iz visokoučinkovite kogeneracije u mjeri u kojoj to dozvoljava siguran rad nacionalnog elektroenergetskog sustava.

Države članice osiguravaju jasno i detaljno

objašnjenje te objavljivanje pravila koja se odnose na rangiranje različitih prioriteta pristupa i odašiljanja dodijeljenih u njihovim elektroenergetskim sustavima. Pri osiguravanju prioritnog pristupa ili odašiljanja za visokoučinkovitu kogeneraciju, države članice mogu odrediti rangiranje između i unutar različitih vrsta obnovljive energije i visokoučinkovite kogeneracije te u svakom slučaju osiguravaju da prioritni pristup ili odašiljanje za energiju iz različitih obnovljivih izvora energije nisu ometani.

Pored obveza utvrđenih u prvom podstavku, operatori prijenosnih sustava i operatori distribucijskih sustava ispunjavaju zahtjeve utvrđene u Prilogu XII.

Države članice mogu posebno olakšati priključivanje na mrežni sustav za električnu energiju iz visokoučinkovite kogeneracije proizvedenu u malim kogeneracijskim i mikrokogeneracijskim jedinicama. Države članice prema potrebi poduzimaju mjere kojima mrežne operatore potiču da usvoje proces jednostavnog obavješćivanja „postavi i obavijesti” za postavljanje mikrokogeneracijskih jedinica radi pojednostavljenja i skraćivanja postupka odobrenja za pojedinačne građane i instalatere.

6. Podložno zahtjevima koji se odnose na očuvanje pouzdanosti i sigurnosti mreže,

države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kojima osiguravaju da operatori visokoučinkovite kogeneracije mogu ponuditi usluge uravnoteženja i druge operativne usluge na razini operatora prijenosnih sustava ili operatora distribucijskih sustava ako je to tehnički i gospodarski izvedivo s obzirom na način rada visokoučinkovitog kogeneracijskog postrojenja. Operatori prijenosnih sustava i operatori distribucijskih sustava osiguravaju da su takve usluge uključene u proces nadmetanja za usluge koji je transparentan, nediskriminirajući i podložan kontroli.

Države članice prema potrebi mogu od operatora prijenosnih sustava i operatora distribucijskih sustava zahtijevati da smanjivanjem pristojbi za priključenje i uporabu sustava potiču smještanje visokoučinkovite kogeneracije u blizini područja potražnje.

7. Države članice mogu proizvođačima električne energije iz visokoučinkovite kogeneracije koji se žele priključiti na mrežu dozvoliti objavu poziva za podnošenje ponuda za radove priključivanja na mrežu.

8. Države članice osiguravaju da nacionalna regulatorna tijela za energetiku potiču izvore na strani potražnje, kao što je odgovor na potražnju, da osim u nabavi sudjeluju i na veleprodajnim i maloprodajnim tržištima.

Podložno tehničkim ograničenjima svojstvenima upravljanju mrežama, države članice osiguravaju da pri ispunjavanju zahtjeva za usluge uravnoteženja i pomoćne usluge operatori prijenosnih sustava i operatori distribucijskih sustava postupaju prema pružateljima odgovora na potražnju, uključujući agregatore, na nediskriminirajući način i u skladu sa svojim tehničkim mogućnostima.

Podložno tehničkim ograničenjima svojstvenima upravljanju mrežama, države članice potiču pristup odgovoru na potražnju i njegovo sudjelovanje na tržištima uravnoteženja, rezervi i drugih usluga sustava, između ostalog tako da od nacionalnih regulatornih tijela za energetiku ili, ako se to zahtijeva na temelju njihovih nacionalnih regulatornih sustava, od operatora prijenosnih sustava i operatora distribucijskih sustava zahtijevaju da u bliskoj suradnji s pružateljima usluga potražnje i potrošačima definiraju tehničke načine za sudjelovanje na navedenim tržištima u skladu s tehničkim zahtjevima tih tržišta i mogućnostima odgovora na potražnju. Takve specifikacije uključuju sudjelovanja agregatora.

9. Pri izvješćivanju u skladu s Direktivom 2010/75/EU i ne dovodeći u pitanje njezin članak 9. stavak 2., države članice razmatraju uključivanje informacija o razinama energetske učinkovitosti

<p>postrojenja za izgaranje goriva s ukupnom nazivnom ulaznom toplinskom snagom od 50 MW ili više u svjetlu relevantnih najboljih dostupnih tehnika razvijenih u skladu s Direktivom 2010/75/EU i Direktivom 2008/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008. o integriranom sprečavanju i kontroli onečišćenja (27).</p> <p>Države članice mogu poticati operatore postrojenja iz prvog podstavka na poboljšanje godišnjih prosječnih neto operativnih stopa.</p>			
<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>HORIZONTALNE ODREDBE</p> <p>Članak 16.</p> <p>Raspoloživost kvalifikacijskih, akreditacijskih i certifikacijskih sustava</p> <p>1. Ako nacionalnu razinu tehničke kompetentnosti, objektivnosti i pouzdanosti smatra nedovoljnom, država članica do 31. prosinca 2014. osigurava da certifikacijski i/ili akreditacijski sustavi i/ili jednaki kvalifikacijski sustavi, uključujući prema potrebi odgovarajuće programe osposobljavanja, postanu ili budu dostupni za pružatelje energetske usluga i energetske preglede te za menadžere u</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o osobama ovlaštenim za energetske certifikacije, energetske preglede zgrade i redoviti pregled sustava grijanja i sustava hlađenja ili klimatizacije u zgradi (NN 73/15 i NN 133/15) članak/članci Članak 1. Članak 2.</p>

<p>području energetike i instalatere dijelova zgrada povezanih s energijom kako je definirano u članku 2. točki 9. Direktive 2010/31/EU.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da su sustavi iz stavka 1. transparentni za potrošače, pouzdani i da doprinose nacionalnim ciljevima energetske učinkovitosti.</p> <p>3. Države članice stavljaju na raspolaganje javnosti certifikacijske i/ili akreditacijske sustave ili jednake kvalifikacijske sustave iz stavka 1. te surađuju jedna s drugom i s Komisijom na usporedbi sustava i njihovom priznavanju.</p> <p>Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere za upoznavanje potrošača s dostupnošću kvalifikacijskih i/ili certifikacijskih sustava u skladu s člankom 18. stavkom 1.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Obavješćivanje i osposobljavanje</p> <p>1. Države članice osiguravaju transparentnost informacija o dostupnim mehanizmima za energetska učinkovitost i financijskim i pravnim okvirima te njihovo opsežno širenje svim relevantnim sudionicima na tržištu, kao što su potrošači, građevinari, arhitekti, inženjeri, okolišni i</p>	<p>Članak 5.</p> <p>U članku 7. stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>»(2) Nacionalno koordinacijsko tijelo ustrojava se kao zasebna ustrojstvena jedinica unutar Ministarstva.«.</p> <p>Članak 16.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o energetskej učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 7. Članak 23.</p>

<p>energetski revizori i instalateri dijelova zgrada kako je definirano u Direktivi 2010/31/EU.</p> <p>Države članice potiču pružanje informacija bankama i drugim financijskim institucijama o mogućnostima sudjelovanja u financiranju mjera za poboljšanje energetske učinkovitosti, također i putem uspostavljanja javno-privatnih partnerstava.</p> <p>2. Države članice utvrđuju odgovarajuće uvjete kako bi tržišni operatori potrošačima energije mogli pružati odgovarajuće i ciljane informacije i savjete u vezi s energetsom učinkovitošću.</p> <p>3. Komisija preispituje učinak svojih mjera za potporu razvoju platformi, u okviru kojih, između ostalog, europska tijela za socijalni dijalog potiču programe osposobljavanja za energetska učinkovitost, i prema potrebi uvodi daljnje mjere. Komisija potiče europske socijalne partnere na raspravu o energetske učinkovitosti.</p> <p>4. Države članice, uz sudjelovanje dionika, uključujući lokalna i regionalna tijela, potiču odgovarajuće inicijative za informiranje, podizanje svijesti i osposobljavanje s ciljem obavješćivanja građana o koristima i praktičnim prednostima poduzimanja mjera za poboljšanje energetske učinkovitosti.</p> <p>5. Komisija potiče razmjenu i opsežno</p>	<p>U članku 23. stavku 1. iza riječi: »dostupnim« dodaju se riječi: »kontaktima i«.</p>			
---	---	--	--	--

<p>širenje informacija o najboljim praksama energetske učinkovitosti u državama članicama.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Energetske usluge</p> <p>1. Države članice promiču tržište energetske usluga i pristup tom tržištu za MSP-ove na sljedeće načine:</p> <p>(a) širenjem jasnih i lako dostupnih informacija o:</p> <p>i. dostupnim ugovorima o energetske usluge i klauzulama koje bi trebalo uključiti u takve ugovore kako bi se zajamčili uštede energije i prava krajnjih kupaca;</p> <p>ii. financijskim instrumentima, poticajima, financijskim potporama i zajmovima kojima se podupiru projekti u vezi s uslugama energetske učinkovitosti;</p> <p>(b) poticanjem razvoja oznaka kakvoće, između ostalog putem trgovačkih udruženja;</p> <p>(c) stavljanjem na raspolaganje javnosti i redovitim ažuriranjem popisa dostupnih pružatelja energetske usluge koji su</p>	<p>Članak 5.</p> <p>U članku 7. stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>»(2) Nacionalno koordinacijsko tijelo ustrojava se kao zasebna ustrojstvena jedinica unutar Ministarstva.«.</p> <p>Članak 18.</p> <p>Članak 26. mijenja se i glasi:</p> <p>»(1) Ugovorom o energetske usluge učinku pružatelj energetske usluge korisniku energetske usluge se obvezuje provesti ulaganja (radove ili usluge) u mjere energetske učinkovitosti kojima se postiže zajamčena ušteda energije i/ili ušteda vode i/ili ušteda pripadajućih troškova u odnosu na referentnu potrošnju energije i/ili pripadajućih troškova na način da rizik i koristi takvog ugovaranja preuzme pružatelj</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o energetskej učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci</p> <p>Članak 7.</p> <p>Članak 25.</p> <p>Članak 26.</p> <p>Članak 27.</p> <p>Članak 28.</p> <p>Članak 29.</p>

<p>kvalificirani i/ili certificirani i čije su kvalifikacije i/ili certifikacije u skladu s člankom 16. ili osiguravanjem sučelja putem kojeg pružatelji energetske usluga mogu davati informacije;</p> <p>(d) podupiranjem javnog sektora u prihvaćanju ponuda energetske usluga, posebno za preuređenje zgrada, putem:</p> <p>i. osiguravanja obrazaca za ugovore o energetskom učinku koji uključuju najmanje stavke navedene u Prilogu XIII.;</p> <p>ii. pružanja informacija o najboljim praksama za ugovore o energetskom učinku, uključujući prema potrebi analizu troškova i koristi na temelju pristupa životnog vijeka;</p> <p>(e) osiguravanjem kvalitativnog pregleda u okviru nacionalnog akcijskog plana za energetske učinkovitost u vezi sa sadašnjim i budućim razvojem tržišta energetske usluga.</p> <p>2. Države članice podupiru pravilno funkcioniranje tržišta energetske usluga prema potrebi na sljedeće načine:</p> <p>(a) utvrđivanjem i objavljivanjem točaka za kontakt na kojima krajnji kupci mogu dobiti informacije iz stavka 1.;</p> <p>(b) prema potrebi poduzimanjem mjera za uklanjanje regulatornih i neregulatornih prepreka koje onemogućuju uvođenje ugovora o energetskom učinku i drugih</p>	<p>energetske usluge, a korisnik se pružatelju energetske usluge obvezuje za trajanja ugovora plaćati naknadu temeljenu na ugovorenoj novčanoj vrijednosti energetske ušteda koje su ostvarene i utvrđene.</p> <p>(2) Zajamčena ušteda energije utvrđuje se ili mjerenjem u skladu s pravilnikom iz članka 21. stavka 3. ovoga Zakona ili procjenom.</p> <p>(3) Kada se zajamčena ušteda energije utvrđuje mjerenjem, ugovor o energetskom učinku uređuje izračun referentne potrošnje energije u skladu s pravilnikom iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona.</p> <p>(4) Kada se ušteda energije utvrđuje procjenom, vrijednost zajamčene uštede utvrđuje se glavnim projektom kojeg izrađuje osoba ovlaštena za projektiranje sukladno posebnom propisu.</p> <p>(5) Pružatelj energetske usluge može temeljem ugovora o energetskom učinku ulagati u nepokretnu imovinu korisnika, u pokretnine ili činiti nematerijalna ulaganja, a može se pored ulaganja obvezati i na opskrbu korisnika energijom.</p> <p>(6) Ulaganja pružatelja energetske</p>			
---	--	--	--	--

<p>modela usluga energetske učinkovitosti za utvrđivanje i/ili provedbu mjera za uštede energije;</p> <p>(c) razmatranjem uspostavljanja ili dodjele uloge neovisnog mehanizma, kao što je ombudsman, kako bi se osigurali učinkovito postupanje s pritužbama i izvansudsko rješavanje sporova proizišlih iz ugovora o energetskim uslugama;</p> <p>(d) omogućavanjem neovisnim posrednicima na tržištu da imaju ulogu u poticanju razvoja tržišta na strani potražnje i ponude.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se distributeri energije, operatori distribucijskih sustava i poduzeća za maloprodaju energije suzdrže od svih aktivnosti kojima se može onemogućiti potražnja za energetskim uslugama ili drugim mjerama za poboljšanje energetske učinkovitosti ili njihova isporuka, ili spriječiti razvoj tržišta za takve usluge ili mjere, uključujući sprečavanje pristupa tržištu za konkurente ili zlorabu vladajućeg položaja.</p>	<p>usluge u nepokretnu imovinu mogu obuhvaćati ulaganja u poboljšanje energetske svojstva zgrade, mjere poboljšanja ovojnice grijanog ili hlađenog dijela zgrade, a što uključuje i održavanje obnovljenih dijelova zgrade i opremu izrađenu za specifične potrebe korisnika, a pri kojem ulaganju dolazi do spajanja uloženog s nepokretnom imovinom na način da se ono ne može odvojiti ili bi odvajanjem ulaganje ili sama nepokretna imovina bili uništeni ili bi im se bitno umanjila vrijednost.</p> <p>(7) Ulaganja pružatelja energetske usluge u nepokretnu imovinu iz stavka 6. ovoga članka za čitavog trajanja ugovora o energetskom učinku predstavljaju ulaganje pružatelja energetske usluge u tuđu imovinu.</p> <p>(8) Pružatelj energetske usluge je kao vlasnik dužan održavati i upravljati pokretninama, kada su iste ugovorom o energetskom učinku namijenjene zadovoljavanju energetske potreba korisnika.</p> <p>(9) Korisnik je dužan pružatelju energetske usluge omogućiti pristup pokretninama iz stavka 8. ovoga članka.</p>		
---	--	--	--

(10) Nematerijalna ulaganja pružatelja energetske usluge mogu obuhvaćati savjetodavne usluge, upravljanje, nadzor, nabavu ili ostale djelatnosti koje dovode do provjerljive uštede energije ili provjerljive financijske uštede za korisnika, a nastale promjenom ponašanja korisnika ili općenito poboljšanjem upravljanja potrošnjom energije na strani korisnika.

(11) Kod ulaganja iz stavka 10. ovoga članka, isključivo korisnik ima obvezu primjene mjera energetske učinkovitosti.

(12) Kada je ugovorena obveza pružatelja energetske usluge na opskrbu korisnika energijom, pružatelj energetske usluge takvu energiju proizvodi ili pribavlja o vlastitom riziku i trošku, a isporučuje ju korisniku u sklopu naknade za uslugu, bez posebne i/ili dodatne naknade.«

preuzimaju se stavci 1 i 2

Članak 19.

Iza članka 26. dodaje se članak 26.a koji glasi:

»Članak 26.a

(1) Ugovor o energetsom učinku za zgrade javnog sektora sklapa se u pisanom obliku i na jasan i transparentan način uređuje sljedeća pitanja:

- popis mjera za poboljšanje učinkovitosti koje treba provesti ili rezultata u vezi s učinkovitošću koje treba ostvariti
- zajamčene uštede koje treba ostvariti provedbom ugovorenih mjera i novčanu vrijednost ostvarenih energetske ušteda
- ključne faze ispunjenja ugovora i njihovo trajanje, popis koraka u provedbi mjere
- trajanje ugovora i otkazni rok
- popis obveza svake ugovorne strane, odredbe o preuzimanju rizika i o sankcijama za kršenje obveza
- ugovorenu obvezu potpune provedbe ugovorenih mjera i dokumentiranja svih promjena učinjenih izvedbom projekta

- odredbe o mjerenju i verifikaciji ušteda energije, razdobljima za koja se moraju raditi verifikacije ili praćenja potrošnje, metode i dokazi kojima se ugovorne strane mogu služiti
- prikaz financijskih posljedica projekta i raspodjele udjela obiju ugovornih strana u ostvarenim novčanim uštedama (naknada pružatelju energetske usluge)
- provjere kvalitete izvedbe
- jamstva pružatelja energetske usluge
- zahtjev za ugovaranjem istovjetnih obveza u svim podugovorima pružatelja energetske usluge
- odredbe u svezi s raspolaganjem viškova energije proizvedenim korištenjem ulaganja pružatelja energetske usluge, a koji viškovi pripadaju pružatelju energetske usluge
- odredbe koje reguliraju normalizaciju referentne potrošnje energije i/ili prilagodbe ugovorene novčane vrijednosti energetske ušteda.

(2) Za ugovorenu odgovornost pružatelja energetske usluge za ostvarenje ušteda, verifikacija ušteda koje se utvrđuju procjenom izračunava se temeljem verificiranog projekta pružatelja energetske usluge, verifikacija ušteda koje se utvrđuju mjerenjem izračunava se temeljem mjerenja, a ništetna je ugovorna odredba koja obvezuje na plaćanje naknade za uštede koje nisu verificirane.

(3) Ukoliko korisnik energetske usluge ima obvezu primjene mjera energetske učinkovitosti, naknada pružatelju energetske usluge za isporučene usluge se duguje bez obzira na primjenu mjera energetske učinkovitosti.«.

Članak 20.

U članku 27. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Sredstva za plaćanje naknade do vrijednosti određene ugovorom smatraju se rashodima naknade za energetske usluge u okviru redovnih materijalnih troškova.«.

Članak 22.

U članku 29. stavku 3. riječi: »članka

	<p>26. stavka 2.« zamjenjuju se riječima: »članka 26.a«.</p> <p>U stavku 3. točka 9. mijenja se i glasi:</p> <p>»9. ništetnost ugovorne odredbe kojom bi se korisnici kao cjelina obvezivali na plaćanje neostvarene uštede.«</p> <p>Stavak 5. mijenja se i glasi:</p> <p>»(5) Svaki suvlasnik može osporiti ostvarenje ušteda dokazom ušteda izrađenim u skladu s pravilnikom iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona.«.</p> <p>Iza stavka 8. dodaje se stavak 9. koji glasi:</p> <p>»(9) Ništetna je ugovorna odredba ugovora o energetsom učinku višestambene zgrade kojom bi se korisnici kao cjelina obvezivali na plaćanje neostvarene uštede.«.</p>			
--	---	--	--	--

<p>Članak 19.</p> <p>Druge mjere za poticanje energetske učinkovitosti</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje osnovna načela vlasničkog i stanarskog prava država članica, države članice ocjenjuju i prema potrebi poduzimaju odgovarajuće mjere za uklanjanje regulatornih i neregulatornih prepreka energetske učinkovitosti, posebno u vezi s:</p> <p>(a) podjelom poticaja između vlasnika i stanara zgrade ili između više vlasnika kako bi se osiguralo da se zbog činjenice da neće pojedinačno ostvariti sve koristi ili zbog nedostatka pravila za podjelu troškova i koristi između njih, uključujući nacionalna pravila i mjere kojima je uređen proces odlučivanja u nekretninama s više vlasnika, navedene stranke ne odvrate od ulaganja u poboljšanje učinkovitosti koje bi u protivnom proveli;</p> <p>(b) pravnim i regulatornim odredbama te administrativnim praksama koje se odnose na javnu nabavu te godišnji proračun i računovodstvo kako bi se osiguralo da se pojedinačna javna tijela ne odvrate od ulaganja u poboljšanje energetske učinkovitosti i smanjenje troškova očekivanog životnog vijeka te od uporabe ugovora o energetske učinku i drugih mehanizama financiranja s trećim osobama na dugoročnoj</p>	<p>stavak 1</p> <p style="text-align: center;">Članak 18.</p> <p>Članak 26. mijenja se i glasi:</p> <p>»(1) Ugovorom o energetske učinku pružatelj energetske usluge korisniku energetske usluge se obvezuje provesti ulaganja (radove ili usluge) u mjere energetske učinkovitosti kojima se postiže zajamčena ušteda energije i/ili ušteda vode i/ili ušteda pripadajućih troškova u odnosu na referentnu potrošnju energije i/ili pripadajućih troškova na način da rizik i koristi takvog ugovaranja preuzme pružatelj energetske usluge, a korisnik se pružatelju energetske usluge obvezuje za trajanja ugovora plaćati naknadu temeljenu na ugovorenoj novčanoj vrijednosti energetske ušteda koje su ostvarene i utvrđene.</p> <p>(2) Zajamčena ušteda energije utvrđuje se ili mjerenjem u skladu s pravilnikom iz članka 21. stavka 3. ovoga Zakona ili procjenom.</p> <p>(3) Kada se zajamčena ušteda energije utvrđuje mjerenjem, ugovor o energetske učinku uređuje izračun referentne potrošnje energije</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o energetske učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci</p> <p>Članak 25.</p> <p>Članak 26.</p> <p>Članak 27.</p> <p>Članak 28.</p> <p>Članak 29.</p>
--	--	----------------------------	---

<p>ugovornoj osnovi.</p> <p>Takve mjere za uklanjanje prepreka mogu uključivati osiguravanje poticaja, stavljanje izvan snage ili izmjenu pravnih ili regulatornih odredaba ili donošenje smjernica i interpretativnih priopćenja ili pojednostavljenje administrativnih postupaka. Mjere se mogu kombinirati s odredbama o obrazovanju, osposobljavanju i posebnim informacijama te tehničkoj pomoći u vezi s energetsom učinkovitošću.</p> <p>2. O ocjenjivanju prepreka i mjera iz stavka 1. Komisija se obavješćuje u prvom nacionalnom akcijskom planu za energetske učinkovitost iz članka 24. stavka 2. Komisija potiče razmjenu najboljih nacionalnih praksi s tim u vezi.</p>	<p>u skladu s pravilnikom iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona.</p> <p>(4) Kada se ušteda energije utvrđuje procenom, vrijednost zajamčene uštede utvrđuje se glavnim projektom kojeg izrađuje osoba ovlaštena za projektiranje sukladno posebnom propisu.</p> <p>(5) Pružatelj energetske usluge može temeljem ugovora o energetsom učinku ulagati u nepokretnu imovinu korisnika, u pokretnine ili činiti nematerijalna ulaganja, a može se pored ulaganja obvezati i na opskrbu korisnika energijom.</p> <p>(6) Ulaganja pružatelja energetske usluge u nepokretnu imovinu mogu obuhvaćati ulaganja u poboljšanje energetskog svojstva zgrade, mjere poboljšanja ovojnice grijanog ili hlađenog dijela zgrade, a što uključuje i održavanje obnovljenih dijelova zgrade i opremu izrađenu za specifične potrebe korisnika, a pri kojem ulaganju dolazi do spajanja uloženog s nepokretnom imovinom na način da se ono ne može odvojiti ili bi odvajanjem ulaganje ili sama nepokretna imovina bili uništeni ili bi im se bitno umanjila vrijednost.</p> <p>(7) Ulaganja pružatelja energetske</p>			
--	--	--	--	--

usluge u nepokretnu imovinu iz stavka 6. ovoga članka za čitavog trajanja ugovora o energetsom učinku predstavljaju ulaganje pružatelja energetske usluge u tuđu imovinu.

(8) Pružatelj energetske usluge je kao vlasnik dužan održavati i upravljati pokretninama, kada su iste ugovorom o energetsom učinku namijenjene zadovoljavanju energetske potreba korisnika.

(9) Korisnik je dužan pružatelju energetske usluge omogućiti pristup pokretninama iz stavka 8. ovoga članka.

(10) Nematerijalna ulaganja pružatelja energetske usluge mogu obuhvaćati savjetodavne usluge, upravljanje, nadzor, nabavu ili ostale djelatnosti koje dovode do provjerljive uštede energije ili provjerljive financijske uštede za korisnika, a nastale promjenom ponašanja korisnika ili općenito poboljšanjem upravljanja potrošnjom energije na strani korisnika.

(11) Kod ulaganja iz stavka 10. ovoga članka, isključivo korisnik ima obvezu primjene mjera energetske učinkovitosti.

(12) Kada je ugovorena obveza pružatelja energetske usluge na opskrbu korisnika energijom, pružatelj energetske usluge takvu energiju proizvodi ili pribavlja o vlastitom riziku i trošku, a isporučuje ju korisniku u sklopu naknade za uslugu, bez posebne i/ili dodatne naknade.«

Članak 19.

Iza članka 26. dodaje se članak 26.a koji glasi:

»Članak 26.a

(1) Ugovor o energetske učinku za zgrade javnog sektora sklapa se u pisanom obliku i na jasan i transparentan način uređuje sljedeća pitanja:

- popis mjera za poboljšanje učinkovitosti koje treba provesti ili rezultata u vezi s učinkovitošću koje treba ostvariti
- zajamčene uštede koje treba ostvariti provedbom ugovorenih mjera i novčanu vrijednost ostvarenih energetske ušteda
- ključne faze ispunjenja ugovora i njihovo trajanje, popis koraka u

	<p>provedbi mjere</p> <ul style="list-style-type: none"> – trajanje ugovora i otkazni rok – popis obveza svake ugovorne strane, odredbe o preuzimanju rizika i o sankcijama za kršenje obveza – ugovorenu obvezu potpune provedbe ugovorenih mjera i dokumentiranja svih promjena učinjenih izvedbom projekta – odredbe o mjerenju i verifikaciji ušteda energije, razdobljima za koja se moraju raditi verifikacije ili praćenja potrošnje, metode i dokazi kojima se ugovorne strane mogu služiti – prikaz financijskih posljedica projekta i raspodjele udjela obiju ugovornih strana u ostvarenim novčanim uštedama (naknada pružatelju energetske usluge) – provjere kvalitete izvedbe – jamstva pružatelja energetske usluge – zahtjev za ugovaranjem istovjetnih obveza u svim podugovorima pružatelja energetske usluge – odredbe u svezi s raspolaganjem 		
--	--	--	--

viškova energije proizvedenim korištenjem ulaganja pružatelja energetske usluge, a koji viškovi pripadaju pružatelju energetske usluge

– odredbe koje reguliraju normalizaciju referentne potrošnje energije i/ili prilagodbe ugovorene novčane vrijednosti energetske ušteda.

(2) Za ugovorenu odgovornost pružatelja energetske usluge za ostvarenje ušteda, verifikacija ušteda koje se utvrđuju procjenom izračunava se temeljem verificiranog projekta pružatelja energetske usluge, verifikacija ušteda koje se utvrđuju mjerenjem izračunava se temeljem mjerenja, a ništetna je ugovorna odredba koja obvezuje na plaćanje naknade za uštede koje nisu verificirane.

(3) Ukoliko korisnik energetske usluge ima obvezu primjene mjera energetske učinkovitosti, naknada pružatelju energetske usluge za isporučene usluge se duguje bez obzira na primjenu mjera energetske učinkovitosti.«.

Članak 20.

U članku 27. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Sredstva za plaćanje naknade do vrijednosti određene ugovorom smatraju se rashodima naknade za energetske usluge u okviru redovnih materijalnih troškova.«.

Članak 22.

U članku 29. stavku 3. riječi: »članka 26. stavka 2.« zamjenjuju se riječima: »članka 26.a«.

U stavku 3. točka 9. mijenja se i glasi:

»9. ništetnost ugovorne odredbe kojom bi se korisnici kao cjelina obvezivali na plaćanje neostvarene uštede.«

Stavak 5. mijenja se i glasi:

»(5) Svaki suvlasnik može osporiti ostvarenje ušteda dokazom ušteda izrađenim u skladu s pravilnikom iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona.«.

Iza stavka 8. dodaje se stavak 9. koji glasi:

»(9) Ništetna je ugovorna odredba ugovora o energetske učinku višestambene zgrade kojom bi se

	korisnici kao cjelina obvezivali na plaćanje neostvarene uštede.«.		
<p>Članak 20.</p> <p>Nacionalni fond za energetske učinkovitost, financiranje i tehnička podrška</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje članke 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, države članice olakšavaju uspostavljanje novih ili uporabu postojećih instrumenata financiranja za mjere za poboljšanje energetske učinkovitosti kako bi se maksimalno iskoristile pogodnosti financiranja iz više izvora.</p> <p>2. Komisija prema potrebi izravno ili putem europskih financijskih institucija pomaže državama članicama pri uspostavljanju instrumenata financiranja i sustava tehničke podrške s ciljem povećanja energetske učinkovitosti u različitim sektorima.</p> <p>3. Komisija olakšava razmjenu najboljih praksi između nadležnih nacionalnih ili regionalnih tijela, na primjer putem godišnjih sastanaka regulatornih tijela,</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o energetske učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 6.

javnih baza podataka s informacijama o provedbi mjera u državama članicama i usporedbe zemalja.

4. Države članice mogu uspostaviti nacionalni fond za energetske učinkovitost. Namjena tog fonda je pružanje podrške nacionalnim inicijativama za povećanje energetske učinkovitosti.

5. Države članice mogu omogućiti da se obveze iz članka 5. stavka 1. ispunjavaju godišnjim doprinosima nacionalnom fondu za energetske učinkovitost u iznosu koji je jednak ulaganjima potrebnim za ispunjavanje navedenih obveza.

6. Države članice mogu predvidjeti da stranke obveznice svoje obveze iz članka 7. stavka 1. mogu ispuniti u obliku godišnjeg doprinosa nacionalnom fondu za energetske učinkovitost u iznosu koji je jednak ulaganjima potrebnim za ispunjavanje navedenih obveza.

7. Države članice mogu upotrebljavati svoje prihode od godišnjih emisijskih kvota u skladu s Odlukom br. 406/2009/EZ kako bi razvile inovativne mehanizme financiranja za praktičnu primjenu cilja poboljšanja energetske svojstava zgrada iz članka 5.

<p>Članak 21.</p> <p>Faktori konverzije</p> <p>Za potrebe usporedbe ušteda energije i pretvorbe u usporedivu jedinicu primjenjuju se faktori konverzije utvrđeni u Prilogu IV. osim ako je opravdana uporaba drugih faktora konverzije.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o energetskej učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 22.
<p>POGLAVLJE V.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 22.</p> <p>Delegirani akti</p> <p>1. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 23. radi preispitivanja usklađenih referentnih vrijednosti učinkovitosti iz članka 14. stavka 10. drugog podstavka.</p> <p>2. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 23. kako bi tehničkom napretku prilagodila vrijednosti, metode izračunavanja, zadani koeficijent</p>		Nije potrebno preuzimanje	Preuzeto u: Pravilnik o sustavu za praćenje, mjerenje i verifikaciju ušteda energije (NN 71/2015) članak/članci Članak 1. Članak 2.

<p>primarne energije i zahtjeve iz priloga I., II., III., IV., V., VII., VIII., IX., X. i XII.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Izvršavanje delegacije</p> <p>1. Ovlasti za donošenje delegiranih akata dodjeljuju se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.</p> <p>2. Ovlasti za donošenje delegiranih akata iz članka 22. Komisiji se dodjeljuju na rok od pet godina od 4. prosinca 2012.</p> <p>3. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 22. Odlukom o opozivu okončava se delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Odluka stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije ili na kasniji dan utvrđen u odluci. Ona ne utječe na valjanost bilo kojih delegiranih akata koji su već na snazi.</p> <p>4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću.</p> <p>5. Delegirani akt donesen u skladu s</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Neprimjenjivo</p>

<p>člankom 22. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće na njega ne uloži nikakav prigovor u roku od dva mjeseca od obavješćivanja Europskog parlamenta i Vijeća o tom aktu ili prije isteka tog roka ako Europski parlament i Vijeće obavijeste Komisiju da nemaju namjeru uložiti prigovor. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.</p>			
<p>Članak 24.</p> <p>Preispitivanje i praćenje provedbe</p> <p>1. Države članice od 2013. svake godine do 30. travnja izvješćuju o napretku u ostvarivanju nacionalnih ciljeva povećanja energetske učinkovitosti u skladu s Prilogom XIV. dijelom 1. Izvješće može činiti dio nacionalnih programa reformi iz Preporuke Vijeća 2010/410/EU od 13. srpnja 2010. o općim smjernicama za gospodarske politike država članica i Unije (28).</p> <p>2. Do 30. travnja 2014. i zatim svake tri godine nakon toga države članice podnose nacionalne akcijske planove za energetska učinkovitost. Nacionalni akcijski planovi za energetska učinkovitost obuhvaćaju značajne mjere za poboljšanje energetske učinkovitosti i očekivane i/ili ostvarene uštede energije, uključujući uštede u opskrbi energijom te prijenosu i distribuciji energije</p>	<p>Članak 6.</p> <p>U članku 8. stavku 2. točki 5. iza riječi: »nulte« dodaje se riječi: »potrošnje«.</p> <p>U točki 6. iza riječi: »zgrada« dodaju se riječi: »koje su«.</p> <p>Članak 7.</p> <p>Naslov iznad članka 9. mijenja se i glasi: »Godišnje izvješće o napretku postignutom u ostvarenju nacionalnih ciljeva energetske učinkovitosti«.</p> <p>U članku 9. stavku 1. riječi: »Izvješće o provedbi Nacionalnog akcijskog plana« zamjenjuju se riječima: »Godišnje izvješće o napretku postignutom u ostvarenju nacionalnih</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o energetska učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 8. Članak 9</p>

<p>kao i u njezinoj krajnjoj potrošnji, s ciljem ostvarivanja nacionalnih ciljeva povećanja energetske učinkovitosti iz članka 3. stavka 1. Nacionalni akcijski planovi za energetske učinkovitost dopunjeni su ažuriranim procjenama očekivane opće potrošnje primarne energije u 2020. i procijenjenim razinama potrošnje primarne energije u sektorima navedenima u Prilogu XIV. dijelu 1.</p> <p>Komisija do 31. prosinca 2012. osigurava obrazac kao smjernicu za nacionalne akcijske planove za energetske učinkovitost. Taj se obrazac usvaja u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 26. stavka 2. Nacionalni akcijski planovi za energetske učinkovitost u svakom slučaju moraju uključivati informacije navedene u Prilogu XIV.</p> <p>3. Komisija ocjenjuje godišnja izvješća i nacionalne akcijske planove za energetske učinkovitost te procjenjuje u kojoj je mjeri određena država članica postigla napredak prema ostvarivanju nacionalnih ciljeva povećanja energetske učinkovitosti predviđenih u članku 3. stavku 1. i prema provedbi ove Direktive. Komisija svoju procjenu šalje Europskom parlamentu i Vijeću. Komisija može na temelju svoje procjene izvješća i nacionalnih akcijskih planova za energetske učinkovitost dati preporuke državama članicama.</p>	<p>ciljeva energetske učinkovitosti».</p> <p>Stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>»(2) Izvješće iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se Europskoj komisiji i sadrži:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. prikaz mjera koje su provedene prethodne godine i koje doprinose ostvarivanju ukupnih nacionalnih ciljeva povećanja energetske učinkovitosti 2. iznos uštede energije u zgradama koje su u vlasništvu ili koje koristi javni sektor 3. analizu ostvarenja ciljeva u prethodnoj godini, uključujući nacionalni okvirni cilj ušteda energije i kumulativni cilj novih ušteda u krajnjoj potrošnji.«. 		
---	---	--	--

4. Komisija prati učinak provedbe ove Direktive na direktive 2003/87/EZ, 2009/28/EZ i 2010/31/EU te na Odluku br. 406/2009/EZ, kao i na industrijske sektore, posebno na one koji su izloženi znatnom riziku od istjecanja ugljika kako je određeno u Odluci 2010/2/EU.

5. Komisija preispituje stalnu potrebu za mogućnošću izuzeća utvrđenih u članku 14. stavku 6. prvi put tijekom procjene prvog nacionalnog akcijskog plana za energetske učinkovitost i zatim svake tri godine nakon toga. Ako preispitivanje pokaže da bilo koji od kriterija za navedena izuzeća više nije opravdan s obzirom na raspoloživost toplinskog opterećenja i stvarne uvjete rada izuzetih postrojenja, Komisija predlaže odgovarajuće mjere.

6. Države članice u skladu s metodologijom navedenom u Prilogu I. svake godine do 30. travnja Komisiji dostavljaju statističke podatke o nacionalnoj proizvodnji električne i toplinske energije iz visokoučinkovite i niskoučinkovite kogeneracije u odnosu na ukupnu proizvodnju toplinske i električne energije. One također dostavljaju godišnje statističke podatke o kogeneracijskim kapacitetima za proizvodnju toplinske i električne energije i gorivima za kogeneraciju te o proizvodnji i kapacitetima centraliziranoga grijanja i hlađenja u odnosu na ukupnu proizvodnju i kapacitete toplinske i električne energije.

Države članice dostavljaju statističke podatke o uštedama primarne energije koje se postižu primjenom kogeneracije u skladu s metodologijom navedenom u Prilogu II.

7. Komisija do 30. lipnja 2014. Europskom parlamentu i Vijeću dostavlja procjenu iz članka 3. stavka 2. kojoj prema potrebi prilaže prijedloge za daljnje mjere.

8. Uzimajući u obzir zahtjeve utvrđene Direktivom 2004/18/EZ, Komisija do 5. prosinca 2015. preispituje učinkovitost provedbe članka 6. i podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. Tom se izvješću prema potrebi prilažu prijedlozi za daljnje mjere.

9. Komisija do 30. lipnja 2016. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o provedbi članka 7. Tom se izvješću prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog za jednu ili više sljedećih namjena:

- (a) izmjenu krajnjeg datuma utvrđenog u članku 7. stavku 1.;
- (b) preispitivanje zahtjeva utvrđenih u članku 7. staccima 1., 2. i 3.;
- (c) utvrđivanje dodatnih zajedničkih zahtjeva, posebno u vezi s pitanjima iz članka 7. stavka 7.

10. Komisija do 30. lipnja 2018. procjenjuje napredak koji su države članice ostvarile u uklanjanju regulatornih i

<p>neregulativnih prepreka iz članka 19. stavka 1. Ta je procjena prema potrebi popraćena prijedlozima za daljnje mjere.</p> <p>11. Komisija objavljuje izvješća iz stavaka 1. i 2.</p>				
<p>Članak 25.</p> <p>Internetska platforma</p> <p>Komisija uspostavlja internetsku platformu za poticanje praktične provedbe ove Direktive na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini. Platforma pruža podršku razmjeni iskustava u vezi s praksama, sustavnim vrednovanjem, aktivnostima umrežavanja i inovativnim praksama.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Neprimjenjivo	
<p>Članak 26.</p> <p>Odborski postupak</p> <p>1. Komisiji pomaže odbor. Taj odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.</p> <p>2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Neprimjenjivo	

<p>Članak 27.</p> <p>Izmjene i stavljanja izvan snage</p> <p>1. Direktiva 2006/32/EZ stavlja se izvan snage od 5. lipnja 2014., osim njezinog članka 4. stavaka od 1. do 4. i priloga I., III. i IV., ne dovodeći u pitanje obveze država članica u vezi s rokovima za njezino prenošenje u nacionalno pravo. Članak 4. stavci od 1. do 4. i prilogi I., III. i IV. Direktive 2006/32/EZ stavlja se izvan snage s učinkom od 1. siječnja 2017.</p> <p>Direktiva 2004/8/EZ stavlja se izvan snage od 5. lipnja 2014., ne dovodeći u pitanje obveze država članica u vezi s rokovima za njezino prenošenje u nacionalno pravo.</p> <p>Upućivanja na direktive 2006/32/EZ i 2004/8/EZ smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga XV.</p> <p>2. Članak 9. stavci 1. i 2. Direktive 2010/30/EU brišu se od 5. lipnja 2014.</p> <p>3. Direktiva 2009/125/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.Umeće se sljedeća uvodna izjava:</p> <p>„(35a)Direktivom 2010/31/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 2010. o energetske svojstvima</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Neprimjenjivo</p>
--	--	----------------------------------	----------------------

zgrada (29) od država članica zahtijeva se da odrede zahtjeve energetske svojstava za dijelove zgrada koji čine dio ovojnice zgrade i zahtjeve sustava u pogledu ukupnih energetske svojstava, ispravnog postavljanja i odgovarajućeg dimenzioniranja, ugađanja i nadzora tehničkih sustava koji se postavljaju u postojećim zgradama. U skladu je s ciljevima ove Direktive da se u određenim okolnostima navedenim zahtjevima može ograničiti postavljanje proizvoda povezanih s energijom koji su u skladu s ovom Direktivom i njezinim provedbenim mjerama, pod uvjetom da takvi zahtjevi ne predstavljaju neopravdanu tržišnu prepreku.

2. Na kraju članka 6. stavka 1. dodaje se sljedeća rečenica:

„Time se ne dovode u pitanje zahtjevi energetske svojstava i zahtjevi sustava koje određuju države članice u skladu s člankom 4. stavkom 1. i člankom 8. Direktive 2010/31/EU.”

<p>Članak 28.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 5. lipnja 2014.</p> <p>Neovisno o prvom podstavku, države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člankom 4., člankom 5. stavkom 1. prvim podstavkom, člankom 5. stavkom 5., člankom 5. stavkom 6., člankom 7. stavkom 9. zadnjim podstavkom, člankom 14. stavkom 6., člankom 19. stavkom 2., člankom 24. stavkom 1. i člankom 24. stavkom 2. te Prilogom V. točkom 4. do datuma koji su u njima navedeni.</p> <p>One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Države članice određuju načine tog upućivanja.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Neprimjenjivo</p>
--	--	----------------------------------	----------------------

<p>Članak 29.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Neprimjenjivo</p>
<p>Članak 30.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Neprimjenjivo</p>
<p>PRILOG I.</p> <p>OPĆA NAČELA ZA IZRAČUN ELEKTRIČNE ENERGIJE IZ KOGENERACIJE</p> <p>Dio I.</p> <p>Opća načela</p> <p>Vrijednosti koje se koriste za izračun električne energije iz kogeneracije određuju se na temelju očekivanog ili stvarnog rada jedinice u uobičajenim pogonskim uvjetima. Kod mikrokogeneracijskih jedinica izračun se može temeljiti na potvrđenim vrijednostima.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o stjecanju statusa povlaštenog proizvođača električne energije (NN 132/2013, 81/14, 93/14, 24/15, 99/15, 110/15) članak/članci Članak 2.</p>

(a) Proizvodnja električne energije iz kogeneracije smatra se jednakom ukupnoj godišnjoj proizvodnji električne energije u jedinici mjereno na izlazu glavnih generatora;

i. u kogeneracijskim jedinicama tipa (b), (d), (e), (f), (g) i (h) iz dijela II., cjelokupne godišnje učinkovitosti koju utvrđuju države članice, na razini od najmanje 75 %; i

ii. u kogeneracijskim jedinicama tipa (a) i (c) iz dijela II., cjelokupne godišnje učinkovitosti koju utvrđuju države članice, na razini od najmanje 80 %.

(b) Kod kogeneracijskih jedinica cjelokupne godišnje učinkovitosti ispod vrijednosti iz točke (a) podtočke i. (kogeneracijske jedinice tipa (b), (d), (e), (f), (g) i (h) iz dijela II.) ili cjelokupne godišnje učinkovitosti ispod vrijednosti iz točke (a) podtočke ii. (kogeneracijske jedinice tipa (a) i (c) iz dijela II.) kogeneracija se izračunava u skladu sa sljedećom formulom:

$$E\text{CHP} = H\text{CHP} \times C$$

pri čemu:

ECHP označava količinu električne energije iz kogeneracije,

C označava omjer električne i toplinske energije,

HCHP označava količinu korisne topline

iz kogeneracije (izračunanu u tu svrhu kao ukupna proizvodnja toplinske energije umanjena za svu toplinu proizvedenu u odvojenim kotlovima ili izravnim oduzimanjem pare iz parnoga generatora ispred turbine).

Izračun električne energije iz kogeneracije mora se temeljiti na stvarnom omjeru električne i toplinske energije. Ako nije poznat stvarni omjer električne i toplinske energije kogeneracijske jedinice, mogu se, posebno u statističke svrhe, koristiti sljedeće zadane vrijednosti za jedinice tipa (a), (b), (c), (d), i (e) iz dijela II., uz uvjet da je izračunana kogeneracijska električna energija manja ili jednaka ukupnoj proizvodnji električne energije u jedinici:

Tip jedinice	Zadani omjer električne i toplinske energije, C
Kombinirani proces plinske i parne turbine	0,95
Protutlačne parne turbine	0,45
Kondenzacijske parne turbine s oduzimanjem pare	0,45
Plinske turbine s iskorištavanjem otpadne topline	0,55

Motor s unutarnjim 0,75
izgaranjem

Ako države članice uvedu zadane vrijednosti za omjere električne i toplinske energije za jedinice tipa (f), (g), (h), (i), (j) i (k) iz dijela II., takve se zadane vrijednosti objavljuju i o njima se obavješćuje Komisija.

(c) Ako se energetski udio utrošenoga goriva u postupku kogeneracije povrati u kemikalijama i reciklira, taj se udio može oduzeti iz utrošenoga goriva prije izračunavanja cjelokupne učinkovitosti iz točaka (a) i (b).

(d) Države članice mogu odrediti omjer električne i toplinske energije kao omjer između električne energije i korisne topline u kogeneracijskom pogonu nižeg kapaciteta koristeći radne podatke određene jedinice.

(e) Države članice mogu za potrebe izračuna u skladu s točkama (a) i (b) koristiti razdoblja izvješćivanja različita od jednogodišnjih.

Dio II.

Kogeneracijske tehnologije obuhvaćene ovom Direktivom

(a) Kombinirani proces plinske i parne turbine

(b) Protutlačne parne turbine

(c) Kondenzacijske parne turbine s

<p>oduzimanjem pare</p> <p>(d) Plinske turbine s iskorištavanjem otpadne topline</p> <p>(e) Motor s unutarnjim izgaranjem</p> <p>(f) Mikroturbine</p> <p>(g) Stirlingovi motori</p> <p>(h) Gorivne ćelije</p> <p>(i) Parni strojevi</p> <p>(j) Organski Rankineovi procesi</p> <p>(k) Sve druge vrste tehnologija ili njihove kombinacije obuhvaćene definicijom utvrđenom u članku 2. točki 30.</p> <p>Pri provedbi i primjeni općih načela za izračun električne energije iz kogeneracije, države članice upotrebljavaju detaljne smjernice utvrđene Odlukom Komisije 2008/952/EZ od 19. studenoga 2008. o uspostavljanju detaljnih smjernica za provedbu i primjenu Priloga II. Direktivi 2004/8/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (1).</p>				
<p>(1) <u>SL L 338, 17.12.2008., str. 55.</u></p>				

<p>PRILOG II.</p> <p>METODOLOGIJA UTVRĐIVANJA UČINKOVITOSTI POSTUPKA KOGENERACIJE</p> <p>Vrijednosti koje se koriste za izračun učinkovitosti kogeneracije i ušteda primarne energije određuju se na temelju očekivanog ili stvarnog rada jedinice u uobičajenim pogonskim uvjetima.</p> <p>(a) Visokoučinkovita kogeneracija</p> <p>Za potrebe ove Direktive visokoučinkovita kogeneracija ispunjava sljedeće kriterije:</p> <ul style="list-style-type: none"> —kogeneracijskom proizvodnjom iz kogeneracijskih jedinica osiguravaju se uštede primarne energije izračunane u skladu s točkom (b) od najmanje 10 % u odnosu na referentne vrijednosti za odvojenu proizvodnju toplinske i električne energije, —proizvodnja iz malih kogeneracijskih i mikrokogeneracijskih jedinica kojom se osiguravaju uštede primarne energije može se ubrojiti u visokoučinkovitu kogeneraciju. <p>(b) Izračun ušteda primarne energije</p> <p>Iznos ušteda primarne energije dobivenih iz kogeneracijske proizvodnje definirane u skladu s Prilogom I. izračunava se prema</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o stjecanju statusa povlaštenog proizvođača električne energije (NN 132/2013, 81/14, 93/14, 24/15, 99/15, 110/15) članak/članci Članak 2.</p>
--	--	----------------------	--

sljedećoj formuli:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\frac{CHP_{H\eta}}{Ref_{H\eta}} + \frac{CHP_{E\eta}}{Ref_{E\eta}}} \right) \times 100\%$$

pri čemu:

PES označava uštede primarne energije, CHP H η označava učinkovitost toplinske energije iz kogeneracijske proizvodnje definiranu kao godišnja proizvodnja korisne topline podijeljena s utroškom goriva za proizvodnju zbroja korisne topline i električne energije iz kogeneracije, Ref H η označava referentnu vrijednost učinkovitosti za odvojenu proizvodnju toplinske energije, CHP E η označava učinkovitost električne energije iz kogeneracijske proizvodnje definiranu kao godišnja električna energija iz kogeneracije podijeljena s utroškom goriva za proizvodnju zbroja ukupne korisne topline i električne energije iz kogeneracije. Tamo gdje kogeneracijska jedinica proizvodi mehaničku energiju, godišnja električna energija iz kogeneracije može se povećati dodatnim elementom koji predstavlja količinu električne energije koja je jednaka količini mehaničke energije. Ovaj dodatni element ne predstavlja osnovu za pravo na izdavanje jamstava o podrijetlu u skladu s člankom 14. stavkom 10., Ref E η označava referentnu vrijednost učinkovitosti za odvojenu proizvodnju

električne energije.

(c) Izračun ušteda energije pomoću alternativnog izračuna

Države članice mogu izračunavati uštede primarne energije iz proizvodnje toplinske, električne i mehaničke energije kako je niže naznačeno bez primjene Priloga I. kako bi se iz istog postupka isključili oni dijelovi toplinske i električne energije koji nisu dobiveni kogeneracijom. Takva se proizvodnja može smatrati visokoučinkovitom kogeneracijom uz uvjet da ispunjava kriterije učinkovitosti iz točke (a) ovog Priloga i, za kogeneracijske jedinice električnog kapaciteta većeg od 25 MW, ako je cjelokupna učinkovitost iznad 70 %. Međutim, za izdavanje jamstva o podrijetlu i u statističke svrhe količina električne energije iz kogeneracije dobivena takvom proizvodnjom utvrđuje se u skladu s Prilogom I.

Ako se uštede primarne energije za postupak izračunavaju alternativnom metodom kako je gore naznačeno, uštede primarne energije izračunavaju se pomoću formule iz točke (b) ovog Priloga tako da se „CHP $H\eta$ ” zamijeni s „ $H\eta$ ” i „CHP $E\eta$ ” s „ $E\eta$ ”, pri čemu:

$H\eta$ označava učinkovitost toplinske energije postupka, definiranu kao godišnja proizvodnja topline podijeljena s utroškom goriva za dobivanje zbroja proizvodnje

<p>toplinske i električne energije,</p> <p>η označava učinkovitost električne energije postupka, definiranu kao godišnja proizvodnja električne energije podijeljena s utroškom goriva za dobivanje zbroja proizvodnje toplinske i električne energije. Tamo gdje kogeneracijska jedinica proizvodi mehaničku energiju, godišnja električna energija iz kogeneracije može se povećati dodatnim elementom koji predstavlja količinu električne energije koja je jednaka količini mehaničke energije. Ovaj dodatni element ne predstavlja osnovu za pravo na izdavanje jamstava o podrijetlu u skladu s člankom 14. stavkom 10.</p> <p>(d) Države članice mogu za potrebe izračuna u skladu s točkama (b) i (c) ovog Priloga koristiti razdoblja izvješćivanja različita od jednogodišnjih.</p> <p>(e) Kod mikrokogeneracijskih jedinica izračun ušteda primarne energije može se temeljiti na potvrđenim podacima.</p> <p>(f) Referentne vrijednosti učinkovitosti za odvojenu proizvodnju toplinske i električne energije</p> <p>Usklađene referentne vrijednosti učinkovitosti sastoje se od matičnih vrijednosti diferenciranih prema relevantnim čimbenicima, uključujući godinu izgradnje i vrste goriva, i moraju se zasnivati na</p>				
--	--	--	--	--

dokumentiranoj analizi uzimajući među ostalim u obzir podatke iz operativne uporabe u realnim uvjetima, mješavinu goriva i klimatske uvjete kao i primijenjene kogeneracijske tehnologije.

Temeljem referentnih vrijednosti učinkovitosti za odvojenu proizvodnju toplinske i električne energije u skladu s formulom utvrđenom u točki (b) određuje se operativna učinkovitost odvojene proizvodnje toplinske i električne energije koja se namjerava zamijeniti kogeneracijom.

Referentne vrijednosti učinkovitosti izračunavaju se prema sljedećim načelima:

- 1.za kogeneracijske jedinice usporedba s odvojenom proizvodnjom električne energije temelji se na načelu usporedbe istih kategorija goriva;
- 2.svaka kogeneracijska jedinica uspoređuje se s najdostupnijom i ekonomski najopravdanijom tehnologijom za odvojenu proizvodnju toplinske i električne energije na tržištu u godini izgradnje kogeneracijske jedinice;
- 3.referentne vrijednosti učinkovitosti za kogeneracijske jedinice starije od 10 godina utvrđuju se prema referentnim vrijednostima jedinica starih 10 godina;
- 4.referentne vrijednosti učinkovitosti za odvojenu proizvodnju električne i toplinske energije odražavaju klimatske razlike među državama članicama.

<p>PRILOG III.</p> <p>ZAHTJEVI ENERGETSKE UČINKOVITOSTI ZA PROIZVODE, USLUGE I ZGRADE KOJE KUPUJE SREDIŠNJA VLAST</p> <p>U mjeri u kojoj je to sukladno troškovnoj učinkovitosti, gospodarskoj izvedivosti, široj održivosti, tehničkoj prikladnosti i dovoljnoj razini tržišnog natjecanja, središnja vlast koja kupuje proizvode, usluge ili zgrade:</p> <p>(a) ako je proizvod obuhvaćen delegiranim aktom donesenim na temelju Direktive 2010/30/EU ili povezane provedbene direktive Komisije, kupuje samo proizvode usklađene s kriterijem pripadnosti najvišem mogućem razredu energetske učinkovitosti s obzirom na potrebu za osiguravanjem dovoljne razine tržišnog natjecanja;</p> <p>(b) ako je proizvod koji nije obuhvaćen točkom (a) obuhvaćen provedbenom mjerom u okviru Direktive 2009/125/EZ koja je usvojena nakon stupanja na snagu ove Direktive, kupuje samo proizvode usklađene s referentnim vrijednostima za energetske učinkovitost koje su određene u toj provedbenoj mjeri;</p> <p>(c) kupuje uredsku opremu koja je obuhvaćena Odlukom Vijeća 2006/1005/EZ od 18. prosinca 2006. o sklapanju Sporazuma između Vlade Sjedinjenih Američkih Država i Europske</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o energetskej učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 31.
---	--	---------------	--

zajednice o usklađivanju programa za označivanje energetske učinkovitosti za uredsku opremu (1) i koja je usklađena sa zahtjevima energetske učinkovitosti koji nisu manje stroži od zahtjeva navedenih u Prilogu C Sporazumu koji je priložen toj Odluci;

(d) kupuje samo gume koje su usklađene s kriterijem pripadnosti najvišem razredu energetske učinkovitosti s obzirom na potrošnju goriva kako je definirano Uredbom (EZ) br. 1222/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o označivanju guma s obzirom na učinkovitost potrošnje goriva i druge bitne parametre (2). Ovim se zahtjevom javna tijela ne sprečavaju u kupnji guma najvišeg razreda s obzirom na prianjanje na mokroj podlozi ili vanjsku buku kotrljanja ako je to opravdano sigurnosnim razlozima ili razlozima javnog zdravlja;

(e) u svojim pozivima za podnošenje ponuda za ugovore o uslugama zahtijevaju da za potrebe pružanja predmetnih usluga pružatelji usluga upotrebljavaju samo proizvode u skladu sa zahtjevima iz točaka (a) do (d) prilikom pružanja predmetnih usluga. Ovaj se zahtjev primjenjuje samo na nove proizvode koje pružatelj usluga kupuje djelomično ili u cijelosti za potrebe pružanja predmetnih usluga;

(f) kupuje ili sklapa nove sporazume o najmu

<p>samo za zgrade koje ispunjavaju barem minimalne zahtjeve energetske svojstava iz članka 5. stavka 1. osim ako je namjena kupnje:</p> <p>i. provedba velike obnove ili rušenja; ii. u slučaju javnih tijela, ponovna prodaja zgrade, a ne njezina uporaba za potrebe javnog tijela; ili iii. očuvanje zgrade kao službeno zaštićene zgrade jer pripada posebno zaštićenom području ili zbog njezine posebne arhitektonske ili povijesne vrijednosti.</p> <p>Usklađenost s navedenim zahtjevima provjerava se putem energetskih certifikata iz članka 11. Direktive 2010/31/EU.</p> <hr/> <p>(1) <u>SL L 381, 28.12.2006., str. 24.</u></p> <p>(2) <u>SL L 342, 22.12.2009., str. 46.</u></p>			
<p>PRILOG IV.</p> <p>ENERGETSKI UDIO ODABRANIH GORIVA ZA KRAJNJU POTROŠNJU – TABLICA KONVERZIJE (1)</p> <p>Energetska robakJ (neto kalorijska) kgoe (NCV) kWh (NCV)</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o sustavu za praćenje, mjerenje i verifikaciju ušteda energije (NN 71/2015) članak/članci Članak 4. Članak 6. Prilog Tablica 22</p>

	vrijednost (NCV))			Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o energetskej učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 22.
1 kg koksa	28 500	0,676	7,917		
1 kg kamenog ugljena	17 200 — 30 700	0,411 —	4,778 —		
1 kg briketa mrkog ugljena	20 000	0,733 0,478	8,528 5,556		
1 kg crnog lignita	10 500 — 21 000	0,251 —	2,917 —		
1 kg mrkog ugljena	5 600 — 10 500	0,502 0,134	5,833 1,556		
1 kg uljnog škriljevca	8 000 — 9 000	0,251 0,191	2,917 2,222		
1 kg treseta	7 800 — 13 800	— 0,215	2,167 2,500		
1 kg briketa treseta	16 000 — 16 800	0,186 —	2,167 —		
1 kg ostatnog loživog ulja (teškog ulja)	40 000	0,330 0,382	3,833 4,444		
1 kg lakog loživog ulja	42 300	0,401	4,667		
1 kg motornog benzina (benzina)	44 000	0,955	11,111		
1 kg parafina	40 000	0,955	11,111		
1 kg ukapljenog naftnog plina	46 000	1,099	12,778		

1 kg prirodnog plina (2)	47 200	1,126	13,10			
1 kg ukapljenog prirodnog plina	45 190	1,079	12,553			
1 kg drva (25 % vlažnosti) (3)	13 800	0,330	3,833			
1 kg drvenih peleta/briketa	16 800	0,401	4,667			
1 kg otpada	7 400 — 10 700	0,177 —	2,056 —			
		0,256	2,972			
1 MJ dobivene topline	1 000	0,024	0,278			
1 kWh električne energije	3 600	0,086	1 (4)			
Izvor: Eurostat.						
<hr/>						
(1) Države članice mogu primjenjivati drukčije koeficijente konverzije ako se oni mogu opravdati.						
(2) 93 % metana.						
(3) Države članice mogu primjenjivati i druge vrijednosti ovisno o vrsti drva koje se najviše upotrebljava u odgovarajućoj državi članici.						
(4) Primjenjuje se ako se uštede energije izračunavaju s obzirom na primarnu energiju koristeći se pristupom odozdo prema gore na temelju krajnje potrošnje energije. Za uštede						

<p>električne energije u kWh države članice mogu primjenjivati zadani koeficijent od 2,5. Države članice mogu primjenjivati drukčiji koeficijent pod uvjetom da ga mogu opravdati.</p>			
<p>PRILOG V.</p> <p>Zajedničke metode i načela za izračun učinka sustava obveza energetske učinkovitosti ili drugih mjera politike u skladu s člankom 7. stavcima 1., 2. i 9. i člankom 20. stavkom 6.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o sustavu za praćenje, mjerenje i verifikaciju ušteda energije (NN 71/2015) članak/članci Članak 1., Članak 2. Članak 6., Članak 8.
<p>1. Metode za izračun ušteda energije u smislu članka 7. stavaka 1. i 2., članka 7. stavka 9. drugog podstavka točaka (b), (c), (d), (e) i (f) te članka 20. stavka 6.</p> <p>Stranke obveznice, stranke sudionice, ovlaštene stranke ili provedbena tijela javne vlasti mogu upotrebljavati jednu ili više sljedećih metoda za izračun ušteda energije:</p> <p>(a) predviđene uštede na temelju rezultata prethodnih energetske poboljšanja u sličnim postrojenjima pod neovisnim nadzorom. Opći se pristup naziva „ex-ante”;</p> <p>(b) izmjerene uštede, pri čemu se uštede od uvođenja mjere ili paketa mjera</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o energetske učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 22.

<p>utvrđuju bilježenjem stvarnog smanjenja u uporabi energije, uzimajući u obzir čimbenike kao što su aditivnost, zauzetost, razine proizvodnje i vremenske prilike koji mogu utjecati na potrošnju. Opći se pristup naziva „ex-ante”;</p> <p>(c) procijenjene uštede, pri čemu se upotrebljavaju tehničke procjene ušteda. Ovaj se pristup može upotrebljavati samo ako je utvrđivanje pouzdanih izmjerenih podataka za određeno postrojenje teško ili nerazmjerno skupo, na primjer pri zamjeni kompresora ili električnog motora drukčijom vrijednošću KWh od one za koju postoje neovisne informacije o izmjerenim uštedama, ili ako procjene na temelju metodologija i referentnih vrijednosti utvrđenih na nacionalnoj razini provode kvalificirani ili akreditirani stručnjaci koji ne ovise o uključenim strankama obveznicama, strankama sudionicama ili ovlaštenim strankama;</p> <p>(d) uštede utvrđene na temelju istraživanja kojima se utvrđuje odgovor potrošača na savjete, informativne kampanje, sustave označivanja, certifikacijske sustave i pametne mjerne sustave. Ovaj se pristup može upotrebljavati samo za uštede proizišle iz promjena u ponašanju potrošača. Ne može se upotrebljavati za uštede proizišle iz</p>				
--	--	--	--	--

provedbe fizičkih mjera.

2. Pri utvrđivanju uštede energije za mjeru za poboljšanje energetske učinkovitosti u smislu članka 7. stavaka 1. i 2., članka 7. stavka 9. drugog podstavka točaka (b), (c), (d), (e) i (f) te članka 20. stavka 6. primjenjuju se sljedeća načela:

(a) u obzir se mogu uzeti samo uštede koje prelaze sljedeće razine:

i. standardne vrijednosti emisija Unije za nove osobne automobile i nova laka gospodarska vozila nakon provedbe Uredbe (EZ) br. 443/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o utvrđivanju standardnih vrijednosti emisija za nove osobne automobile u okviru integriranog pristupa Zajednice s ciljem smanjivanja emisija CO₂ iz lakih vozila (1) odnosno Uredbe (EU) br. 510/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2011. o utvrđivanju standardnih vrijednosti emisija za nova laka gospodarska vozila kao dio integriranog pristupa Unije s ciljem smanjivanja emisija CO₂ iz osobnih i lakih gospodarskih vozila (2);

ii. zahtjevi Unije u vezi s uklanjanjem određenih proizvoda povezanih s energijom s tržišta nakon provedbe provedbenih mjera u skladu s Direktivom 2009/125/EZ; i

(b) kako bi se u obzir uzele klimatske razlike između regija, države članice mogu odlučiti prilagoditi uštede standardnoj vrijednosti ili uskladiti različite uštede energije s temperaturnim razlikama između regija; (c) aktivnosti stranke obveznice, stranke sudionice ili ovlaštene stranke moraju biti dokazivo značajne za ostvarivanje iskazane uštede; (d) na uštede proizišle iz pojedinačne mjere pravo može polagati samo jedna stranka; (e) pri izračunu ušteda energije uzima se u obzir njihov životni vijek. To se može provesti tako da se zbroje uštede koje će se ostvariti svakom pojedinačnom mjerom između datuma njezine provedbe i 31. prosinca 2020. Države članice mogu također usvojiti drugu metodu ako procijene da se njome može ostvariti barem jednaka ukupna količina ušteda. Ako upotrebljavaju druge metode, države članice osiguravaju da ukupni iznos ušteda energije izračunan pomoću tih drugih metoda ne prelazi iznos ušteda energije koji bi dobile kada bi uštede izračunale kao zbroj ušteda koje će se ostvariti svakom pojedinačnom mjerom između datuma njezine provedbe i 31. prosinca 2020. Države članice u svom prvom nacionalnom akcijskom planu za energetska učinkovitost u skladu s				

Prilogom XIV. ovoj Direktivi detaljno opisuju koje su druge metode upotrebljavale i kojim su odredbama osigurale ispunjavanje tog obvezujućeg zahtjeva za izračun; i

(f) dopuštene su mjere koje pojedinačno ili zajednički provode stanke obveznice, stranke sudionice ili ovlaštene stranke i čiji je cilj dovesti do trajne transformacije proizvoda, opreme ili tržišta na višu razinu energetske učinkovitosti; i

(g) pri poticanju uvođenja mjera za poboljšanje energetske učinkovitosti države članice osiguravaju održavanje norma kakvoće proizvoda, usluga i provedbe mjera. Ako takve norme ne postoje, države članice surađuju sa strankama obveznicama, strankama sudionicama ili ovlaštenim strankama na njihovom uvođenju.

3. Pri utvrđivanju uštede energije na temelju mjera politike koje se primjenjuju u skladu s člankom 7. stavkom 9. drugim podstavkom točkom (a) primjenjuju se sljedeća načela:

(a) u obzir se uzimaju samo uštede energije na temelju mjera oporezivanja koje prelaze minimalne razine oporezivanja primjenjive na goriva u skladu s Direktivom Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje

energenata i električne energije (3) ili Direktivom Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (4);

(b) za izračun učinka upotrebljavaju se najnoviji i reprezentativni službeni podaci o cjenovnoj elastičnosti; i

(c) uštede energije ostvarene pratećim instrumentima porezne politike, uključujući fiskalne poticaje ili uplate u fond, obračunavaju se zasebno.

4. Obavješćivanje o metodologiji

Države članice do 5. prosinca 2013. Komisiju obavješćuju o predloženoj detaljnoj metodologiji za rad sustava obveze energetske učinkovitosti i za potrebe članka 7. stavka 9. i članka 20. stavka 6. Osim u slučaju poreza, takva obavijest uključuje pojedinosti o:

(a) strankama obveznicama, strankama sudionicama, ovlaštenim strankama ili provedbenim tijelima javne vlasti;

(b) ciljanim sektorima;

(c) razini cilja uštede energije ili očekivanim uštedama koje se trebaju ostvariti u cijelom razdoblju i međurazdobljima;

(d) trajanju razdoblja obveze i međurazdoblja;

(e) kategorijama prihvatljivih mjera;

(f) metodologiji izračunavanja, uključujući kako se određuju aditivnost i značajnost te koje se metodologije i referentne

vrijednosti upotrebljavaju za tehničke procjene;

- (g) životnom vijeku mjera;
- (h) pristupu usvojenom za rješavanje pitanja klimatskih razlika unutar države članice;
- (i) normama kakvoće;
- (j) protokolima za praćenje i provjeru i kako se osigurava njihova neovisnost o strankama obveznicama, strankama sudionicama ili ovlaštenim strankama;
- (k) revizijskim protokolima; i
- (l) kako se vodi računa o potrebi za ispunjavanjem zahtjeva iz članka 7. stavka 1. drugog podstavka.

U slučaju poreza takva obavijest uključuje pojedinosti o:

- (a) ciljanim sektorima i segmentu poreznih obveznika;
- (b) provedbenom tijelu javne vlasti;
- (c) očekivanoj uštedi koju treba ostvariti;
- (d) trajanju porezne mjere i međurazdobljima; i
- (e) metodologiji izračunavanja, uključujući koja se cjenovna elastičnost upotrebljava.

(1) [SL L 140, 5.6.2009., str. 1.](#)

(2) [SL L 145, 31.5.2011., str. 1.](#)

(3) [SL L 283, 31.10.2003., str. 51.](#)

(4) <u>SL L 347, 11.12.2006., str. 1.</u>			
<p>PRILOG VI.</p> <p>Minimalni kriteriji za energetske preglede uključujući energetske preglede koji se provode u sklopu sustava gospodarenja energijom</p> <p>Energetski pregledi iz članka 8. temelje se na sljedećim smjernicama:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o energetskom pregledu zgrade i energetskom certificiranju (NN 88/17) članak/članci članak 1., članak 2., članak 16., članak 19.
<p>(a)zasnivaju se na ažuriranim, izmjerenim i sljedivim radnim podacima o potrošnji energije i (za električnu energiju) profilima opterećenja;</p> <p>(b)obuhvaćaju detaljan pregled profila potrošnje energije zgrada ili skupina zgrada, tehnoloških procesa ili industrijskih postrojenja, uključujući prijevoz;</p> <p>(c)kada je to moguće, proizlaze iz analize troškova ciklusa trajanja umjesto iz jednostavnih razdoblja povrata kako bi se u obzir uzele dugoročne uštede, preostale vrijednosti dugoročnih ulaganja i diskontne stope;</p> <p>(d)razmjerni su i u dovoljnoj mjeri</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o sustavu za praćenje, mjerenje i verifikaciju ušteda energije (NN 71/2015) članak/članci Članak 7. - stavak 3

<p>reprezentativni kako bi se omogućilo dobivanje pouzdane slike o cjelokupnim energetske svojstvima i pouzdano prepoznavanje najvažnijih mogućnosti za poboljšanje.</p> <p>Energetskim se pregledima omogućuju detaljni i potvrđeni izračuni za predložene mjere s ciljem pružanja jasnih informacija o mogućim uštedama.</p> <p>Mora biti omogućena pohrana podataka koji se upotrebljavaju u energetske pregledima za povijesnu analizu i praćenje učinaka.</p>			
<p>PRILOG VII.</p> <p>Minimalni zahtjevi za obračun i informacije o obračunu na temelju stvarne potrošnje</p> <p>1. Minimalni zahtjevi za obračun</p> <p>1.1. Obračun na temelju stvarne potrošnje</p> <p>Kako bi se krajnjim kupcima omogućila regulacija vlastite potrošnje energije, obračun se treba provoditi na temelju stvarne potrošnje najmanje jednom godišnje, a informacije o obračunu trebaju se staviti na raspolaganje najmanje svaka tri mjeseca na zahtjev ili ako su se potrošači odlučili za primanje obračuna u elektroničkom obliku, u suprotnom dva puta godišnje. Plin koji se koristi samo za kuhanje može se izuzeti iz</p>	<p>Članak 12.</p> <p>U članku 18. stavku 3. riječi: »njihove internetske adrese« zamjenjuju se riječima: »adrese njihovih mrežnih stranica«.</p> <p>U stavku 4. točka 3. mijenja se i glasi:</p> <p>»3. da se na zahtjev krajnjeg kupca električne energije osigura brojilo koje može mjeriti odnosno uzimati u obzir električnu energiju isporučenu u elektroenergetsku mrežu iz vlastite proizvodnje unutar instalacija krajnjeg kupca «.</p> <p>U stavku 8. iza riječi: »opskrbljivači</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o energetskej učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 18.</p>

<p>ovog zahtjeva.</p> <p>1.2. Minimalne informacije koje račun mora sadržavati</p> <p>Države članice osiguravaju da su prema potrebi u ili s računima, ugovorima, transakcijama i potvrdama izdanima na distribucijskim stanicama krajnjim kupcima na jasan i razumljiv način na raspolaganje stavljene sljedeće informacije:</p> <p>(a) sadašnje stvarne cijene i stvarna potrošnja energije;</p> <p>(b) usporedbe sadašnje potrošnje energije krajnjeg kupca i potrošnje u istom razdoblju prošle godine, po mogućnosti u grafičkom obliku;</p> <p>(c) kontaktne informacije organizacija krajnjih kupaca, energetske agencije ili sličnih tijela, uključujući adrese internetskih stranica, gdje se mogu pronaći informacije o raspoloživim mjerama za poboljšanje energetske učinkovitosti, usporedivim profilima krajnjih korisnika i objektivnim tehničkim specifikacijama opreme koja koristi energiju.</p> <p>Pored toga, kada je moguće i korisno države članice osiguravaju da se u ili s računima, ugovorima, transakcijama i potvrdama izdanima na distribucijskim stanicama krajnjim kupcima na jasan i razumljiv način na raspolaganje stave usporedbe s</p>	<p>energije« dodaju se riječi: »koji imaju dozvolu za obavljanje energetske djelatnosti opskrbe električne energije, opskrbe plinom, opskrbe toplinskom energijom«.</p> <p>U točki 1. iza riječi: »obračunu« riječi: »električne energije« brišu se.</p>			
--	--	--	--	--

prosječnim uobičajenim ili referentnim krajnjim kupcem iz iste kategorije korisnika ili da se krajnjeg kupca uputi na navedene informacije.

1.3. Savjeti u vezi s energetsom učinkovitošću koji su priloženi računima i druge povratne informacije za krajnje kupce

U ugovorima, prilikom izmjena ugovora, u računima koje kupci primaju ili na internetskim stranicama namijenjenima pojedinačnim kupcima distributeri energije, operatori distribucijskih sustava i poduzeća za maloprodaju energije obavješćuju svoje kupce na jasan i razumljiv način o kontaktnim informacijama neovisnih centara za savjetovanje potrošača, energetske agencije ili sličnih institucija, uključujući njihove internetske adrese, gdje se mogu dobiti savjeti o raspoloživim mjerama za poboljšanje energetske učinkovitosti, referentnim profilima za potrošnju energije i tehničkim specifikacijama za uređaje koji koriste energiju, pri čemu ti savjeti mogu dovesti do smanjenja potrošnje energije navedenih uređaja.

<p>PRILOG VIII.</p> <p>Potencijal za učinkovitost u grijanju i hlađenju</p> <p>1.Sveobuhvatna procjena nacionalnih potencijala za grijanje i hlađenje iz članka 14. stavka 1. uključuje:</p> <p>(a) opis potražnje za grijanjem i hlađenjem;</p> <p>(b) predviđanje kako će se navedena potražnja promijeniti u sljedećih 10 godina, uzimajući posebno u obzir razvoj potražnje u zgradama i različitim industrijskim sektorima;</p> <p>(c) kartu državnog područja na kojoj je, uz istodobno očuvanje komercijalno osjetljivih informacija, utvrđeno sljedeće:</p> <p>i.mjesta potražnje za grijanjem i hlađenjem, uključujući;</p> <p>—općine i konurbacije sa stupnjem izgrađenosti od najmanje 0,3, i</p> <p>—industrijske zone s ukupnom godišnjom potrošnjom grijanja i hlađena većom od 20 GWh;</p> <p>ii.postojeća i planirana infrastruktura za centralizirano grijanje i hlađenje;</p> <p>iii.moguća mjesta opskrbe grijanjem i hlađenjem, uključujući:</p> <p>—postrojenja za proizvodnju električne energije s ukupnom</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o tržištu toplinske energije (NN 80/13, 14/14, 102/14, 95/15) članak/članci Članak 17.
--	--	---------------	--

<p>godišnjom proizvodnjom električne energije većom od 20 GWh, i</p> <ul style="list-style-type: none"> —postrojenja za spaljivanje otpada, —postojeća i planirana kogeneracijska postrojenja u kojima se upotrebljavaju tehnologije iz Priloga I. dijela II. i postrojenja za centralizirano grijanje; <p>(d)utvrđivanje potražnje za grijanjem i hlađenjem koja se može zadovoljiti visokoučinkovitom kogeneracijom, uključujući mikrokogeneraciju u stambenom sektoru, i centraliziranim grijanjem i hlađenjem;</p> <p>(e)utvrđivanje potencijala za dodatnu visokoučinkovitu kogeneraciju, također putem preuređenja postojećih i izgradnje novih proizvodnih i industrijskih postrojenja ili drugih pogona koji proizvode otpadnu toplinu;</p> <p>(f)utvrđivanje potencijala za povećanje energetske učinkovitosti infrastrukture za centralizirano grijanje i hlađenje;</p> <p>(g)strategije, politike i mjere koje se mogu usvojiti do 2020. i 2030. s ciljem ostvarenja potencijala iz točke (e) kako bi se udovoljilo potražnji iz točke (d), uključujući prema potrebi prijedloge za:</p> <p>i.povećanje udjela kogeneracije u proizvodnji grijanja i hlađenja te u proizvodnji električne energije;</p>			
--	--	--	--

<p>ii. razvoj infrastrukture za učinkovito centralizirano grijanje i hlađenje kako bi se omogućio razvoj visokoučinkovite kogeneracije i uporaba grijanja i hlađenja iz otpadne topline i obnovljivih izvora energije;</p> <p>iii. poticanje postavljanja novih toplinskih postrojenja za proizvodnju električne energije i industrijskih pogona u kojima nastaje otpadna toplina na lokacijama na kojima će se oporabiti maksimalni iznos raspoložive otpadne topline radi udovoljavanja postojećoj ili predviđenoj potražnji za grijanjem i hlađenjem;</p> <p>iv. poticanje uspostavljanja novih stambenih zona ili novih industrijskih pogona koji u proizvodnim procesima upotrebljavaju toplinsku energiju na lokacijama gdje raspoloživa otpadna toplina, kako je utvrđeno u sveobuhvatnoj procjeni, može doprinijeti udovoljavanju njihovoj potražnji za grijanjem i hlađenjem. To može uključivati prijedloge kojima se podržava grupiranje izvjesnog broja pojedinačnih postrojenja na istoj lokaciji s ciljem osiguravanja optimalne usklađenosti ponude grijanja i hlađenja i potražnje za njima;</p> <p>v. poticanje priključivanja toplinskih</p>				
--	--	--	--	--

<p>postrojenja za proizvodnju električne energije, industrijskih pogona u kojima nastaje otpadna toplina, postrojenja za spaljivanje otpada i drugih pogona za proizvodnju energije iz otpada na lokalnu mrežu za centralizirano grijanje ili hlađenje;</p> <p>vi.poticanje priključivanja stambenih zona i industrijskih pogona koji u proizvodnim procesima upotrebljavaju toplinsku energiju na lokalnu mrežu za centralizirano grijanje i hlađenje;</p> <p>(h)udio visokoučinkovite kogeneracije i utvrđeni potencijal te napredak ostvaren u skladu s Direktivom 2004/8/EZ;</p> <p>(i)procjenu očekivane uštede primarne energije;</p> <p>(j)procjenu mjera javne potpore grijanju i hlađenju, ako su usvojene, s godišnjim proračunom i utvrđivanje mogućih elemenata potpore. Time se ne dovodi u pitanje zasebna obavijest o programima javne potpore za procjenu državnih potpora.</p> <p>2.U mjeri u kojoj je to primjereno sveobuhvatna se procjena može sastojati od skupa regionalnih ili lokalnih planova i strategija.</p>			
---	--	--	--

<p>PRILOG IX.</p> <p>ANALIZA TROŠKOVA I KORISTI</p> <p>Dio 1.</p> <p>Opća načela analize troškova i koristi</p> <p>Priprema analize troškova i koristi u odnosu na mjere za poticanje učinkovitosti u grijanju i hlađenju kako je navedeno u članku 14. stavku 3. namijenjena je osiguravanju osnove za donošenje odluke o kvalificiranom određivanju prioriteta u pogledu ograničenih izvora na socijalnoj razini.</p> <p>Analiza troškova i koristi može obuhvaćati procjenu projekta ili skupinu projekata za širu lokalnu, regionalnu ili nacionalnu procjenu s ciljem utvrđivanja troškovno najučinkovitije i najkorisnije mogućnosti grijanja ili hlađenja na određenom zemljopisnom području za potrebe planiranja toplinske energije.</p> <p>Analiza troškova i koristi za potrebe članka 14. stavka 3. uključuje gospodarsku analizu koja obuhvaća društvenogospodarske i okolišne čimbenike.</p> <p>Analiza troškova i koristi uključuje niže navedene korake i pitanja:</p> <p>(a)Određivanje granice sustava i zemljopisne</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o tržištu toplinske energije (NN 80/13, 14/14, 102/14, 95/15) članak/članci Članak 15</p>
--	--	----------------------	--

granice

Područjem primjene predmetne analize troškova i koristi određuje se relevantni energetska sustav. Zemljopisna granica obuhvaća prikladno dobro definirano zemljopisno područje, npr. određenu regiju ili područje metropole, kako bi se izbjegao odabir onih rješenja koja nisu optimalna za svaki slučaj pojedinačno.

(b)Integrirani pristup mogućnostima u vezi s potražnjom i ponudom

Pri analizi troškova i koristi u obzir se uzimaju, na temelju raspoloživih podataka, svi relevantni izvori opskrbe dostupni unutar granica sustava i zemljopisnih granica, uključujući otpadnu toplinu iz proizvodnje električne energije i industrijskih postrojenja i obnovljivu energiju, te svojstva i kretanja u vezi s potražnjom za grijanjem i hlađenjem.

(c)Određivanje ishodišnog scenarija

Ishodišni scenarij služi kao referentna točka na temelju koje se ocjenjuju alternativni scenariji.

(d)Utvrđivanje alternativnih scenarija

Razmatraju se sve relevantne alternative ishodišnom scenariju. Scenariji koji nisu izvedivi zbog tehničkih ili financijskih razloga, nacionalne regulacije ili vremenskih ograničenja mogu se isključiti u ranoj fazi analize troškova i

koristi ako je to opravdano na temelju pažljivih, jasnih i dobro dokumentiranih razmatranja.

U analizi troškova i koristi u obzir se trebaju uzeti samo mogućnosti visokoučinkovite kogeneracije, učinkovitog centraliziranoga grijanja i hlađenja ili opskrbe učinkovitim individualnim grijanjem i hlađenjem kao alternativni scenariji u odnosu na ishodišni scenarij.

(e) Metoda izračunavanja veće koristi u odnosu na trošak

i. Ocjenjuju se i uspoređuju ukupni dugoročni troškovi i koristi mogućnosti opskrbe grijanjem ili hlađenjem.

ii. Kriterij za ocjenjivanje je neto sadašnja vrijednost.

iii. Vremenski se okvir odabire tako da se uključe svi relevantni troškovi i koristi scenarija. Na primjer, odgovarajući vremenski okvir može biti 25 godina za plinsku elektranu, 30 godina za sustav centraliziranoga grijanja ili 20 godina za opremu za grijanje kao što su kotlovi.

(f) Izračun i predviđanje cijena i druge pretpostavke za gospodarsku analizu

i. Za potrebe analiza troškova i koristi države članice osiguravaju pretpostavke u vezi s cijenama glavnih ulaznih i izlaznih čimbenika i diskontnom

stopom.

ii. Diskontna stopa koja se u gospodarskoj analizi upotrebljava za izračun neto sadašnje vrijednosti odabire se u skladu s europskim ili nacionalnim smjernicama (1).

iii. Države članice upotrebljavaju predviđanja u vezi s kretanjem nacionalnih, europskih ili međunarodnih cijena energije ako je to potrebno u njihovom nacionalnom i/ili regionalnom/lokalnom kontekstu.

iv. Cijene koje se upotrebljavaju u gospodarskoj analizi odražavaju stvarne društvenogospodarske troškove i koristi i trebaju uključivati vanjske troškove, kao što su učinci na zdravlje i okoliš, u mjeri u kojoj je to moguće, odnosno ako tržišna cijena već postoji ili ako je uključena u europsku ili nacionalnu regulaciju.

(g) Gospodarska analiza: popis učinaka

U gospodarskoj se analizi uzimaju u obzir i svi relevantni gospodarski učinci.

Države članice pri donošenju odluka mogu procijeniti i uzeti u obzir troškove i uštede energije u analiziranim scenarijima proizišle iz povećanja fleksibilnosti u opskrbi energijom te iz optimalnijeg rada elektroenergetskih mreža, uključujući izbjegnute troškove i uštede proizišle iz smanjenja ulaganja u infrastrukturu.

Troškovi i koristi koji se uzimaju u obzir uključuju najmanje sljedeće:

i.koristi

- vrijednost proizvodnje za potrošače (toplinska i električna energija),
- u mjeri u kojoj je to moguće, vanjske koristi kao što su koristi za zdravlje i okoliš;

ii.troškove

- kapitalne troškove postrojenja i opreme,
- kapitalne troškove povezanih energetske mreže,
- varijabilne i fiksne operativne troškove,
- troškove energije,
- u mjeri u kojoj je to moguće, troškove u vezi s okolišem i zdravljem.

(h)Analiza osjetljivosti

Uključuje se analiza osjetljivosti radi procjene troškova i koristi projekta ili skupine projekata na temelju različitih cijena energije, diskontnih stopa i drugih varijabilnih čimbenika sa značajnim učinkom na ishod izračuna.

Države članice određuju nadležna tijela odgovorna za provedbu analiza troškova i koristi u skladu s člankom 14. Države članice mogu od nadležnih lokalnih,

regionalnih i nacionalnih tijela ili operatora pojedinačnih postrojenja zahtijevati provedbu gospodarske i financijske analize. One osiguravaju detaljne metodologije i pretpostavke u skladu s ovim Prilogom i uspostavljaju i objavljuju postupke za gospodarsku analizu.

Dio 2.

Načela za potrebe članka 14. stavaka 5. i 7.

Analizama troškova i koristi osiguravaju se informacije za potrebe mjera iz članka 14. stavaka 5. i 7.

Ako se planira postrojenje namijenjeno samo proizvodnji električne energije ili postrojenje u kojem se neće iskorištavati otpadna toplina, izrađuje se usporedba između planiranog postrojenja ili planiranog preuređenja i istovjetnog postrojenja u kojem se proizvodi jednaka količina električne energije ili procesne topline, ali i iskorištava otpadna toplina i isporučuje toplinska energija putem visokoučinkovite kogeneracije i/ili mreža za centralizirano grijanje ili hlađenje.

U procjeni se u okviru zadane zemljopisne granice uzima u obzir planirano postrojenje i sva odgovarajuća postojeća ili potencijalna mjesta potražnje za toplinskom energijom koja se iz njega mogu opskrbljivati, uzimajući u obzir racionalne mogućnosti (na

primjer tehničku izvedivost i udaljenost).

Granica sustava određuje se tako da uključuje planirano postrojenje i toplinska opterećenja, kao što su zgrade i tehnološki procesi. U okviru granica sustava za oba se slučaja određuju i uspoređuju ukupni troškovi pružanja toplinske i električne energije.

Toplinska opterećenja uključuju postojeća toplinska opterećenja, kao što je industrijsko postrojenje ili postojeći sustav za centralizirano grijanje, a u gradskim područjima također toplinsko opterećenje i troškove koji bi nastali ako bi se skupini zgrada ili dijelu grada osigurala nova mreža za centralizirano grijanje i/ili ako bi se skupina zgrada ili dio grada priključili na takvu mrežu.

Analiza troškova i koristi temelji se na opisu planiranog postrojenja i usporednog postrojenja, uključujući prema potrebi električne i toplinske kapacitete, vrstu goriva, planiranu uporabu i broj planiranih radnih sati godišnje, lokaciju i potražnju za električnom i toplinskom energijom.

Za potrebe usporedbe u obzir se uzimaju potražnja za toplinskom energijom i vrste grijanja i hlađenja koja upotrebljavaju susjedna mjesta potražnje za toplinskom energijom. Usporedba obuhvaća infrastrukturne troškove planiranog i

usporednog postrojenja.

Analiza troškova i koristi za potrebe članka 14. stavka 5. uključuje gospodarsku analizu koja obuhvaća financijsku analizu koja odražava stvarne transakcije u novčanom toku iz ulaganja u pojedinačna postrojenja i iz njihova rada.

Projekti s pozitivnim rezultatima analize troškova i koristi su projekti kod kojih zbroj diskontiranih koristi u gospodarskoj i financijskoj analizi prelazi zbroj diskontiranih troškova (veća korist od troškova).

Države članice utvrđuju opća načela za metodologiju, pretpostavke i vremenski okvir za gospodarsku analizu.

Države članice mogu od poduzeća odgovornih za rad toplinskih postrojenja za proizvodnju električne energije, industrijskih poduzeća, mreža za centralizirano grijanje i hlađenje ili drugih stranaka na koje utječe definirana granica sustava ili zemljopisna granica zahtijevati da dostave podatke koji će se upotrijebiti u procjeni troškova i koristi pojedinačnog postrojenja.

(1) Kod nacionalne diskontne stope odabrane za potrebe gospodarske analize trebalo bi uzeti u obzir podatke koje

dostavlja Europska središnja banka.			
<p>PRILOG X.</p> <p>Jamstvo o podrijetlu za električnu energiju proizvedenu iz visokoučinkovite kogeneracije</p> <p>(a) Države članice poduzimaju mjere kojima osiguravaju:</p> <p>i. da jamstvo o podrijetlu električne energije proizvedene iz visokoučinkovite kogeneracije:</p> <ul style="list-style-type: none"> — proizvođačima omogućuje da dokažu da je električna energija koju prodaju proizvedena iz visokoučinkovite kogeneracije i u tu se svrhu izdaje kao odgovor na zahtjev proizvođača, — točno je, pouzdano i zaštićeno od prijevara, — izdaje se, prenosi i ukida u elektroničkom obliku; <p>ii. da se ista jedinica energije iz visokoučinkovite kogeneracije uzima u obzir samo jedanput.</p> <p>(b) Jamstvo o podrijetlu iz članka 14. stavka</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o uspostavi sustava jamstva podrijetla električne energije (NN 84/13, 20/14, 108/15) članak/članci Članak 1., Članak 10

10. sadrži najmanje sljedeće informacije:

- i. identitet, lokaciju, vrstu i kapacitet (za toplinsku i električnu energiju) postrojenja u kojem se proizvela energija;
- ii. datume i mjesta proizvodnje;
- iii. donju kalorijsku vrijednost izvora goriva iz kojeg je proizvedena električna energija;
- iv. količinu i uporabu toplinske energije proizvedene zajedno s električnom energijom;
- v. količinu električne energije iz visokoučinkovite kogeneracije u skladu s Prilogom II. na koju se jamstvo odnosi;
- vi. uštede primarne energije izračunane u skladu s Prilogom II. na temelju usklađenih referentnih vrijednosti učinkovitosti navedenih u Prilogu II. točki (f);
- vii. nazivnu električnu i toplinsku učinkovitost pogona;
- viii. je li i u kojoj mjeri postrojenje imalo koristi od potpore ulaganju;
- ix. je li i u kojoj mjeri jedinica energije imala koristi na bilo koji drugi način od nacionalnog programa potpore i vrstu programa potpore;
- x. datum od kojeg je postrojenje operativno; i
- xi. datum i zemlju izdavanja jedinstvenog identifikacijskog broja.

<p>Jamstvo o podrijetlu standardno vrijedi za 1 MWh. Odnosi se na neto proizvedenu električnu energiju koja se mjeri na granici stanice i isporučuje u mrežu.</p>			
<p>PRILOG XI.</p> <p>Kriteriji energetske učinkovitosti za regulaciju energetske mreže i za tarife elektroenergetske mreže</p> <p>1. Mrežne tarife odražavaju uštede troškova u mrežama ostvarene na strani potražnje, mjerama odgovora na potražnju i distribuiranom proizvodnjom energije, uključujući uštede od smanjenja troškova isporuke ili ulaganja u mrežu te optimalnijeg rada mreže.</p> <p>2. Regulacijom mreže i mrežnim tarifama mrežni operatori ili poduzeća za maloprodaju energije ne sprečavaju se da na raspolaganje stave usluge sustava za mjere odgovora na potražnju, upravljanje potražnjom i distribuiranu proizvodnju energije na organiziranim tržištima električne energije, posebno:</p> <p>(a) preusmjeravanje opterećenja krajnjih kupaca iz vremena vršnog opterećenja u vrijeme izvan vršnog opterećenja uzimajući u obzir raspoloživost</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o energetskej učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 16.</p>

obnovljive energije, energije iz kogeneracije i distribuirane proizvodnje energije;

- (b) uštede energije na temelju odgovora energetske agregatora na potražnju distribuiranih potrošača;
- (c) smanjenje potražnje putem mjera za poboljšanje energetske učinkovitosti koje provode pružatelji energetske usluga, uključujući poduzeća za energetske usluge;
- (d) priključivanje i dispečiranje izvora proizvodnje energije na donjim naponskim razinama;
- (e) priključivanje izvora proizvodnje energije koji su bliže mjestu potrošnje; i
- (f) skladištenje energije.

Za potrebe ove odredbe pojam „organizirana tržišta električne energije” uključuje izvanburzovna tržišta i burze električne energije za trgovanje električnom energijom, kapacitete, usluge uravnoteženja i pomoćne usluge u svim vremenskim okvirima, uključujući terminska tržišta, tržišta za dan unaprijed i tržišta za isti dan.

3. Mrežnim ili maloprodajnim tarifama može se poduprijeti dinamično određivanje cijena za mjere odgovora na potražnju krajnjih kupaca, kao što su:

- (a) tarife s obzirom na vrijeme uporabe;
- (b) određivanje cijena u vrijeme kritičnog opterećenja;

<p>(c) određivanje cijena u realnom vremenu; i (d) popusti u vrijeme vršnog opterećenja.</p>			
<p>PRILOG XII.</p> <p>ZAHTJEVI ENERGETSKE UČINKOVITOSTI ZA OPERATORE PRIJENOSNIH SUSTAVA I OPERATORE DISTRIBUCIJSKIH SUSTAVA</p> <p>Operatori prijenosnih sustava i operatori distribucijskih sustava:</p> <p>(a) utvrđuju i objavljuju standardna pravila u vezi s pokrivanjem i podjelom troškova tehničke prilagodbe, kao što su priključci na mrežu i jačanje mreže, poboljšanjem rada mreže i nediskriminirajućom primjenom kodeksa o mreži potrebnih za integraciju novih proizvođača koji u međusobno povezanu mrežu isporučuju električnu energiju proizvedenu iz visokoučinkovite kogeneracije;</p> <p>(b) svakom novom proizvođaču električne energije proizvedene iz visokoučinkovite kogeneracije koji se želi priključiti na sustav pružaju sveobuhvatne i potrebne informacije, uključujući:</p>	<p>Članak 12.</p> <p>U članku 17. stavku 8. nakon riječi: »pristup« dodaju se riječi: »i sudjelovanje u«.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o energetskej učinkovitosti (NN 127/14) članak/članci Članak 17.</p>

<p>i.sveobuhvatnu i detaljnu procjenu troškova povezanih s priključenjem na mrežu;</p> <p>ii.razuman i točan vremenski raspored za zaprimanje i obradu zahtjeva za priključenje na mrežu;</p> <p>iii.razumni okvirni vremenski raspored za svaki predloženi priključak na mrežu. Cjelokupni proces priključivanja na mrežu ne bi trebao trajati dulje od 24 mjeseca, vodeći računa o razumnoj praktičnosti i nediskriminaciji;</p> <p>(c)osiguravaju standardizirane i pojednostavljene postupke za priključivanje distribuiranih proizvođača energije iz visokoučinkovite kogeneracije kako bi olakšali njihovo priključivanje na mrežu.</p> <p>Standardna pravila iz točke (a) temelje se na objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima, a posebno se uzimaju u obzir svi troškovi i koristi povezani s priključivanjem navedenih proizvođača na mrežu. U pravilima mogu biti predviđene različite vrste priključaka.</p>			
--	--	--	--

PRILOG XIII.

Minimalne stavke koje treba uključiti u ugovore o energetske učinku sklopljene s javnim sektorom ili u povezane specifikacije javnog natječaja

- Jasan i transparentan popis mjera za poboljšanje učinkovitosti koje treba provesti ili rezultata u vezi s učinkovitošću koje treba ostvariti.
- Zajamčene uštede koje treba ostvariti provedbom mjera iz ugovora.
- Trajanje i ključne točke ugovora, uvjeti i otkazni rok.
- Jasan i transparentan popis obveza svake ugovorne stranke.
- Referentni datum(i) za utvrđivanje ostvarenih ušteda.
- Jasan i transparentan popis koraka u provedbi mjere ili paketa mjera i prema potrebi povezanih troškova.
- Obveza potpune provedbe mjera iz ugovora i dokumentiranje svih promjena napravljenih tijekom provedbe projekta.
- Propisi o uključivanju istovjetnih zahtjeva u sve podugovore s trećim osobama.
- Jasan i transparentan prikaz financijskih posljedica projekta i raspodjele udjela obiju stranaka u ostvarenim novčanim uštedama (odnosno naknada pružatelju usluga).
- Jasne i transparentne odredbe o mjerenju i provjeri ostvarenih zajamčenih ušteda, provjeri kakvoće i jamstvima.

cijeli prilog

Članak 18.

Članak 26. mijenja se i glasi:

»(1) Ugovorom o energetske učinku pružatelj energetske usluge korisniku energetske usluge se obvezuje provesti ulaganja (radove ili usluge) u mjere energetske učinkovitosti kojima se postiže zajamčena ušteda energije i/ili ušteda vode i/ili ušteda pripadajućih troškova u odnosu na referentnu potrošnju energije i/ili pripadajućih troškova na način da rizik i koristi takvog ugovaranja preuzme pružatelj energetske usluge, a korisnik se pružatelju energetske usluge obvezuje za trajanja ugovora plaćati naknadu temeljenu na ugovorenoj novčanoj vrijednosti energetske ušteda koje su ostvarene i utvrđene.

(2) Zajamčena ušteda energije utvrđuje se ili mjerenjem u skladu s pravilnikom iz članka 21. stavka 3. ovoga Zakona ili procjenom.

(3) Kada se zajamčena ušteda energije utvrđuje mjerenjem, ugovor o energetske učinku uređuje izračun referentne potrošnje energije

U potpunosti preuzeto

- Odredbe u kojima se objašnjava postupak u slučaju promjene okvirnih uvjeta koji utječu na sadržaj i ishod ugovora (odnosno promjene cijene energije, intenziteta uporabe postrojenja).
- Detaljne informacije o obvezama svake ugovorne stranke i o sankcijama za njihovo kršenje.

u skladu s pravilnikom iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona.

(4) Kada se ušteda energije utvrđuje procjenom, vrijednost zajamčene uštede utvrđuje se glavnim projektom kojeg izrađuje osoba ovlaštena za projektiranje sukladno posebnom propisu.

(5) Pružatelj energetske usluge može temeljem ugovora o energetskom učinku ulagati u nepokretnu imovinu korisnika, u pokretnine ili činiti nematerijalna ulaganja, a može se pored ulaganja obvezati i na opskrbu korisnika energijom.

(6) Ulaganja pružatelja energetske usluge u nepokretnu imovinu mogu obuhvaćati ulaganja u poboljšanje energetskog svojstva zgrade, mjere poboljšanja ovojnice grijanog ili hlađenog dijela zgrade, a što uključuje i održavanje obnovljenih dijelova zgrade i opremu izrađenu za specifične potrebe korisnika, a pri kojem ulaganju dolazi do spajanja uloženog s nepokretnom imovinom na način da se ono ne može odvojiti ili bi odvajanjem ulaganje ili sama nepokretna imovina bili uništeni ili bi im se bitno umanjila vrijednost.

(7) Ulaganja pružatelja energetske

usluge u nepokretnu imovinu iz stavka 6. ovoga članka za čitavog trajanja ugovora o energetsom učinku predstavljaju ulaganje pružatelja energetske usluge u tuđu imovinu.

(8) Pružatelj energetske usluge je kao vlasnik dužan održavati i upravljati pokretninama, kada su iste ugovorom o energetsom učinku namijenjene zadovoljavanju energetske potreba korisnika.

(9) Korisnik je dužan pružatelju energetske usluge omogućiti pristup pokretninama iz stavka 8. ovoga članka.

(10) Nematerijalna ulaganja pružatelja energetske usluge mogu obuhvaćati savjetodavne usluge, upravljanje, nadzor, nabavu ili ostale djelatnosti koje dovode do provjerljive uštede energije ili provjerljive financijske uštede za korisnika, a nastale promjenom ponašanja korisnika ili općenito poboljšanjem upravljanja potrošnjom energije na strani korisnika.

(11) Kod ulaganja iz stavka 10. ovoga članka, isključivo korisnik ima obvezu primjene mjera energetske učinkovitosti.

(12) Kada je ugovorena obveza pružatelja energetske usluge na opskrbu korisnika energijom, pružatelj energetske usluge takvu energiju proizvodi ili pribavlja o vlastitom riziku i trošku, a isporučuje ju korisniku u sklopu naknade za uslugu, bez posebne i/ili dodatne naknade.«

Članak 19.

Iza članka 26. dodaje se članak 26.a koji glasi:

»Članak 26.a

(1) Ugovor o energetske učinku za zgrade javnog sektora sklapa se u pisanom obliku i na jasan i transparentan način uređuje sljedeća pitanja:

- popis mjera za poboljšanje učinkovitosti koje treba provesti ili rezultata u vezi s učinkovitošću koje treba ostvariti
- zajamčene uštede koje treba ostvariti provedbom ugovorenih mjera i novčanu vrijednost ostvarenih energetske ušteda
- ključne faze ispunjenja ugovora i njihovo trajanje, popis koraka u

	<p>provedbi mjere</p> <ul style="list-style-type: none"> - trajanje ugovora i otkazni rok - popis obveza svake ugovorne strane, odredbe o preuzimanju rizika i o sankcijama za kršenje obveza - ugovorenu obvezu potpune provedbe ugovorenih mjera i dokumentiranja svih promjena učinjenih izvedbom projekta - odredbe o mjerenju i verifikaciji ušteda energije, razdobljima za koja se moraju raditi verifikacije ili praćenja potrošnje, metode i dokazi kojima se ugovorne strane mogu služiti - prikaz financijskih posljedica projekta i raspodjele udjela obiju ugovornih strana u ostvarenim novčanim uštedama (naknada pružatelju energetske usluge) - provjere kvalitete izvedbe - jamstva pružatelja energetske usluge - zahtjev za ugovaranjem istovjetnih obveza u svim podugovorima pružatelja energetske usluge - odredbe u svezi s raspolaganjem 			
--	--	--	--	--

viškova energije proizvedenim korištenjem ulaganja pružatelja energetske usluge, a koji viškovi pripadaju pružatelju energetske usluge

– odredbe koje reguliraju normalizaciju referentne potrošnje energije i/ili prilagodbe ugovorene novčane vrijednosti energetske ušteda.

(2) Za ugovorenu odgovornost pružatelja energetske usluge za ostvarenje ušteda, verifikacija ušteda koje se utvrđuju procjenom izračunava se temeljem verificiranog projekta pružatelja energetske usluge, verifikacija ušteda koje se utvrđuju mjerenjem izračunava se temeljem mjerenja, a ništetna je ugovorna odredba koja obvezuje na plaćanje naknade za uštede koje nisu verificirane.

(3) Ukoliko korisnik energetske usluge ima obvezu primjene mjera energetske učinkovitosti, naknada pružatelju energetske usluge za isporučene usluge se duguje bez obzira na primjenu mjera energetske učinkovitosti.«.

Članak 20.

	<p>U članku 27. stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>»(2) Sredstva za plaćanje naknade do vrijednosti određene ugovorom smatraju se rashodima naknade za energetske usluge u okviru redovnih materijalnih troškova.«.</p>		
<p>PRILOG XIV.</p> <p>OPĆI OKVIR ZA IZVJEŠĆIVANJE</p> <p>Dio 1.</p> <p>Opći okvir za godišnja izvješća</p> <p>Godišnja izvješća iz članka 24. stavka 1. predstavljaju osnovu za praćenje napretka u ostvarivanju nacionalnih ciljeva za 2020. Države članice osiguravaju da izvješća sadrže najmanje sljedeće informacije:</p> <p>(a) procjenu sljedećih pokazatelja za prethodnu godinu (godinu X₍₁₎ - 2):</p> <p>i. potrošnje primarne energije;</p> <p>ii. ukupne krajnje potrošnje energije;</p> <p>iii. krajnje potrošnje energije prema sektoru:</p> <p>— industrija,</p> <p>— promet (prema potrebi uz podjelu na putnički i teretni promet),</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Treći Nacionalni akcijski plan energetske učinkovitosti članak/članci Treći Nacionalni akcijski plan energetske učinkovitosti</p>

- kućanstva,
- usluge;

iv. bruto dodane vrijednosti prema sektoru:

- industrija,
- usluge;

v. raspoloživog dohotka kućanstava;

vi. bruto domaćeg proizvoda (BDP);

vii. proizvodnje električne energije u termoelektranama;

viii. proizvodnje električne energije u postrojenjima za kombiniranu proizvodnju toplinske i električne energije;

ix. proizvodnje toplinske energije u termoelektranama;

x. proizvodnje toplinske energije u postrojenjima za kombiniranu proizvodnju toplinske i električne energije, uključujući industrijsku otpadnu toplinu;

xi. goriva utrošenog u termoelektranama;

xii. putničkih kilometara (pkm) ako su ti podaci dostupni;

xiii. tonskih kilometara (tkm) ako su ti podaci dostupni;

xiv. kombiniranih prevezenih kilometara (pkm + tkm) ako nisu dostupni podaci za xii. i xiii.;

xv. stanovništva.

U sektorima u kojima je potrošnja energije stabilna ili u porastu, države članice analiziraju razloge i svoj ocjenu

prilažu procjeni.

Drugo i naknadna izvješća uključuju također točke od (b) do (e):

- (b) najnovije podatke o glavnim zakonodavnim i nezakonodavnim mjerama koje su provedene prošle godine i koje doprinose ostvarivanju ukupnih nacionalnih ciljeva povećanja energetske učinkovitosti za 2020.;
- (c) ukupnu površinu poda zgrada u vlasništvu i uporabi središnje vlasti države članice i s ukupnom korisnom površinom poda većom od 500 m², odnosno od 9. srpnja 2015. većom od 250 m² koje, do 1. siječnja godine u kojoj treba podnijeti izvješće, nisu ispunile zahtjeve energetskih svojstava iz članka 5. stavka 1.;
- (d) ukupnu površinu poda grijanih i/ili hlađenih zgrada u vlasništvu i uporabi središnje vlasti država članica koja je bila renovirana prošle godine kako je navedeno u članku 5. stavku 1. ili iznos uštede energije u prihvatljivim zgradama u vlasništvu i uporabi središnje vlasti kako je navedeno u članku 5. stavku 6.;
- (e) uštede energije ostvarene putem nacionalnih sustava obveze energetske učinkovitosti iz članka 7. stavka 1. ili alternativnih mjera usvojenih primjenom članka 7. stavka 9.

Prvo izvješće također uključuje nacionalni cilj iz članka 3. stavka 1.

Države članice u godišnja izvješća iz članka 24. stavka 1. mogu također uključiti dodatne nacionalne ciljeve. Oni se posebno mogu odnositi na statističke pokazatelje navedene u točki (a) ovog dijela ili njihove kombinacije, kao što je primarni ili krajnji energetska intenzitet ili sektorski energetska intenziteti.

Dio 2.

Opći okvir za nacionalne akcijske planove za energetska učinkovitost

Nacionalnim akcijskim planovima za energetska učinkovitost iz članka 24. stavka 2. osigurava se okvir za razvoj nacionalnih strategija za energetska učinkovitost.

Nacionalni akcijski planovi za energetska učinkovitost obuhvaćaju značajne mjere za poboljšanje energetske učinkovitosti i očekivane/ostvarene uštede energije, uključujući uštede u opskrbi energijom, prijenosu i distribuciji energije te njezinoj krajnjoj potrošnji. Države članice osiguravaju uključivanje najmanje niže navedenih informacija u nacionalne akcijske planove za energetska učinkovitost.

1. Ciljevi i strategije:

—okvirni nacionalni cilj povećanja energetske učinkovitosti za 2020. kako je predviđeno člankom 3. stavkom 1.,

- nacionalni okvirni cilj uštede energije utvrđen u članku 4. stavku 1. Direktive 2006/32/EZ,
- ostali postojeći ciljevi povećanja energetske učinkovitosti koji se odnose na cjelokupno gospodarstvo ili određene sektore.

2. Mjere i uštede energije

U nacionalnim akcijskim planovima za energetske učinkovitost pružaju se informacije o usvojenim mjerama ili mjerama koje se planiraju usvojiti radi provedbe glavnih elemenata ove Direktive i o povezanim uštedama.

(a) Uštede primarne energije

U nacionalnim akcijskim planovima za energetske učinkovitost navode se značajne mjere i aktivnosti poduzete s ciljem uštede primarne energije u svim sektorima gospodarstva. Za svaku se mjeru ili paket mjera/aktivnosti navode procjene očekivanih ušteda za 2020. i ušteda ostvarenih do trenutka izvješćivanja.

Prema potrebi trebaju se pružiti informacije o drugim učincima/koristima mjera (smanjenju emisije stakleničkih plinova, poboljšanju kakvoće zraka, otvaranju radnih mjesta itd.) i proračunu za njihovu provedbu.

(b)Ušteda krajnje energije

Prvi i drugi nacionalni akcijski planovi za energetska učinkovitost uključuju rezultate u vezi s ispunjavanjem cilja uštede krajnje energije utvrđenog u članku 4. stavcima 1. i 2. Direktive 2006/32/EZ. Ako izračun/procjena ušteda prema mjeri nije dostupna, iskazuje se smanjenje energije na razini sektora kao rezultat (kombinacije) mjera.

Prvi i drugi nacionalni akcijski planovi za energetska učinkovitosti također uključuju metodologiju mjerenja i/ili izračunavanja koja se upotrebljava za izračun ušteda energije. Ako se primjenjuje „preporučena metodologija” (2), nacionalni akcijski plan za energetska učinkovitost trebao bi sadržavati upućivanje na nju.

3. Posebne informacije koje se odnose na ovu Direktivu

3.1. Javna tijela (članak 5.)

Nacionalni akcijski planovi za energetska učinkovitost uključuju popis javnih tijela koja su razvila plan za energetska učinkovitost u skladu s člankom 5. stavkom 7.

3.2. Obveze energetske učinkovitosti (članak 7.)

Nacionalni akcijski planovi za energetska učinkovitost uključuju nacionalne koeficijente odabrane u skladu s Prilogom IV.

Prvi nacionalni akcijski plan za energetska učinkovitost uključuje kratki opis nacionalnog sustava iz članka 7. stavka 1. ili alternativnih mjera usvojenih primjenom članka 7. stavka 9.

3.3. Energetski pregledi i sustavi gospodarenja (članak 8.)

Nacionalni akcijski planovi za energetska učinkovitost uključuju:

- (a) broj energetskih pregleda provedenih u prethodnom razdoblju;
- (b) broj energetskih pregleda provedenih u velikim poduzećima u prethodnom razdoblju;
- (c) broj velikih poduzeća na njihovim područjima uz naznaku broja onih na koje se primjenjuje članak 8. stavak 5.

3.4. Poticanje učinkovitog grijanja i hlađenja (članak 14.)

Nacionalni akcijski planovi za energetska učinkovitost uključuju procjenu napretka ostvarenog u provedbi sveobuhvatne procjene iz članka 14. stavka 1.

3.5. Prijenos i distribucija energije (članak

15.)

Prvi nacionalni akcijski plan za energetska učinkovitost i naknadna izvješća koja se podnose svakih 10 godina nakon toga uključuju provedene procjene, mjere i ulaganja utvrđene s ciljem iskorištavanja potencijala za povećanje energetske učinkovitosti infrastrukture za plin i električnu energiju iz članka 15. stavka 2.

3.6. Države članice u okviru nacionalnih akcijskih planova za energetska učinkovitost izvješćuju o mjerama poduzetima za omogućavanje i razvoj odgovora na potražnju kako je navedeno u članku 15.

3.7. Raspoloživost kvalifikacijskih, akreditacijskih i certifikacijskih sustava (članak 16.)

Nacionalni akcijski planovi za energetska učinkovitost uključuju informacije o raspoloživim kvalifikacijskim, akreditacijskim i certifikacijskim sustavima ili istovjetnim kvalifikacijskim sustavima za pružatelje energetske usluga, energetske preglede i mjere za poboljšanje energetske učinkovitosti.

3.8. Energetske usluge (članak 18.)

Nacionalni akcijski planovi za energetska učinkovitost uključuju

<p>poveznicu na internetsku stranicu na kojoj se može pristupiti popisu ili sučelju pružatelja energetske usluge iz članka 18. stavka 1. točke (c).</p> <p>3.9. Druge mjere za poticanje energetske učinkovitosti (članak 19.)</p> <p>Prvi nacionalni akcijski plan za energetske učinkovitost uključuje popis mjera iz članka 19. stavka 1.</p> <hr/> <p>(1) X = tekuća godina.</p> <p>(2) Preporuke o metodama za mjerenje i provjeru u okviru Direktive 2006/32/EZ o energetske učinkovitosti u krajnjoj potrošnji i energetske uslugama.</p>																			
<p>PRILOG XV.</p> <p>Korelacijska tablica</p> <table border="0"> <thead> <tr> <th>Direktiva</th> <th>Ova Direktiva</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>2004/8/EZ</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Članak 1.</td> <td>Članak 1. stavak 1.</td> </tr> <tr> <td>Članak 2.</td> <td>Članak 1. stavak 1.</td> </tr> <tr> <td>Članak 3. točka (a)</td> <td>Članak 2. točka 30.</td> </tr> <tr> <td>Članak 3. točka (b)</td> <td>Članak 2. točka 32.</td> </tr> <tr> <td>Članak 3. točka (c)</td> <td>Članak 2. točka 31.</td> </tr> <tr> <td>Članak 3.</td> <td>Članak 2. točka 33.</td> </tr> </tbody> </table>	Direktiva	Ova Direktiva	2004/8/EZ		Članak 1.	Članak 1. stavak 1.	Članak 2.	Članak 1. stavak 1.	Članak 3. točka (a)	Članak 2. točka 30.	Članak 3. točka (b)	Članak 2. točka 32.	Članak 3. točka (c)	Članak 2. točka 31.	Članak 3.	Članak 2. točka 33.		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Neprimjenjivo</p>
Direktiva	Ova Direktiva																		
2004/8/EZ																			
Članak 1.	Članak 1. stavak 1.																		
Članak 2.	Članak 1. stavak 1.																		
Članak 3. točka (a)	Članak 2. točka 30.																		
Članak 3. točka (b)	Članak 2. točka 32.																		
Članak 3. točka (c)	Članak 2. točka 31.																		
Članak 3.	Članak 2. točka 33.																		

točka (d)	—		
Članak 3.	—		
točke (e) i (f)	—		
Članak 3.	Članak 2. točka 35.		
točka (g)	—		
Članak 3.	—		
točka (h)	—		
Članak 3.	Članak 2. točka 34.		
točka (i)	—		
Članak 3.	—		
točka (j)	—		
Članak 3.	Članak 2. točka 36.		
točka (k)	—		
Članak 3.	Članak 2. točka 37.		
točka (l)	—		
Članak 3.	Članak 2. točka 39.		
točka (m)	—		
Članak 3.	Članak 2. točka 38.		
točka (n)	—		
Članak 3.	—		
točka (o)	—		
—	Članak 2. točke 40., 41., 42., 43. i 44.		
Članak 4. stavak 1.	Prilog II. točka (f) prva podtočka		
Članak 4. stavak 2.	Članak 14. stavak 10. drugi podstavak		
Članak 4. stavak 3.	—		
Članak 5.	Članak 14. stavak 10. prvi podstavak i Prilog X.		
Članak 6.	Članak 14. stavci 1. i 3., prilozi VIII. i IX.		
Članak 7.	Članak 14. stavak 11.		

stavak 1.				
Članak 7.	—			
stavci 2. i 3.				
Članak 8.	Članak 15. stavak 5.			
—	Članak 15. stavci 6., 7., 8. i 9.			
Članak 9.	—			
Članak 10.	Članak 14. stavak 1. i članak 24. stavak 2., Prilog XIV. dio 2.			
stavci 1. i 2.				
Članak 10.	Članak 24. stavak 6.			
stavak 3.				
Članak 11.	Članak 24. stavak 3.			
—	Članak 24. stavak 5.			
Članak 12.	—			
stavci 1. i 3.				
Članak 12.	Prilog II. točka (c)			
stavak 2.				
Članak 13.	Članak 22. stavak 2.			
Članak 14.	—			
Članak 15.	Članak 28.			
Članak 16.	—			
Članak 17.	Članak 29.			
Članak 18.	Članak 30.			
Prilog I.	Prilog I. dio II.			
Prilog II.	Prilog I. dio I. i dio II. zadnji podstavak			
Prilog III.	Prilog II.			
Prilog IV.	Prilog VIII.			
—	Prilog IX.			
Direktiva 2006/32/EZ	Ova Direktiva			
Članak 1.	Članak 1. stavak 1.			
Članak 2.	Članak 1. stavak 1.			

Članak 3. točka (a)	Članak 2. točka 1.			
Članak 3. točka (b)	Članak 2. točka 4.			
Članak 3. točka (c)	Članak 2. točka 6.			
Članak 3. točka (d)	Članak 2. točka 5.			
—	Članak 2. točke 2. i 3.			
Članak 3. točka (e)	Članak 2. točka 7.			
Članak 3. točke (f), (g), (h) i (i)	—			
—	Članak 2. točke od 8. do 19.			
Članak 3. točka (j)	Članak 2. točka 27.			
—	Članak 2. točka 28.			
Članak 3. točka (k)	—			
Članak 3. točka (l)	Članak 2. točka 25.			
—	Članak 2. točka 26.			
Članak 3. točka (m)	—			
Članak 3. točka (n)	Članak 2. točka 23.			
Članak 3. točka (o)	Članak 2. točka 20.			
Članak 3. točka (p)	Članak 2. točka 21.			
Članak 3. točka (q)	Članak 2. točka 22.			
Članak 3. točke	—			

(r) i (s)				
—	Članak 2. točke 24., 29., 44. i 45.			
—	Članak 3.			
—	Članak 4.			
Članak 4.	—			
Članak 5.	Članci 5. i 6.			
Članak 6. stavak 1. točka (a)	Članak 7. stavak 8. točke (a) i (b)			
Članak 6. stavak 1. točka (b)	Članak 18. stavak 3.			
Članak 6. stavak 2.	Članak 7. stavci 1., 5., 6., 7., 9., 10., 11. i 12.			
—	Članak 7. stavci 2. i 3.			
Članak 6. stavak 3.	Članak 18. stavak 2. točke (b) i (c)			
Članak 6. stavak 5.	—			
Članak 7.	Članak 17.			
Članak 8.	Članak 16. stavak 1.			
—	Članak 16. stavci 2. i 3.			
Članak 9. stavak 1.	Članak 19.			
Članak 9. stavak 2.	Članak 18. stavak 1. točka (d) podtočka i.			
—	Članak 18. stavak 1. točke (a), (b), (c), (d) podtočka ii. i (e)			
Članak 10. stavak 1.	Članak 15. stavak 4.			
Članak 10. stavak 2.	Članak 15. stavak 3.			
—	Članak 15. stavci 7., 8. i 9.			

<p>Članak 11. Članak 20. Članak 12. stavak Članak 8. stavak 1. 1. Članak 12. stavak — 2. — Članak 8. stavci 2., 3., 4., 5., 6. i 7. Članak 12. stavak — 3. Članak 13. stavak Članak 9. 1. Članak 13. stavak Članak 10. i Prilog VII. 2. točka 1.1. Članak 13. stavak Prilog VII. točke 1.2. i 3. 1.3. — Članak 11. — Članak 12. — Članak 13. — Članak 15. stavci 1. i 2. — Članak 18. stavak 2. točke (a) i (d) — Članak 21. Članak 14. stavci Članak 24. stavci 1. i 2. 1. i 2. Članak 14. stavak — 3. Članak 14. stavci Članak 24. stavak 3. 4. i 5. — Članak 24. stavci 4. i 7. do 11. — Članak 22. stavak 1. Članak 15. stavak Članak 22. stavak 2. 1. Članak 15. stavci —</p>			
---	--	--	--

2., 3. i 4.				
—	Članak 23.			
—	Članak 25.			
Članak 16.	Članak 26.			
Članak 17.	Članak 27.			
Članak 18.	Članak 28.			
Članak 19.	Članak 29.			
Članak 20.	Članak 30.			
Prilog I.	—			
Prilog II.	Prilog IV.			
Prilog III.	—			
Prilog IV.	—			
Prilog V.	—			
Prilog VI.	Prilog III.			
—	Prilog V.			
—	Prilog VI.			
—	Prilog VII.			
—	Prilog XI.			
—	Prilog XII.			
—	Prilog XIII.			
—	Prilog XIV.			
—	Prilog XV.			